

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 78

35e jaargang

30 maart 1992

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
92/C 78/01	nr. 2173/90 van de heer Salvatore Lima aan de Commissie Betreft: Broeikasect	1
92/C 78/02	nr. 98/91 van de heer Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Voorkomen van ongevallen in huis	1
92/C 78/03	nr. 512/91 van de heer Pierre Bernard-Reymond aan de Raad Betreft: Steun aan nationale verenigingen voor amateurtoneel	2
92/C 78/04	nr. 588/91 van de heer Filippas Pierros aan de Commissie Betreft: Europese telecommunicatienetwerken	2
92/C 78/05	nr. 625/91 van de heer Christopher Jackson aan de Commissie Betreft: Voorgestelde richtlijn inzake dierentuinen	3
92/C 78/06	nr. 709/91 van de heer José Álvarez de Paz aan de Raad Betreft: Communautair beleid ten aanzien van migrerende werknemers	3
92/C 78/07	nr. 756/91 van de heer José Álvarez de Paz aan de Raad Betreft: Demografische vooruitzichten in de Gemeenschap en toekomstig immigratiebeleid	3
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 709/91 en nr. 756/91	3
92/C 78/08	nr. 749/91 van de heer Thomas Maher aan de Commissie Betreft: Invoer van kalveren	4
92/C 78/09	nr. 902/91 van mevrouw Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Communautair etiketteringssysteem	4

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 78/10	nr. 910/91 van mevrouw Caroline Jackson aan de Commissie Betreft: Communautaire richtlijn inzake emissies van grote stookinstallaties	4
92/C 78/11	nr. 918/91 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Communautair fonds voor de financiering van infrastructuurwerken in arme landen ..	5
92/C 78/12	nr. 938/91 van mevrouw Marijke Van Hemeldonck aan de Raad Betreft: Ontwerp-richtlijn computerprogramma's — juridische basis van artikel 2, lid 3	5
92/C 78/13	nr. 1108/91 van de heer Jacques Vernier aan de Commissie Betreft: Uitvoering van de in het verslag-Gérondeau vervatte conclusies over een grotere veiligheid op de weg	6
92/C 78/14	nr. 1143/91 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Concentratieproces in de Europese informatie-industrie	6
92/C 78/15	nr. 1147/91 van de heer Gérard Monnier-Besombes aan de Commissie Betreft: Ramp met de „Haven”	7
92/C 78/16	nr. 1168/91 van de heer Dieter Rogalla aan de Commissie Betreft: In- en uitklaring van vrachtwagens aan de binnengrenzen	8
92/C 78/17	nr. 1265/91 van de heer Paul Staes aan de Commissie Betreft: De Kanaaltunnel	9
92/C 78/18	nr. 1283/91 van mevrouw Brigitte Langenhagen aan de Raad Betreft: Autonome verlagingen van douanerechten voor de invoer van bevroren visfilets van de vissoorten Alaska-zeezalm en stokvis uit derde landen in de Gemeenschap	9
92/C 78/19	nr. 1317/91 van de heer Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Informatiebureaus te Vilnius, Riga en Tallin	10
92/C 78/20	nr. 1334/91 van de leden José Valverde López, Ria Oomen-Ruijten en Egon Klepsch aan de Commissie Betreft: Het gebruik van duurzaam papier	10
92/C 78/21	nr. 1430/91 van mevrouw Marie Jepsen aan de Raad Betreft: Wederzijdse erkenning van het door de Lid-Staten afgegeven rijbewijs — opheffing van de inruilverplichting bij verhuizing naar een andere Lid-Staat	11
92/C 78/22	nr. 1433/91 van de heer Freddy Blak aan de Commissie Betreft: Opgave van samenstelling met het oog op eventuele allergieën bij de consument	11
92/C 78/23	nr. 1436/91 van de heer Freddy Blak aan de Raad Betreft: Vestiging van milieuverontreinigende bedrijven in andere landen	12
92/C 78/24	nr. 1458/91 van de leden Annemarie Goedmakers en Maartje van Putten aan de Commissie Betreft: De aanvraag van communautaire beurzen	12
92/C 78/25	nr. 1495/91 van mevrouw Marijke Van Hemeldonck aan de Commissie Betreft: Toepassing van Richtlijn 76/464/EEG i.v.m. verleende vergunningen aan Lid-Statens ..	13

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 78/26	nr. 1511/91 van de heer Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Paneuropees forum voor migrerende werknemers en de deelnemers daaraan	13
92/C 78/27	nr. 1521/91 van de heer Alain Pompidou aan de Raad Betreft: „Europees” kenteken voor voertuigen	14
92/C 78/28	nr. 1531/91 van de heer Gerhard Schmid aan de Commissie Betreft: Handel in bloed	14
92/C 78/29	nr. 1543/91 van de heer Llewellyn Smith aan de Commissie Betreft: Verdrag betreffende de fysieke beveiliging van kernmateriaal	14
92/C 78/30	nr. 1580/91 van de heer Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Steun voor bescherming van de Marais Poitevin	15
92/C 78/31	nr. 1586/91 van de heer Kenneth Collins aan de Commissie Betreft: Beantwoording door ambtenaren van de Commissie van vragen van Parlementsleden ..	15
92/C 78/32	nr. 1592/91 van mevrouw Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Bevestiging van kinderzitjes met autogordels	16
92/C 78/33	nr. 1618/91 van de heer Gérard Monnier-Besombes aan de Commissie Betreft: Bescherming van de monniksrob (Monachus)	16
92/C 78/34	nr. 1648/91 van mevrouw Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Sluiting door British Steel van winstgevende staalfabrieken in Schotland en het mededingingsbeleid van de Gemeenschap	16
92/C 78/35	nr. 1659/91 van de heer Niall Andrews aan de Commissie Betreft: Kennisgeving van de Lid-Staten aan de Commissie inzake technische voorschriften ...	17
92/C 78/36	nr. 1674/91 van de heer Louis Lauga aan de Raad Betreft: Naleving van de wetgeving inzake het internationale vervoer van levende dieren	18
92/C 78/37	nr. 1676/91 van de heer Gérard Monnier-Besombes aan de Commissie Betreft: Vangst van dolfinen in Japan	18
92/C 78/38	nr. 1686/91 van de heer Brian Simpson aan de Commissie Betreft: Investeringscriteria	19
92/C 78/39	nr. 1705/91 van mevrouw Marie Jepsen aan de Commissie Betreft: Voorstel van de Commissie voor een richtlijn inzake voedingsmiddelen, met name wat betreft vermageringsdiëten	19
92/C 78/40	nr. 1724/91 van de heer Alex Smith aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Arbeidscontracten voor EG-onderdanen buiten de Gemeenschap	19
92/C 78/41	nr. 1732/91 van de heer Herman Verbeek aan de Commissie Betreft: Handel in beschermde plant- en diersoorten	20
92/C 78/42	nr. 1739/91 van de heer Madron Seligman aan de Commissie Betreft: Risico's van kapotte waterverwarmingssystemen op gas	20
92/C 78/43	nr. 1744/91 van de heer Elio Di Rupo aan de Raad Betreft: Samenwerking op het gebied van het hoederecht en/of bezoekrecht aan kinderen	21

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 78/44	nr. 1745/91 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Raad Betreft: Noodzaak van de invoering van een gemeenschappelijk beleid op het gebied van de wapenproductie	21
92/C 78/45	nr. 1751/91 van mevrouw Ursula Braun-Moser aan de Raad Betreft: Beroepsopleiding op het gebied van de alternatieve geneeskunde/homeopathie	22
92/C 78/46	nr. 1767/91 van de heer Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Diversificatie naar niet-agrarische taken voor landbouwers	22
92/C 78/47	nr. 1769/91 van de heer Miguel Arias Cañete aan de Commissie Betreft: Invoer van tonijn in de Gemeenschap	23
92/C 78/48	nr. 1776/91 van de heer Kenneth Stewart aan de Commissie Betreft: Financiering van MIDO voor Merseyside (VK)	24
92/C 78/49	nr. 1846/91 van mevrouw Birgit Bjørnvig aan de Commissie Betreft: Vernietiging van het tropisch regenwoud in Serawak	25
92/C 78/50	nr. 1870/91 van de heer Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Bescherming van de monniksrob	25
92/C 78/51	nr. 1885/91 van de heer Ian White aan de Commissie Betreft: Milieu-effectbeoordeling	26
92/C 78/52	nr. 1921/91 van de heer George Patterson aan de Raad Betreft: Gewetensbezwaarden in Griekenland	26
92/C 78/53	nr. 1928/91 van de heer Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Transeuropese netten en Structuurfondsen	27
92/C 78/54	nr. 1929/91 van de heer Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Overleg over de hervorming van de Structuurfondsen	27
92/C 78/55	nr. 1959/91 van de heer Mark Killilea aan de Commissie Betreft: Exportrestituties voor de uitvoer van rundvlees naar Japan	27
92/C 78/56	nr. 1961/91 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: autorijscholen	27
92/C 78/57	nr. 1981/91 van mevrouw Ria Oomen-Ruijten aan de Commissie Betreft: Implementatie richtlijn consumentenkrediet	28
92/C 78/58	nr. 1992/91 van de heer Dieter Rogalla aan de Raad Betreft: Controles aan binnen- en buitengrenzen	28
92/C 78/59	nr. 1994/91 van de heer Ernest Glinne aan de Raad Betreft: Bestrijding van het witwassen van geld uit met name de handel in verdovende middelen	29
92/C 78/60	nr. 1998/91 van de heer Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Ongevraagde rekeningen en bestelformulieren voor uit het buitenland ontvangen zakelijke adressenbestanden	29
92/C 78/61	nr. 2006/91 van de heer Proinsias De Rossa aan de Commissie Betreft: Dumpen van kernafval bij Sellafield	30

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 78/62	nr. 2013/91 van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Verdrag over milieu en oorlog	31
92/C 78/63	nr. 2052/91 van mevrouw Jessica Larive aan de Raad Betreft: Orgaandonatie	31
92/C 78/64	nr. 2056/91 van de heer Lyndon Harrison aan de Commissie Betreft: EG-schaaktoernooi	31
92/C 78/65	nr. 2057/91 van de heer Lyndon Harrison aan de Commissie Betreft: Schaken	31
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 2056/91 en nr. 2057/91	32
92/C 78/66	nr. 2082/91 van de heer Lyndon Harrison aan de Commissie Betreft: Verantwoording van overheidsuitgaven (VK)	32
92/C 78/67	nr. 2105/91 van de heer Ernest Glinne aan de Raad Betreft: Vreemd statuut van „autonoom gebied onder zelfbestuur” dat door Griekenland en de Europese Gemeenschap aan Athos is toegekend	32
92/C 78/68	nr. 2107/91 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Fraude ten koste van de communautaire begroting	33
92/C 78/69	nr. 2111/91 van de heer Ernest Glinne aan de Raad Betreft: Problemen in verband met het niet-samenvallen van het communautaire grondgebied met het geografische grondgebied van de Lid-Staten	33
92/C 78/70	nr. 2112/91 van mevrouw Christine Crawley aan de Commissie Betreft: Reductiekaart voor gepensioneerden	34
92/C 78/71	nr. 2122/91 van de heer Proinsias De Rossa aan de Commissie Betreft: Verwijdering van overgebleven voedsel uit vliegtuigen	35
92/C 78/72	nr. 2128/91 van de heer Proinsias De Rossa aan de Commissie Betreft: Racisme en vreemdelingenhaat	35
92/C 78/73	nr. 2129/91 van de heer Proinsias De Rossa aan de Raad Betreft: Racisme en vreemdelingenhaat	35
92/C 78/74	nr. 2134/91 van de heer Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Sociale uitsluiting	35
92/C 78/75	nr. 2138/91 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Transparantie van de financiële steun in het kader van de Envireg-programma's	36
92/C 78/76	nr. 2143/91 van de heer Michael Hindley aan de Commissie Betreft: Export van tricotage uit Hong Kong	37
92/C 78/77	nr. 2145/91 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Oprollen van de Topkapi-connection en de strijd tegen de koppelbazen die clandestiene Turkse arbeidskrachten in dienst nemen	37

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 78/78	nr. 2146/91 van de heer Ernest Glinne aan de Raad Betreft: Oprollen van de Topkapi-connection en de strijd tegen de koppelbazen die clandestiene Turkse arbeidskrachten in dienst nemen	38
92/C 78/79	nr. 2148/91 van de heer Ernest Glinne aan de Raad Betreft: Corruptie in de Dominicaanse Republiek	38
92/C 78/80	nr. 2155/91 van mevrouw Carmen Díez de Rivera Icaza aan de Commissie Betreft: Faecaal afvalwater van jachten en pleziervaartuigen	38
92/C 78/81	nr. 2157/91 van mevrouw Carmen Díez de Rivera Icaza aan de Commissie Betreft: Watertoerisme op de Middellandse Zee	39
92/C 78/82	nr. 2206/91 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Controle van de kwaliteit van bronwater	39
92/C 78/83	nr. 2207/91 van de heer Kenneth Collins aan de Commissie Betreft: Sociaal Handvest	40
92/C 78/84	nr. 2218/91 van de heer Proinsias De Rossa aan de Commissie Betreft: Interreg-programma's in Ierland	40
92/C 78/85	nr. 2225/91 van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Monopolies van tv-omroepen in de Lid-Staten	41
92/C 78/86	nr. 2233/91 van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru aan de Raad Betreft: Overeenkomsten met de Baltische landen	41
92/C 78/87	nr. 2234/91 van mevrouw Adriana Ceci aan de Commissie Betreft: Horizon-programma	41
92/C 78/88	nr. 2271/91 van de heer Dieter Rogalla aan de Commissie Betreft: Maatregelen ter bestrijding van bosbranden	42
92/C 78/89	nr. 2308/91 van de heer Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Europees sportforum	42
92/C 78/90	nr. 2316/91 van de heer Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Nederlandse Mediawet	42
92/C 78/91	nr. 2323/91 van mevrouw Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Voorlopige invrijheidstelling	43
92/C 78/92	nr. 2341/91 van de heer Ernest Glinne aan de Raad Betreft: Het „kernenergiebeleid” ten opzichte van Midden-Europa	43
92/C 78/93	nr. 2358/91 van de heer David Martin aan de Raad Betreft: Procedure voor de verkiezingen voor het Europees Parlement	44
92/C 78/94	nr. 2362/91 van de leden Sérgio Ribeiro en Francis Wurtz aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Aanduiding van Marokko als voorzitter van de Wereldmensenrechtenconferentie	44
92/C 78/95	nr. 2391/91 van mevrouw Raymonde Dury aan de Raad Betreft: Recht op sociale zekerheid van medewerkers van NGO's	45

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 78/96	nr. 2393/91 van mevrouw Raymonde Dury aan de Raad Betreft: Optreden van de Twaalf tegen kindermoorden in Brazilië	45
92/C 78/97	nr. 2399/91 van de heer Marc Galle aan de Commissie Betreft: Aanrekenen van kosten voor het verlenen van diensten door financiële instellingen in België	46
92/C 78/98	nr. 2403/91 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Vervuiling van de Egeïsche Zee	47
92/C 78/99	nr. 2417/91 van de heer Thomas Maher aan de Commissie Betreft: Prijzen van basisvoedselproducten in de EVA-landen	47
92/C 78/100	nr. 2419/91 van mevrouw Joanna Rønn aan de Commissie Betreft: Voorstel van de Commissie tot oprichting van een arbeidsmilieu-agentschap	48
92/C 78/101	nr. 2422/91 van de heer Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Anti-dumpingbeleid in relatie met mededingingsbeleid	48
92/C 78/102	nr. 2430/91 van de heer Hans Peters aan de Commissie Betreft: Tenuitvoerlegging van Richtlijn 83/189/EEG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 88/182/EEG, inzake informatieprocedures op het gebied van de normen en technische voorschriften	49
92/C 78/103	nr. 2445/91 van de heer David Martin aan de Commissie Betreft: Politieke rol van de EIB en de EBWO	50
92/C 78/104	nr. 2514/91 van de heer Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Raadgevend Comité inzake mededingingsbeleid	50
92/C 78/105	nr. 2515/91 van de heer Francesco Speroni aan de Commissie Betreft: Het besturen in Italië door Italiaanse burgers van auto's met kentekens van andere Lid-Staten	51
92/C 78/106	nr. 2523/91 van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru aan de Raad Betreft: Gezinsverantwoordelijkheden van de vrouw	51
92/C 78/107	nr. 2524/91 van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru aan de Raad Betreft: Gezinsverantwoordelijkheden van de vrouw	51
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 2523/91 en nr. 2524/91	51
92/C 78/108	nr. 2525/91 van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru aan de Raad Betreft: Verdrag over de bescherming van de bossen	52
92/C 78/109	nr. 2526/91 van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru aan de Raad Betreft: Lawaai op vliegvelden	52
92/C 78/110	nr. 2555/91 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Raad Betreft: Budget voorlichting consumentenbescherming	52
92/C 78/111	nr. 2645/91 van de heren Luigi Vertemati, Franco Iacono, Pierre Carniti, Nereo Laroni, Maria Magnani Noya en Vincenzo Mattina aan de Raad Betreft: Immigratie en racisme	53
92/C 78/112	nr. 2664/91 van de heer Hugh McMahon aan de Raad Betreft: Sociaal Handvest	54

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 78/113	nr. 3111/91 van de heer Yves Verwaerde aan de Raad Betreft: Beknopt verslag van de Raad „Sociale Zaken” van 6 november 1991	54
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 2664/91 en nr. 3111/91	54
92/C 78/114	nr. 2682/91 van de heer Gerardo Fernández-Albor aan de Raad Betreft: Gratieverlening aan vrouwen die hun man hebben vermoord	54
92/C 78/115	nr. 2688/91 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Raad Betreft: Bestempeling van ontgroening als misdrijf	55
92/C 78/116	nr. 2707/91 van mevrouw Brigitte Ernst de la Graete aan de Raad Betreft: Vleesimport uit de Verenigde Staten in de Gemeenschap	55
92/C 78/117	nr. 2709/91 van mevrouw Martine Lehideux aan de Raad Betreft: Aids-besmetting door bloedtransfusie	55
92/C 78/118	nr. 2716/91 van de heer Herman Verbeek aan de Raad Betreft: Milieu-overwegingen bij de onderhandelingen over de handel in landbouwprodukten	56
92/C 78/119	nr. 2727/91 van de heer John Cushnahan aan de Raad Betreft: Participatie van de werknemers in bedrijfsresultaten	56
92/C 78/120	nr. 2736/91 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Stemrecht voor burgers in de Gemeenschap	57
92/C 78/121	nr. 2789/91 van de heer Freddy Blak aan de Raad Betreft: Sterfte onder alcoholici en rokers	57
92/C 78/122	nr. 2855/91 van de heer Ernest Glinne aan de Raad Betreft: Drughandel vanuit de Dominicaanse Republiek	57
92/C 78/123	nr. 2858/91 van de heer Ernest Glinne aan de Raad Betreft: Dreigende milieuramp aan de Pacifische kust van Midden-Amerika	58
92/C 78/124	nr. 3013/91 van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru aan de Raad Betreft: Harmonisatie van het beleid inzake asiel	59
92/C 78/125	nr. 3053/91 van de heer Carles-Alfred Gasòliba i Böhm aan de Raad Betreft: Opneming van het Catalaans in het Lingua-programma	59
92/C 78/126	nr. 3129/91 van de heer Adrien Zeller aan de Raad Betreft: Conventie van Istanboel betreffende het faillissement	59

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2173/90

van de heer Salvatore Lima (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 oktober 1990)

(92/C 78/01)

Betreft: Broeikasewfect

1. Is de Commissie op de hoogte van de resultaten van de seminaries te Erice van augustus 1990 betreffende het broeikasewfect en van het rapport van de 300 geleerden waarover bij die gelegenheid werd gediscussieerd?
2. Kan de Commissie het aantal waarnemingsstations mededelen (alook hun plaats van vestiging) voor de stoffen die de voornaamste veroorzakers zijn van het broeikasewfect (kooldioxyde, methaan, stikstofdioxyde en chloorfluorkoolwaterstoffen)?
3. Is de Commissie bereid deel te nemen en met eigen bijdragen steun te verlenen aan het planetaire „monitoring project”, waaraan een groep van twaalf geleerden (waaronder twee Nobelprijswinnaars) onder leiding van de voorzitter van het World Lab, prof. Antonino Zichichi, actief werkzaam zijn?

Antwoord van de heer Pandolfi
namens de Commissie

(6 september 1991)

1. De Commissie is op de hoogte van het seminar over het broeikasewfect in Erice en beschouwt de resultaten hiervan als een nuttige en interessante bijdrage tot het lopende debat over de verwachte klimaatsverandering en de gevolgen hiervan.
2. Vanaf 1980 heeft de Commissie een onderzoekprogramma lopen op het gebied van de klimatologie en in de afgelopen tien jaar heeft zij in samenwerking met wetenschappers uit de gehele wereld de beschikbare resultaten periodiek kunnen bijstellen. De Europese bijdrage aan de

drie samenvattende rapporten van de Intergouvernementele Groep op het gebied van de klimaatsverandering (Wereldklimaatconferentie, Genève, 29 oktober—7 november 1990) was met name grotendeels te danken aan onderzoekers die betrokken zijn bij het onderzoekprogramma van de Gemeenschap. De door de Europese onderzoekers verzamelde gegevens blijken grotendeels overeen te stemmen met die van de wetenschappers uit de gehele wereld.

De meeste waarnemingsstations in de wereld ressorteren onder de nationale meteorologische diensten of zijn hiervan afhankelijk. Zodra over een complete lijst van deze stations wordt beschikt, zal hiervan mededeling worden gedaan.

3. Onlangs werd door de Raad een nieuw milieuprogramma goedgekeurd (6 juni 1991). Zodra de desbetreffende uitnodiging tot het indienen van voorstellen is gepubliceerd kan het door prof. Zichichi geleide planetaire „monitoring project” in dat verband als onderzoekvoorstel worden ingediend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 98/91

van de heer Jean-Pierre Raffarin (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 februari 1991)

(92/C 78/02)

Betreft: Voorkomen van ongevallen in huis

Hoe denkt de Commissie verder te werk te gaan op het gebied van het voorkomen van ongevallen in huis waarbij meer mensen omkomen dan in het verkeer en waarbij talrijke kinderen betrokken zijn? Tot welke conclusies is de heer Jimenez-Betran gekomen die namens de Commissie heeft deelgenomen aan het colloquium over „ongevallen van kinderen in huis?” dat werd georganiseerd door de Europese club in het kader van Medec 90?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**
(22 november 1991)

Op het door het geachte Parlementslid genoemde colloquium werden de vele aspecten die kenmerkend zijn voor de veiligheid van de consumenten, nog eens bevestigd.

De Commissie is zich bewust van de ernst en de hoeveelheid ongelukken in huis waarbij kinderen betrokken zijn en probeert een oplossing te vinden voor de vele problemen die daardoor worden opgeroepen.

Zij is van oordeel dat indien men deze ongelukken wenst te voorkomen en in het algemeen een doeltreffend beleid wenst te voeren ten aanzien van de veiligheid van de consument, het nodig is een serie maatregelen en initiatieven te nemen die al naar gelang van het geval onder de rechtstreekse bevoegdheid van de Lid-Staten of de Gemeenschap vallen.

Deze initiatieven zouden niet beperkt moeten worden tot de goedkeuring van maatregelen van wetgevende aard die uiteraard essentieel blijven, doch zouden tevens betrekking moeten hebben op de organisatie en de algemene voorlichting van de consumenten op dat gebied.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 512/91
van de heer Pierre Bernard-Reymond (PPE)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(26 maart 1991)
(92/C 78/03)

Betreft: Steun aan nationale verenigingen voor amateurtoneel

Acht de Raad het niet nodig, zoals er voor de opbouw van het culturele Europa van 1992 een audiovisueel programma opgesteld is, om ook het toneelleven, en meer bepaald het amateurtoneel, zodanig te laten evolueren dat het ook een Europese dimensie krijgt?

Zo'n evolutie kan bevorderd worden door de nationale verenigingen financieel te steunen en ze ertoe aan te zetten om zich in een confederatie voor het amateurtoneel te groeperen.

Antwoord
(4 maart 1992)

De Raad en de ministers van Cultuur zijn in hun resolutie van 14 november 1991 ⁽¹⁾ betreffende Europese culturele netwerken overeengekomen „te bevorderen dat de culturele organisaties van hun land actief deelnemen aan de niet-gouvernementele samenwerking op Europees niveau”.

Voorts hadden de ministers van Cultuur in hun resolutie van 7 juni 1991 ⁽²⁾ over de ontwikkeling van het theater in Europa reeds te kennen gegeven „dat zij het theater in

Europa willen stimuleren en de Europese dimensie ervan willen versterken” via de gezamenlijke bestudering van een reeks acties op dit gebied.

⁽¹⁾ PB nr. C 314 van 5. 12. 1991.

⁽²⁾ PB nr. C 188 van 19. 7. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 588/91
van de heer Filippos Pierros (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 maart 1991)
(92/C 78/04)

Betreft: Europese telecommunicatienetwerken

Op de Europese Raad van Straatsburg van december 1989 is een bijzonder belangrijk initiatief ontplooid, waarbij de voltooiing van de interne markt en de economische en sociale samenhang gekoppeld worden aan de totstandbrenging van de nodige infrastructuur van Europese netwerken, onder meer in de sector telecommunicatie, om aldus de perifere regio's aansluiting aan het centrum van de Gemeenschap te garanderen.

De Commissie werkt al aan voorstellen en maatregelen ter zake. Ondanks de vorderingen blijft de financiering van deze netwerken echter nog onduidelijk.

Kan de Commissie haar zienswijze in deze kwestie duidelijk maken en medelen of zij van plan is voor de verwezenlijking van genoemd ambitieus initiatief, afgezien van de reeds beschikbare gelden en de inbreng van het particulier initiatief, nieuwe en voldoende middelen uit de Gemeenschapskas ter beschikking te stellen?

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie

(8 januari 1992)

Over de problematiek van de transeuropese netwerken heeft de Commissie een mededeling aan de Raad en aan het Europese Parlement ⁽¹⁾ doen toekomen. Deze mededeling is momenteel in behandeling bij de Raad en bij het Parlement (het Economisch en Sociaal Comité heeft kort geleden advies uitgebracht). In de discussies staat de kwestie van de financiering van de transeuropese netwerken centraal, waarbij er vanuit wordt gegaan dat deze financiering uit verschillende, dat wil zeggen particuliere, nationale alsook communautaire, bronnen kan plaatsvinden. Voor wat betreft communautaire financiering op basis van begrotingsmiddelen is het aan de begrotingsautoriteiten van de Gemeenschap om te besluiten over het toewijzen van nieuwe middelen voor de verwezenlijking van deze netwerken.

Geheel in de lijn van haar mededeling zal de Commissie dienaangaande de noodzakelijke voorstellen doen.

Overigens heeft de Commissie in het kader van de Inter-gouvernementele Conferentie over de Politieke Unie voorgesteld om in het EEG-Verdrag een hoofdstuk over de transeuropese netwerken op te nemen.

Vooralsnog moeten de transeuropese telecommunicatienetwerken gefinancierd worden uit de bestaande instrumenten, zoals de Insis- en Caddia-programma's, of uit de instrumenten die nog onderwerp van discussie zijn, zoals het specifiek programma op het gebied van telematicasystemen van algemeen belang, een onderdeel van het in april 1990 goedgekeurde kaderprogramma op het gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling, waarvoor een begrotingsbedrag van 380 miljoen ecu gereserveerd is. In het kader van de bestaande regelgeving kunnen ook de Structuurfondsen de Lid-Staten middelen verschaffen voor regio's die daarvoor in aanmerking komen. Zo trekt bijvoorbeeld het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling tussen 1989 en 1993 meer dan 1 100 miljoen ecu (opgenomen in de begroting van de communautaire bestekken, met inbegrip van STAR) uit voor de financiering van infrastructurele werken op het gebied van de telecommunicatie in de regio's van doelstelling 1, waarvan 345 miljoen in Griekenland.

Daarbij komen nog de STAR- en Telematica-programma's, die eveneens door het EFRO werden gefinancierd. Deze programma's hebben tot doel het gebruik van geavanceerde telecommunicatiediensten in de economisch minst ontwikkelde regio's van de Gemeenschap (de regio's van doelstelling 1) te bevorderen.

(¹) Doc. COM(90) 585 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 625/91

van de heer Christopher Jackson (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 april 1991)

(92/C 78/05)

Betreft: Voorgestelde richtlijn inzake dierentuinen

Kan de Commissie mededelen waarom de voorstellen betreffende een richtlijn inzake dierentuinen door haar nog niet zijn gepubliceerd?

Beraadslaagt de Commissie nog over deze voorstellen en, zo ja, wanneer zal de ontwerp-richtlijn inzake dierentuinen worden gepubliceerd?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(12 september 1991)

De Commissie heeft recentelijk haar goedkeuring gehecht aan een ontwerp-richtlijn tot vaststelling van minimumnormen voor het houden van dieren in dierentuinen (¹).

(¹) Doc. COM(91) 177 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 709/91

van de heer José Álvarez de Paz (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(19 april 1991)

(92/C 78/06)

Betreft: Communautair beleid ten aanzien van migrerende werknemers

Kan de Raad mededelen tot welke conclusies de groep van deskundigen die het beleid ten aanzien van de migrerende werknemers bestudeert, is gekomen? Bestaat er een tijdschema ten aanzien van de communautaire werkzaamheden op het gebied van dit beleid?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 756/91

van de heer José Álvarez de Paz (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(23 april 1991)

(92/C 78/07)

Betreft: Demografische vooruitzichten in de Gemeenschap en toekomstig immigratiebeleid

Op zijn vergadering van 14 en 15 december 1990 vaardigde het Voorzitterschap van de Raad een mededeling uit over de demografische problemen in de Gemeenschap, met name als gevolg van de immigratie uit de landen ten zuiden van de Middellandse Zee en Oost-Europa, het dalende bevolkingscijfer, de gezinsplanning, de vergrijzing van de bevolking en de crisis in de algemene pensioenstelsels en ouderdomsvoorzieningen.

Kan de Raad de specifieke inhoud van die mededeling nader toelichten en zeggen welke maatregelen hij overweegt om de eventuele gevolgen van deze evenwichtsverstoringen op te vangen en te voorkomen?

Gecombineerd antwoord

op de schriftelijke vragen nr. 709/91 en nr. 756/91

(17 februari 1992)

Tijdens zijn bijeenkomst te Straatsburg heeft de Europese Raad de wens uitgesproken dat een overzicht wordt opgesteld van de nationale standpunten inzake immigratie, ter voorbereiding van een discussie hierover in de Raad Algemene Zaken. Deze discussie heeft plaatsgevonden op 4 december 1990.

Tijdens zijn bijeenkomst in december 1990 te Rome heeft de Europese Raad kennis genomen van de verslagen over de immigratie en aan de Raad Algemene Zaken en de Commissie gevraagd te studeren op de meest passende maatregelen en acties inzake bijstand aan emigratielan-

den, inreisvoorwaarden en steun voor de sociale integratie, met name gelet op de noodzaak van een geharmoniseerd asielbeleid.

De Europese Raad van Maastricht ten slotte heeft nota genomen van de verslagen inzake immigratie en asiel die op zijn verzoek door de met immigratiezaken belaste ministers zijn opgesteld. Hij is van mening dat deze een goede basis vormen voor de op deze gebieden te treffen maatregelen.

Hij heeft zijn goedkeuring gehecht aan de geplande werkprogramma's en tijdschema's en heeft de met immigratiezaken belaste ministers verzocht ze ten uitvoer te leggen.

Het door de Europese Raad van Maastricht goedgekeurde ontwerp-verdrag voor een Politieke Unie bevat trouwens bepalingen die het mogelijk maken de bevoegdheid ten aanzien van bepaalde onderwerpen over te hevelen van de intergouvernementele samenwerking naar de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 749/91

van de heer Thomas Maher (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 april 1991)

(92/C 78/08)

Betreft: Invoer van kalveren

Kan de Commissie zeggen hoeveel kalveren van jonger dan twee maanden het afgelopen anderhalf jaar, d.w.z. sinds oktober 1989, in de Gemeenschap zijn geïmporteerd?

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie

(25 oktober 1991)

Bij de indeling voor douanedoeleinden die is gebaseerd op het geharmoniseerd systeem, wordt het onderscheid tussen kalveren en volwassen dieren gemaakt op basis van het gewicht (niet meer dan 220 kg of meer dan 220 kg). Daarom beschikt de Commissie niet over specifieke informatie betreffende de leeftijd van kalveren die in de Gemeenschap worden ingevoerd.

Uitgaande van de bestaande handelsstromen op dit gebied, en van het gemiddelde gewicht van deze dieren, kunnen de aantallen ingevoerde kalveren van niet meer dan ± 60 kg evenwel worden geraamd op:

oktober—december 1989:	53 000 stuks
januari—december 1990:	850 000 stuks
januari—maart 1991:	200 768 stuks.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 902/91

van mevrouw Mary Banotti (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 mei 1991)

(92/C 78/09)

Betreft: Communautair etiketteringssysteem

Is de Commissie bereid voorstellen te doen voor de uitvoering van een communautair etiketteringssysteem, dat de consumenten informatie verschaft omtrent de recycleerbaarheid van produkten en de juiste wijze van behandeling van de verpakking van deze produkten, om de recycling in de Gemeenschap te bevorderen?

Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie

(27 november 1991)

In februari 1991 heeft de Commissie een voorstel gedaan voor een verordening van de Raad inzake een communautair systeem voor de toekenning van milieukeuren.

Produkten die voor toekenning in aanmerking komen zullen worden beoordeeld volgens de „van de wieg tot het graf”-maatstaf en ook recycleerbaarheid zou in voorkomende gevallen een van de criteria kunnen zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 910/91

van mevrouw Caroline Jackson (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 mei 1991)

(92/C 78/10)

Betreft: Communautaire richtlijn inzake emissies van grote stookinstallaties

Krachtens artikel 3, lid 1, van Richtlijn 88/609/EEG⁽¹⁾ zijn de Lid-Staten verplicht vóór 1 juli 1990 programma's op te stellen voor de geleidelijke vermindering van de totale emissies van grote stookinstallaties. Deze programma's dienen tijdschema's en uitvoeringsbepalingen te omvatten. Krachtens artikel 16 moeten de Lid-Staten de Commissie vóór 31 december 1990 van deze programma's in kennis stellen.

Kan de Commissie mededelen welke Lid-Staten de Commissie niet vóór 31 december 1990 in kennis hebben gesteld van hun programma's? Welke Lid-Staten hebben hun programma's nog steeds niet aan de Commissie medegedeeld?

⁽¹⁾ PB nr. L 336 van 7. 12. 1988, blz. 1.

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**
(27 november 1991)

De Commissie heeft de Duitse, Franse, Portugese, Nederlandse en Deense programma's voor de vermindering van de totale jaarlijkse emissies van grote stookinstallaties vóór 31 december 1990 ontvangen. Het Verenigd Koninkrijk zond de Commissie vóór de vastgestelde datum haar ontwerp-programma toe.

Luxemburg, Ierland, Italië, Spanje en Griekenland hebben hun programma's nog niet aan de Commissie voorgelegd.

België heeft uitstel gevraagd, waarin de Commissie heeft toegestemd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 918/91
van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(15 mei 1991)
(92/C 78/11)

Betreft: Communautair fonds voor de financiering van infrastructuurwerken in arme landen

Het besluit van de Spaanse Regering om tot 1992 geen besluit te nemen over de vraag welke spoorlijn in Spanje de eerste verbinding zal vormen met de Franse grens, en derhalve zal worden aangesloten op het Europese TGV-netwerk, roept opnieuw de vraag op of de Europese Gemeenschap vóór dat jaar akkoord zal gaan met het voorstel een specifiek fonds op te richten voor de financiering van grote infrastructurele werken van Europees belang in de arme landen van de Gemeenschap.

Het feit dat dienaangaande door arme en rijke landen verschillende criteria worden gehanteerd roept bij de belanghebbende regeringen onzekerheid op over de programmering van de genoemde infrastructurele werken, met dien verstande dat zij in ieder geval wachten totdat de Gemeenschap een besluit neemt over de oprichting van genoemd fonds.

Kan de Commissie mededelen wat haar standpunt is inzake de oprichting van het genoemde communautaire fonds en of zij ertoe kan bijdragen dat de Gemeenschap in het kader van de begroting voor 1992 in positieve dan wel in negatieve zin een besluit neemt?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**
(3 december 1991)

De oprichting van een speciaal fonds voor de financiering van grote vervoerinfrastructuurprojecten welke van communautair belang zijn, maakt deel uit van de vraagstukken welke door de Commissie met het oog op de ontwikkeling van het vervoerbeleid worden bestudeerd.

Naar aanleiding van de vaststelling van het gebrek aan financiële middelen voor de grote verkeersnetten en het crisisgevaar dat daaruit voor de Gemeenschap rechtstreeks voortvloeit, heeft een gezamenlijk door mevr. Smit-Kroes en de heer Pisani voorgezeten groep van onafhankelijke deskundigen bij de Commissie met betrekking daartoe conclusies ingediend, waarin op het in het leven roepen van een dergelijk instrument als een oplossing wordt gewezen.

De Commissie behoudt zich het recht voor over dit voorstel een standpunt in te nemen in het Witboek over het gemeenschappelijk vervoerbeleid dat eind 1991 zal worden gepubliceerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 938/91
van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(15 mei 1991)
(92/C 78/12)

Betreft: Ontwerp-richtlijn computerprogramma's — juridische basis van artikel 2, lid 3

De hierboven vermelde ontwerp-richtlijn (COM(90) 509 def.)⁽¹⁾ heeft als basis artikel 100 A van het EEG-Verdrag. Nu komt in artikel 2, lid 3, van die ontwerp-richtlijn een bepaling voor waarop artikel 100 A, lid 2, van toepassing lijkt te zijn.

1. Is de Raad van oordeel dat artikel 100 A, lid 2, toepassing vindt op artikel 2, lid 3, van deze ontwerp-richtlijn?
2. Indien het antwoord op vraag nr. 1 positief is, welke conclusie trekt de Raad dan met betrekking tot de meerderheid (gekwalificeerd/unaniem) waarmee deze ontwerp-richtlijn moet worden goedgekeurd?
3. Indien in het algemeen gesproken in een ontwerp-richtlijn bepalingen voorkomen die zowel onder artikel 100 A, lid 1, als onder artikel 100 A, lid 2, vallen, met welke meerderheid moet deze ontwerp-richtlijn dan goedgekeurd worden? Is in dat geval een loutere vermelding van artikel 100 A wel voldoende als juridische basis, en moet deze juridische basis niet nader gespecificeerd worden?

⁽¹⁾ PB nr. C 320 van 20. 12. 1990, blz. 22.

Antwoord
(4 maart 1992)

1 en 2. De Raad is van mening dat de richtlijn betreffende de rechtsbescherming van computerprogramma's, die hij op 14 mei 1991 heeft aangenomen⁽¹⁾, niet onder de in artikel 100 A, lid 2, van het Verdrag genoemde uitzondering valt. Deze richtlijn is dus terecht op grond van artikel 100 A aangenomen.

3. Elk richtlijnvoorstel dat aan de Raad wordt voorgelegd, moet van geval tot geval, al naar gelang het doel en de inhoud ervan, worden behandeld ten einde, overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag en de jurisprudentie van het Hof van Justitie, na te gaan op welke rechtsgrondslag dat voorstel moet worden aangenomen.

(¹) PB nr. L 122 van 17. 5. 1991, blz. 42.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1108/91

van de heer Jacques Vernier (RDE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1991)

(92/C 78/13)

Betreft: Uitvoering van de in het verslag-Gérondeau vervatte conclusies over een grotere veiligheid op de weg

Elk jaar wordt door verkeersongelukken in de Gemeenschap een ware slachtpartij aangericht, waarbij 50 000 doden en meer dan anderhalf miljoen gewonden vallen. De hiermee gepaard gaande economische schade wordt op 70 miljard ecu geschat.

In een verslag dat onlangs op verzoek van de Commissie door een comité van experts onder leiding van de heer Gérondeau werd opgesteld, worden verschillende maatregelen aanbevolen die volgens de auteurs het aantal doden en gewonden tegen het jaar 2000 met 20 tot 30% kunnen verminderen.

Zo wordt onder meer voorgesteld de snelheidsbeperkingen uit te breiden tot alle verkeerswegen, het toegelaten alcoholpromillage terug te brengen tot 0,5, bepaalde veiligheidsvoorzieningen in voertuigen te veralgemenen en, minder specifiek, het uitwisselen van ervaringen tussen de nationale autoriteiten in alle opzichten te bevorderen.

Kan de Commissie een programma indienen voor de uitvoering van de in dit verslag vervatte conclusies en zich er vervolgens toe verbinden het Parlement regelmatig op de hoogte te brengen van de vooruitgang die hierbij wordt geboekt?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(26 september 1991)

1. Het rapport waar het geachte Parlementslid op zinspeelt is een studie waartoe inderdaad door de Commissie opdracht is verleend en die het uitgangspunt vormt voor een nieuwe aanpak en voor een programma voor de ontwikkeling van een Europees verkeersveiligheidsbeleid.

2. De Commissie is van plan dit rapport grondig te bestuderen, door onder meer een werkgroep op te richten

die bestaat uit vertegenwoordigers van de Regeringen van de Lid-Staten om de doelstellingen en modaliteiten voor de verwezenlijking van dit programma vast te stellen.

Over de resultaten van deze werkzaamheden zal voor het eind van het jaar aan de Raad verslag worden uitgebracht.

Het geachte Parlementslid kan er zeker van zijn dat het Parlement in kennis zal worden gesteld van de conclusies en het verslag van de desbetreffende werkzaamheden zal ontvangen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1143/91

van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1991)

(92/C 78/14)

Betreft: Concentratieproces in de Europese informatie-industrie

Het door het Europees Parlement op touw gezette colloquium over een Europese strategie op het gebied van de industriële onderdelen heeft opnieuw een dubbele realiteit duidelijk aan het licht gebracht: het ontbreken van adequate dimensies in de Europese informatie-industrie en de afwezigheid van een ruggesteun voor het communautair beleid inzake onderzoek en ontwikkeling van de kant van een eventueel communautair industriebeleid.

De heer Pandolfi, vice-voorzitter van de Commissie, heeft zich erover verheugd dat eindelijk wordt gesproken over één enkele Europese onderneming voor de productie van halfgeleiders (Le Monde, 25. 4. 1991) en de Franse minister Paul Quilès dringt aan op de oprichting van een Europees agentschap voor de elektronica (Le Monde, 26. 4. 1991). Enkele dagen later bereidt de Raad maatregelen voor ter versterking van de samenwerkingsovereenkomsten tussen de voornaamste Europese ondernemingen in deze sector.

Kan de Commissie mededelen of wij ons bevinden voor een versterking van de samenwerking dan wel voor een concentratieproces? In ieder geval: welke rol wordt aan de aandeelhouders en aan de overheden voorbehouden in deze processen die erop gericht zijn een kritieke massa te bereiken, opdat Europa aan de mededinging in de wereld efficiënt kan deelnemen? En ten slotte: is de Commissie van oordeel dat de Europese informatie-industrie overwegend in privé-bezit dient te zijn na een concentratieproces?

**Antwoord van de heer Pandolfi
namens de Commissie**

(30 september 1991)

De elektronica-industrie, en in het bijzonder de sector halfgeleiders, ondergaat op wereldniveau snelle en grote

structurele veranderingen, die over de gehele linie leiden tot een grotere mate van marktconcentratie. Volgens de EIC (Electronics International Corporation) was 35% van de wereldproductie van halfgeleiders in 1990 geconcentreerd in vijf ondernemingen. In meer specifieke marktsegmenten liggen deze concentratiegraden nog hoger (65% van de totale productie van DRAM's (Dynamic Random Access Memory) was geconcentreerd in vijf bedrijven en 54% van de ASICs (Applications Specific Integrated Circuits) in slechts vier bedrijven⁽¹⁾). De combinatie van intensievere inspanningen op het gebied van onderzoek en ontwikkeling en de steeds kortere levensverwachting van elke nieuwe generatie halfgeleiders vergroot de voor de fabriek kleinste optimale omvang.

Men gaat er nu algemeen van uit dat de drempel voor winstgevend exploitatie in de halfgeleiderindustrie ongeveer rond de 5% van de wereldmarkt ligt. De technologische en economische concurrentie op deze markten vereist de bundeling van verschillende technologische vaardigheden en aanvullende know how, evenals een minimum-marktaandeel om de eventuele risico's en kosten van nieuwe vindingen te dekken. Het is moeilijk om al deze elementen binnen één enkel bedrijf samen te brengen, en daarom nemen bedrijven steeds vaker hun toevlucht tot verschillende vormen van strategische samenwerkingsverbanden.

De Europese Gemeenschap heeft, waar dat geëigend lijkt, gekozen voor een coöperatieve aanpak om te trachten dit soort problemen op het vlak van onderzoek en ontwikkeling te overwinnen, onder voorwaarde dat effectieve concurrentie niet zou worden uitgeschakeld. In het onderhavige geval verschaft de Gemeenschap de aanzet en de gunstige voorwaarden die nodig zijn om het succes van dit Europese privé-initiatief te vergemakkelijken, zoals zij dat ook bij vorige gelegenheden gedaan heeft.

De Gemeenschap heeft altijd zorgvuldig vermeden zich te bemoeien met privé-initiatieven, zoals het initiatief uit deze vraag. Zij zal dan ook steeds trachten om de leiding van het project in handen te laten van de privé-initiatiefnemers.

De rol van de Gemeenschap en de nationale overheden moet zich beperken tot het behartigen van het Gemeenschapsbelang, zowel op het gebied van het technologiebeleid als op dat van de concurrentiepolitiek. Enerzijds zal de Commissie optreden als een katalysator (b.v. in het bepalen van normen) die de nodige wettelijke voorwaarden aanreikt, en de nodige steun biedt voor het welslagen van dit privé-initiatief, dat de concurrentiepositie van de elektronica-industrie aanzienlijk zou kunnen verbeteren; anderzijds dienen de Commissie en alle betrokken overheden erop toe te zien dat alle wettelijke waarborgen die nodig zijn om concurrentie op de gemeenschappelijke markt te garanderen worden gerespecteerd.

Wat dit laatste betreft zij eraan herinnerd dat de Commissie grote inspanningen heeft gedaan om de mate van rechtszekerheid van allerlei vergelijkbare initiatieven te vergroten. De nieuwe Verordening (EEG) nr. 4064/89⁽²⁾ betreffende de controle op concentraties van onderne-

mingen is aangevuld met een mededeling van de Commissie inzake verrichtingen met het karakter van een concentratie of samenwerking (90/C 203/06). Samen met Verordening (EEG) nr. 418/85⁽³⁾ waarbij onderzoek- en ontwikkelingsovereenkomsten worden vrijgesteld van de toepassing van artikel 85, lid 3, omschrijven deze wetteksten duidelijk de grenzen van samenwerkingsvormen die verenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt, en zij sluiten dan ook elke mogelijke rechtsonzekerheid over dit onderwerp uit.

In dit opzicht is de positie van de Commissie steeds duidelijk omschreven geweest in de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschap. Artikel 222 van het EEG-Verdrag luidt: „Dit Verdrag laat de regeling van het eigendomsrecht in de Lid-Staten onverlet.”. Daarom moet de Commissie zich neutraal opstellen in de vraag of de ondernemingen in particuliere handen dan wel openbare ondernemingen moeten zijn, en kan zij uit dien hoofde geen onderscheid maken.

Het is duidelijk dat de Commissie ook ten aanzien van de eigendomsregeling voor deze onderneming volkomen neutraal staat. De neutraliteit van de Commissie strekt zich bovendien uit tot terreinen als de bescherming van marktconcurrentie door toepassing van concurrentieregels, zowel op privé-ondernemingen als op overheidssubsidies. De manier waarop de Commissie dit neutraliteitsprincipe in het verleden heeft toegepast, en nog steeds toepast, kan geen twijfel laten bestaan omtrent het belang dat zij aan de naleving van dit principe hecht.

(1) OESO-cijfers voor 1987 en 1988.

(2) PB nr. L 395 van 30. 12. 1989.

(3) PB nr. L 53 van 22. 2. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1147/91

van de heer Gérard Monnier-Besombes (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1991)

(92/C 78/15)

Betreft: Ramp met de „Haven”

Zich niets aantrekkend van de geruststellende verklaringen van de Franse autoriteiten, heeft de vlek koolwaterstoffen afkomstig van het tankschip „Haven” ten slotte sommige kusten en eilanden van Zuid-Frankrijk bereikt, waaronder het beroemde Nationaal Park van Port-Cros.

Kan de Commissie in dit verband mededelen:

1. of zij van oordeel is dat de door de betrokken Lid-Staten genomen maatregelen verstandig en voldoende zijn geweest, aangezien men er in bepaalde kringen de

mening op nahoudt dat bij voorbeeld de tenuitvoerlegging van het Polmar-plan door de Franse overheden meer dan laat heeft plaatsgevonden;

2. of naar haar mening door een dubbele romp de catastrofe had kunnen worden vermeden;
3. of het, gezien de voornaamste risicofactoren bij scheepsrampen, niet nodig is de inspanningen op het gebied van de preventie te versterken, bij voorbeeld door het opleggen van een beperking van de vervoerde tonnages, ten einde de schepen gemakkelijker te kunnen besturen, of door een vergroting van de veiligheid van de gevolgde reisroutes, waarbij maar al te vaak uitsluitend de voorrang wordt gegeven aan de economische rentabiliteit?

In bevestigend geval: welke initiatieven denkt de Commissie te nemen?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(3 december 1991)

In geheel Europa werd aangenomen dat het onder controle krijgen van de situatie dank zij het Italiaanse initiatief om het tankschip Haven naar de kust te slepen tot een gunstige ontwikkeling heeft geleid.

Het besluit tot de tenuitvoerlegging van het Polmar-plan ressorteerde onder de bevoegdheid van de Franse overheid en de Franse en Italiaanse Regeringen hebben op dat gebied tot een bevredigende samenwerking kunnen komen.

Aangezien op dit ogenblik alle opgezette maatregelen nog niet zijn uitgevoerd, kon van het ongeval en de met betrekking daartoe te nemen maatregelen nog geen definitieve analyse worden opgesteld.

Ofschoon het onderzoek van het ongeval met het tankschip Haven nog aan de gang is, mag toch worden aangenomen dat de constatering dat explosies hebben plaatsgehad, nauwelijks kan worden beschouwd als een bewijs voor de stelling dat de gevolgen minder ernstig of zelfs te vermijden zouden zijn geweest, indien het schip een dubbele romp zou hebben gehad.

De Commissie is het met het geachte Parlementslid eens dat de preventiemaatregelen moeten worden uitgebreid. De Commissie neemt in verband daarmee deel aan de werkzaamheden van de International Maritime Organisation (IMO), die zich bezighoudt met de organisatie van het maritiem verkeer, het gebruik van het VTS-systeem en andere preventieve maatregelen.

Uitgaande van de resultaten van de werkzaamheden van de IMO onderzoekt de Commissie van haar kant de mogelijkheid van eigen initiatieven op het niveau van de Gemeenschap. Op deze initiatieven zal nader worden ingegaan in de mededeling betreffende het communautair beleid inzake de veiligheid op zee en het voorkomen van vervuiling van het zeewater, welke de Commissie in het voorjaar van 1992 overweegt bij de Raad en het Parlement in te dienen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1168/91

van de heer Dieter Rogalla

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1991)

(92/C 78/16)

Betreft: In- en uitklaring van vrachtwagens aan de binnengrenzen

1. Is de Commissie het met mij eens dat het haar taak is de Verdragen ten uitvoer te leggen, ook wanneer het gaat om de douane-unie, zijnde een van de grondslagen van de Gemeenschap?

2. Is de Commissie het verder met mij eens dat toestanden zoals die bij voorbeeld aan de Duits-Nederlandse grenzen voorkomen: kilometerslange files van wachtende vrachtwagens uit Nederland die naar Duitsland willen (ik baseer mij op wat ik zelf heb gezien, en wel op maandag 29 april en donderdag 2 mei 1991 aan de grenspost Venlo/autobaan bij Niederdorf) absoluut intolerabel zijn en dat het bedrijfsleven door deze excessieve wachttijden ernstige — en onverwachte — schade lijdt?

3. Is de Commissie bereid de schadeclaims van de firma's en expediteurs die het slachtoffer zijn geworden van deze onhoudbare toestanden te honoreren?

4. In hoeverre kan men spreken van een douane-unie en van een interne markt „in statu nascendi” als — door gebrek aan initiatief van de Commissie en gebrek aan samenwerking tussen de betreffende Lid-Staten — het kennelijk niet eens mogelijk is te voldoen aan een zo simpel vereiste als het op elkaar afstemmen van de openingstijden van douanekantoren wanneer een dag in het ene land een feestdag is, maar in het andere land niet, en de daaropvolgende dag juist in het andere land een feestdag is, maar niet in het ene?

5. Wat denkt de Commissie te doen om aan deze situatie een einde te maken, en wel op zodanige termijn dat zij zich bij soortgelijke opeenvolgingen van feestdagen dit jaar, en ook in de toekomst, niet meer herhaalt?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(21 november 1991)

1 en 2. De Commissie denkt inderdaad dat lange files aan de binnengrenzen van de Gemeenschap beginselen van de Europese Akte met name inzake het vrije verkeer van goederen op ernstige wijze in het gedrang brengen.

3. Rekening houdend met haar rol en haar verantwoordelijkheden, in het bijzonder met het oog op de voltooiing van de interne markt, is zij van oordeel dat een schadeloosstelling in dit geval niet kan worden overwogen.

4 en 5. De Commissie is van oordeel dat dit probleem in zijn geheel op normatief vlak moet worden opgelost.

De Gemeenschap heeft reeds een aantal douane- en sanitaire regelingen getroffen om deze controles te vergemakkelijken en zelfs af te schaffen, met name door vereenvoudiging van de procedures en de administratieve documenten voor grensoverschrijdingen en transitoverkeer.

Maar uit de problemen die door het geachte Parlementslid aan het licht worden gebracht, blijkt vooral dat voor afschaffing van de controles aan de binnengrenzen controlemiddelen moeten worden afgeschaft.

De Commissie werkt in deze richting verder en dit zal noodzakelijkerwijze leiden tot tewerkstelling van het douane- en het politiepersoneel op andere posten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1265/91

van de heer Paul Staes (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juni 1991)

(92/C 78/17)

Betreft: De Kanaaltunnel

Is de Commissie bereid de nodige aandacht te besteden aan de 14 vragen die ik haar via de ter zake bevoegde dienst op vrijdag 3 mei deed toekomen en die verband hielden met mogelijke fraude bij de samenstelling van het mortelbeton voor de werkzaamheden aan de Kanaaltunnel aan de Franse kust? Bij deze fraude gaat het om toevoeging van al dan niet toxisch afval aan de grote hoeveelheden vliegast die worden gebruikt bij de samenstelling van deze specie, hetgeen op den duur zware gevolgen kan hebben voor het milieu en voor de gebruikers van de tunnel.

Is zij bereid afzonderlijke antwoorden te verstrekken op alle 14 vragen, en mijn dossier ter zake te laten bestuderen door haar diensten?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(13 september 1991)

Het geachte Parlementslid heeft vragen gesteld over de samenstelling van het beton dat bij de aanleg van de Kanaaltunnel is gebruikt. Het is de Commissie niet duidelijk welke communautaire bepalingen daarbij niet zouden zijn nageleefd. Aan de Franse autoriteiten werd inmiddels om nadere inlichtingen over het gebruik van afval in bouwmaterialen verzocht. Het geachte Parlementslid zal rechtstreeks een uitvoerig antwoord op de verschillende punten ontvangen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1283/91 van mevrouw Brigitte Langenhagen (PPE) aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(14 juni 1991)

(92/C 78/18)

Betreft: Autonome verlagingen van douanerechten voor de invoer van bevroren visfilets van de vissoorten Alaska-zeezalm en stokvis uit derde landen in de Gemeenschap

1. Kan de Raad mededelen of de invoer tegen verlaagde rechten van bevroren visfilets van de vissoorten Alaska-zeezalm en stokvis uit derde landen een negatieve invloed heeft gehad op de vraag naar karper die door EG-vissers in de Gemeenschap aan land is gebracht?
2. Zijn de Raad negatieve invloeden op de ontwikkeling van de inkomens van de EG-vissers bekend die in verband staan met de toekenning van invoer tegen verlaagde rechten van bovengenoemde vissoorten?
3. Autonome verlagingen van douanerechten voor Alaska-zeezalm en stokvis worden ieder jaar opnieuw op voorstel van de Commissie door de Raad vastgesteld.

Waarom worden de verlagingen van douanerechten voor beide genoemde vissoorten, die belangrijke grondstoffen zijn voor de diepgevroren vis verwerkende ondernemingen in de Gemeenschap en die niet door de EG-vissers worden aangeboden,

- a) pas per 1 april van ieder jaar vastgesteld?
- b) niet tot 0% gereduceerd?

Antwoord

(18 februari 1992)

1 en 2. De Raad beschikt niet over de nodige gegevens om de door de geachte Afgevaardigde gevraagde evaluatie te kunnen maken.

3. Het besluit over de schorsing van de rechten voor bevroren filets van Alaska-koolvis en heek wordt elk jaar genomen tegelijk met de opening van de verschillende autonome contingenten voor visserijproducten (die onder andere betrekking hebben op bepaalde soorten magere vis, zoals kabeljauw, schelvis en zwarte koolvis).

Al deze maatregelen zijn krachtens de tot dusver door de Raad aangenomen besluiten met ingang van 1 april van elk jaar van toepassing, opdat de belangen van de communautaire vissers niet worden geschaad. Het eerste kwartaal van het jaar is immers van kapitaal belang in het visserijjaar.

De Raad heeft, in overeenstemming met het Commissievoorstel, voor al deze maatregelen gedeeltelijke schorsingen gekozen in plaats van een algehele schorsing, ten einde een evenwicht tussen de belangen van de verwer-

kende industrie en de communautaire producenten van visserijproducten te bewaren (toepassing van het beginsel van de communautaire preferentie).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1317/91

van de heer **Gijs de Vries (LDR)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 juni 1991)

(92/C 78/19)

Betreft: Informatiebureaus te Vilnius, Riga en Tallin

Op 15 februari 1991 kondigde president Havel de opening te Vilnius aan van een Tsjechoslowaaks informatiebureau (*Le Monde*, 17. 2. 1991).

Is de Commissie bereid soortgelijke bureaus te openen in de hoofdsteden van de drie Baltische Staten?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(25 november 1991)

Na de erkenning van de onafhankelijkheid van de Baltische Staten onderzoekt de Commissie thans de mogelijkheid in deze zojuist onafhankelijke Staten een delegatie te openen. De Commissie kan, als tussenoplossing en in verband met een beperkte begrotingsruimte, de mogelijkheid overwegen een reeds bestaande delegatie van de Gemeenschap te belasten met de betrekkingen met deze landen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1334/91

van de leden **José Valverde López, Ria Oomen-Ruijten
en Egon Klepsch (PPE)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 juni 1991)

(92/C 78/20)

Betreft: Het gebruik van duurzaam papier

Een derde van de belangrijkste in bibliotheken ten toon gestelde boeken zijn bezig vanzelf te verdwijnen. Boeken die slechts vijftig jaar geleden werden gedrukt, beginnen ernstige tekenen van verval te vertonen, hoewel ze onder normale omstandigheden werden bewaard. Het zogenoemde zure papier waarop deze boeken werden gedrukt, bevordert namelijk de zelfvernietiging ervan. Er bestaat echter ook zogenaamd duurzaam papier waardoor een lang behoud is verzekerd. In dit verband is het noodzakelijk Europese of internationale voorschriften op te stellen.

In samenwerking met allen die in de sector werkzaam zijn, moet een voorlichtingscampagne worden opgezet om het publiek met deze problematiek bekend te maken. De gebruiker moet op de hoogte zijn van de kwaliteit van het papier waarop het boek dat hij koopt werd gedrukt. Het is noodzakelijk de juiste etiketten aan te brengen en over een symbool te beschikken waaraan het duurzame papier kan worden herkend.

Kan de Commissie medelen op welke manier zij betrokken is bij de voorbereiding van het project ISO TC 46?

Welke maatregelen denkt zij te nemen om het aanbod van en de vraag naar duurzaam papier te bevorderen?

Heeft de Commissie een of andere voorlichtingscampagne voor de verbruiker over duurzaam papier in voorbereiding? Is de Commissie voornemens de eerste stap te zetten door bij voorbeeld officiële publikaties op duurzaam papier uit te geven, met het oog op de historische waarde en de bewaring in archieven en bibliotheken?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(11 oktober 1991)

De geachte Parlementsleden worden verwezen naar het antwoord dat de Commissie gegeven heeft op schriftelijke vraag nr. 612/91⁽¹⁾. In haar mededeling over het boek en de lectuur⁽²⁾ heeft de Commissie, die zich welbewust is van de problemen die verband houden met de toepassing van zuur papier, de aanbeveling gedaan om een begin te maken met een bewustmakingscampagne. Deze actie vond weerklank in de resolutie van de Raad en de ministers van Cultuur van 18 mei 1989 inzake het stimuleren van de belangstelling voor boeken en lezen⁽³⁾.

Overigens volgt de Commissie als waarnemer de werkzaamheden betreffende een Europese norm inzake de duurzaamheid van papier en karton (CEN/TC 172) welke ondernomen worden in het kader van de Europese Commissie voor normalisatie (CEN).

Bij de opstelling van deze Europese norm wordt rekening gehouden met de werkzaamheden van de Internationale Organisatie voor normalisatie (ISO). De Commissie moedigt de werkzaamheden die in het kader van de CEN worden ondernomen ten zeerste aan en zou willen zien dat deze normen zo snel mogelijk worden opgesteld.

Wat de rol van de Commissie betreft bij de opstelling van het project ISO TC 46 beschikt de Commissie over waarnemers die de vergaderingen van het Comité „Voorlichting en bibliotheek” bijwonen. Deze waarnemers kunnen ook in technisch opzicht hun bijdrage leveren aan de vergaderingen van de werkgroep „Communicatieprotocol op het gebied van de bibliotheken”.

⁽¹⁾ PB nr. C 259 van 4. 10. 1991.

⁽²⁾ Doc. COM(89) 258 def.

⁽³⁾ PB nr. C 183 van 20. 7. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1430/91
van mevrouw Marie Jepsen (ED)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
 (12 juli 1991)
 (92/C 78/21)

Betreft: Wederzijdse erkenning van het door de Lid-Staten afgegeven rijbewijs — opheffing van de inruilverplichting bij verhuizing naar een andere Lid-Staat

Zoals bekend houdt de Eerste Richtlijn van de Raad over de invoering van een communautair rijbewijs (80/1263/EEG) ⁽¹⁾ alleen de invoering van een gemeenschappelijk model voor de nationale rijbewijzen in, met inruilplicht voor de houders die in een andere Lid-Staat gaan wonen of werken.

Echter reeds bij de introductie van het EG-rijbewijs uit hoofde van Richtlijn 80/1263/EEG ontstond bij de publieke opinie de indruk dat de door de Lid-Staten uitgegeven nationale rijbewijzen zonder meer in de hele Gemeenschap erkend zouden worden, zonder inruilplicht voor de houders. Deze indruk is sedertdien nog sterker geworden toen de communautaire doelstellingen „Het Europa van de burgers” en „Europa zonder grenzen” werden gelanceerd.

Wanneer het meest recente voorstel van de Commissie voor een richtlijn inzake de invoering van een communautair rijbewijs (doc. COM(88) 705 def.) realiteit wordt, zal de inruilplicht bij verhuizing naar een andere Lid-Staat eindelijk wegvallen, maar veel wijst erop dat de Raad — naar wordt beweerd om technische redenen — deze richtlijn pas in de tweede helft van dit decennium in werking wil laten treden.

Wil de Raad — gezien de irritatie die de huidige inruilplicht wekt bij de burgers van de Gemeenschap, die reeds vandaag de dag begrippen als recht van vrije vestiging en vrij verkeer van werknemers als een verworven goed beschouwen — bij de goedkeuring van document COM(88) 705 def. ervoor zorgen dat de datum van inwerkingtreding van de richtlijn aanzienlijk wordt vervroegd, liefst zo dicht mogelijk in de buurt van 1 januari 1993?

⁽¹⁾ PB nr. L 375 van 31. 12. 1980, blz. 1.

Antwoord
 (4 maart 1992)

1. De nieuwe richtlijn betreffende het rijbewijs waaraan de geachte Afgevaardigde refereert, is op 29 juli 1991 door de Raad aangenomen: het betreft hier Richtlijn 91/439/EEG van de Raad ⁽¹⁾.

In de artikelen 12 en 13 is bepaald dat deze richtlijn op 1 juli 1996 in werking treedt en dat tegelijkertijd de Eerste

Richtlijn betreffende het rijbewijs (80/1263/EEG) wordt ingetrokken.

2. Tijdens de besprekingen van de Raadsinstanties hebben de Lid-Staten het belang van deze richtlijn, dat door de geachte Afgevaardigde wordt onderstreept, erkend, niet alleen in het kader van het vervoerbeleid, maar ook in dat van „Het Europa van de burgers” en het vrije verkeer van personen binnen de Gemeenschap. De afschaffing van de verplichting om bij verhuizing naar een andere Lid-Staat het rijbewijs in te ruilen, is een belangrijke stap in die richting.

3. De afschaffing van de inruilverplichting voor het rijbewijs is echter niet het enige belangrijke aspect van de richtlijn: deze behelst namelijk een aantal andere bepalingen waardoor de regeling van Richtlijn 80/1263/EEG aanzienlijk wordt gewijzigd. Daarom hebben de Lid-Staten aangedrongen op voldoende tijd om de nationale wetgeving aan de nieuwe bepalingen aan te passen. De Raad acht derhalve 1 juli 1996 de geschikte datum voor de inwerkingtreding van de nieuwe richtlijn.

⁽¹⁾ PB nr. L 237 van 24. 8. 1991, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1433/91
van de heer Freddy Blak (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (12 juli 1991)
 (92/C 78/22)

Betreft: Opgave van samenstelling met het oog op eventuele allergieën bij de consument

Veel mensen zijn allergisch voor bepaalde voedingsmiddelen of additieven. Het is derhalve van belang dat mensen met allergieën nauwkeurig kunnen zien wat een bepaald produkt bevat.

Ik verzoek derhalve de Commissie mede te delen hoever zij reeds is gekomen met betrekking tot de verplichte vermelding van de samenstelling/mededeling over de inhoud van voedingsmiddelen zodat niet alleen duidelijk is aangegeven welke additieven aan eetbare produkten zijn toegevoegd doch tevens welke andere stoffen erin zijn verwerkt.

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
 (27 november 1991)

Richtlijn 79/112/EEG van de Raad ⁽¹⁾ inzake de etikettering van levensmiddelen, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/72/EEG ⁽²⁾, en meer in het bijzonder de artikelen 3 en 6 daarvan, stelt de vermelding van de lijst van ingrediënten op etiketten van levensmiddelen verplicht.

De lijst van ingrediënten bestaat uit de opsomming van alle ingrediënten van het levensmiddel, additieven en dus ook zoetstoffen inbegrepen. Deze laatste moeten worden vermeld met de naam van hun categorie, gevolgd door hun specifieke benaming of het EEG-nummer.

Wanneer deze informatie duidelijk en leesbaar op de etiketten van levensmiddelen is aangebracht, hebben mensen met allergieën volgens de wetenschappelijke adviseurs van de Commissie voldoende mogelijkheden om de producten te kiezen die het meest geschikt voor hen zijn.

Een voorstel tot wijziging van Richtlijn 79/112/EEG, dat momenteel wordt voorbereid, is bedoeld om deze voorlichting nog te verbeteren, aangezien wordt overwogen de lijst van ingrediënten op de etiketten van alcoholhoudende dranken verplicht te stellen. Tevens is het de bedoeling dat levensmiddelen die uit slechts één ingrediënt bestaan, niet zullen zijn vrijgesteld van de verplichting om de lijst met ingrediënten te vermelden, behalve als de naam van het ingrediënt reeds voorkomt in de verkoopbenaming of daar ondubbelzinnig uit kan worden afgeleid.

(¹) PB nr. L 33 van 8. 2. 1979.

(²) PB nr. L 42 van 16. 2. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1436/91

van de heer Freddy Blak (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(12 juli 1991)

(92/C 78/23)

Betreft: Vestiging van milieuverontreinigende bedrijven in andere landen

Wat is de Raad voornemens te doen om te voorkomen dat bedrijven die de milieuwetgeving van een land overtreden zich ongehinderd in een ander land kunnen vestigen waardoor de verontreiniging zodoende gewoon kan worden voortgezet?

De concrete aanleiding tot deze vraag is het feit dat een fabriek in Denemarken in het Verenigd Koninkrijk met een productieproces is begonnen — dat dezelfde rampzalige gevolgen voor het milieu heeft als in Denemarken.

Antwoord

(4 maart 1992)

Het milieubeleid van de Gemeenschap zal gebaseerd blijven op normen die een hoog niveau van milieubescherming moeten waarborgen.

Krachtens artikel 155 van het EEG-Verdrag is het de taak van de Commissie elke scheeftrekking in de manier waarop deze wetgeving wordt toegepast, met inachtneming van de bepalingen van artikel 130 T van het EEG-Verdrag, tegen te gaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1458/91

van de leden Annemarie Goedmakers
en Maartje van Putten (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juli 1991)

(92/C 78/24)

Betreft: De aanvraag van communautaire beurzen

Ons is gebleken dat de Nigeriaanse Regering als voorwaarde om kandidaten voor te dragen voor een communautaire beurs vereist dat men in overheidsdienst is.

1. Bestaat er een uniforme procedure voor het aanvragen van communautaire beurzen door kandidaten uit ACP-landen?
2. Is de Commissie op de hoogte van de voorwaarden die de Nigeriaanse Regering stelt aan het voordragen van kandidaten voor communautaire beurzen?
3. Vindt de Commissie het terecht dat op deze manier mensen uit de marktsector of werklozen worden uitgesloten van communautaire beurzen?
4. Onderschrijft de Commissie het standpunt dat bij de selectie van kandidaten voor communautaire beurzen vakbekwaamheid de doorslag dient te geven en dat het al of niet in overheidsdienst zijn niet bepalend mag zijn voor het in aanmerking komen voor een communautaire beurs?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie

(21 november 1991)

1. De aanvragen van communautaire beurzen worden geregeld door de Overeenkomsten van Lomé alsmede door een Overeenkomst ACS/EEG, getiteld „Algemene bepalingen betreffende de uitvoering van het programma van studie- en stagebeurzen”, dat uniform voor alle ACS-landen geldt.

2. De voorselectie van de voor een studiebeurs van het EOF voorgestelde kandidaten wordt door de ACS-Staat gemaakt aan de hand van de prioriteiten en doelstellingen die door de nationale autoriteiten werden vastgesteld in hun indicatief programma waarover met de diensten van de Commissie (Directoraat-generaal Ontwikkeling) werd onderhandeld. Voorts wordt de inhoud van het indicatieve programma in de preprogrammeringsbijeenkomst besproken en ter goedkeuring aan de Lid-Staten voorgelegd.

3. Volgens de procedures inzake de tenuitvoerlegging van de samenwerkingsprogramma's/-projecten stelt elke ACS-Staat de doelstellingen vast die hij voor zijn ontwikkeling onontbeerlijk acht. In het kader van Lomé II en Lomé III achtte Nigeria de ontwikkeling van de bekwaamheden van zijn administratie op het gebied van management, gezondheidszorg, economie, vervoer, milieu, enz. prioritair.

Bijgevolg werd voor de communautaire beurzen prioriteit verleend aan ambtenaren die op voornoemde terreinen

werkzaam zijn. Er werd dus niet uitgegaan van een rechtvaardigheidsbeginsel, maar van prioriteiten, waarbij het voornaamste uitgangspunt zoveel mogelijk profijt voor het ontwikkelingsproces op nationaal niveau was en niet de persoonlijke vorming van individuen. Overigens leert de ervaring dat de Nigeriaanse bursalen hun voordeel hebben gedaan met deze opleiding door bij hun terugkeer de verworven kennis in dienst van hun land te stellen.

4. In het in 1990 in het kader van Lomé IV in overleg tussen de diensten van de Commissie en Nigeria opgestelde nieuwe indicatieve programma is het accent evenwel meer op de beroepsopleiding komen te liggen. Het is de bedoeling dat deze opleidingsactie de produktie en de werkgelegenheid in de particuliere sector stimuleert. Aldus zullen de communautaire beurzen niet langer slechts voor overheidsambtenaren bestemd zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1495/91

van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juli 1991)

(92/C 78/25)

Betreft: Toepassing van Richtlijn 76/464/EEG i.v.m. verleende vergunningen aan Lid-Staten

Artikel 13, lid 1, van Richtlijn 76/464/EEG⁽¹⁾ machtigt de Commissie om bij de Lid-Staten informatie op te vragen betreffende de krachtens artikel 3 en artikel 7, lid 2, verleende vergunningen.

Heeft de Commissie van deze bevoegdheid gebruik gemaakt? Zo ja, welke resultaten heeft dit opgeleverd? Zo nee, waarom niet?

(¹) PB nr. L 129 van 18. 5. 1976, blz. 23.

Antwoord van de heer Ripa di Meana namens de Commissie

(28 november 1991)

Krachtens artikel 13 van Richtlijn 76/464/EEG heeft de Commissie de Lid-Staten op 17 oktober 1988 een brief gestuurd waarin zij verzocht om de door haar noodzakelijk geachte inlichtingen over elk van de specifieke richtlijnen die reeds daadwerkelijk worden toegepast.

Om het werk van de Lid-Staten te vergemakkelijken en tot een uniforme presentatie van deze inlichtingen te komen, hebben de diensten van de Commissie modelformulieren en de nodige instructies voor het invullen daarvan opgesteld. Deze modellen bevatten ook een rubriek inlichtingen over de krachtens artikel 3 en artikel 7, lid 2, verleende vergunningen.

De Commissie heeft een grote hoeveelheid informatie van de Lid-Staten ontvangen en is nu bezig deze aan te vullen. Wanneer zij alle gevraagde inlichtingen heeft ontvangen

zal zij een vergelijkende evaluatie van de toepassing van elk van de specifieke richtlijnen kunnen uitvoeren. Daarnaast houdt de Commissie ook rekening met klachten over verontreiniging van het aquatisch milieu door lozingen van de in Richtlijn 76/464/EEG bedoelde gevaarlijke stoffen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1511/91

van de heer Mihail Papayannakis (GUE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1991)

(92/C 78/26)

Betreft: Paneuropees forum voor migrerende werknemers en de deelnemers daaraan

De Commissie steunt — terecht — de oprichting van een paneuropees forum waarin de verenigingen van migrerende werknemers op communautair niveau hun zienswijzen naar voren kunnen brengen en waarbij zij tevens kunnen worden voorgelicht over alle kwesties waarin de Gemeenschap bevoegdheden bezit — welke informatie zij dan aan hun leden doorgeven.

Naar ik verneem, hebben uit Griekenland vier organisaties te kennen gegeven aan dit forum deel te willen nemen (de verenigingen van Egyptenaren, Cyprioten, Filippijnen en Armeniërs). Op de lijst van de verenigingen die uiteindelijk zijn uitgenodigd, ontbreken de Armeniërs echter. Kan de Commissie de redenen van deze uitsluiting aangeven?

Antwoord van de heer Delors namens de Commissie

(2 december 1991)

De deelnemers aan het Paneuropees Forum voor migrerende werknemers werden door de Commissie uitgenodigd maar gekozen door het voorbereidend comité van het Forum, bestaande uit vertegenwoordigers van verenigingen van migrerende werknemers in de Gemeenschap.

De Commissie financiert en steunt de organisatie en de activiteiten van het Forum, maar geeft er geen leiding aan.

De onderverdeling van de ongeveer 100 genodigden komt ongeveer overeen met de bestaande gegevens over de herkomst van het aantal migrerende werknemers dat legaal woonachtig is op het grondgebied van de Gemeenschap, dat wil zeggen zoveel miljoen Turken, Noord-Afrikanen, zwarte Afrikanen en Aziaten en zoveel honderdduizenden Oost-Europeanen, staatlozen, mensen uit het Caribisch gebied en Latijns-Amerikanen, enz.

De genodigden werden vervolgens naar aantal en herkomst zo rechtvaardig mogelijk verdeeld over de Lid-Staten, overeenkomstig het geschatte numerieke aantal (d.w.z. meer Turken in Duitsland, meer Aziaten in het Verenigd Koninkrijk, enz.).

Aangezien er honderden deugdelijke aanvragen waren binnengekomen en het onmogelijk bleek alle ingezetenen naar herkomst in alle Lid-Statens onder te brengen, werd ervoor gekozen de federatie van verenigingen van in Duitsland wonende Armeniërs uit te nodigen als deel van het Oosteuropese contingent, in plaats van de in Griekenland wonende Armeniërs.

Het lidmaatschap van het Forum zal echter voortdurend onder de loep worden genomen en er zullen waarschijnlijk in iedere Lid-Staat Forumsteungroepen worden opgericht. De in Griekenland wonende Armeniërs kunnen hieraan hun waardevolle bijdrage leveren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1521/91

van de heer Alain Pompidou (RDE)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1991)

(92/C 78/27)

Betreft: „Europees” kenteken voor voertuigen

Kan de Raad precies aangeven hoever hij is gekomen met zijn werkzaamheden op het gebied van de invoering van een Europees merkteken op de kentekenplaten van auto's in de Europese Gemeenschap en nader aangeven wanneer hij denkt te kunnen komen tot een geharmoniseerd standpunt van de Twaalf?

Antwoord

(17 februari 1992)

De Raad is niet in staat om, zoals door het geachte Parlementslid wordt gevraagd, aan te geven hoe ver hij is gekomen met zijn werkzaamheden op het gebied van de invoering van een Europees merkteken op de nummerplaten van auto's, aangezien hij van de Commissie geen enkel voorstel ter zake heeft ontvangen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1531/91

van de heer Gerhard Schmid (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1991)

(92/C 78/28)

Betreft: Handel in bloed

In Denemarken wordt het bloed van donors tot op heden gewoonlijk niet onderzocht op het hepatitis C-virus.

1. Kan de Commissie mededelen in welke Lid-Statens gegeven bloed aan bepaalde tests wordt onderworpen en, zo ja, welke?
2. Welke voorschriften gelden hierbij voor de import van bloed uit derde landen?

3. Zal de Commissie gemeenschappelijke voorschriften voorstellen voor de opslag van bloed?

Zo niet, waarom niet?

Antwoord van mevrouw Papandreou namens de Commissie

(21 november 1991)

1. Momenteel zijn de tests waaraan gegeven bloed wordt onderworpen nog steeds verschillend van de ene tot de andere Lid-Staat. Blijkens de informatie waarover de Commissie momenteel beschikt schrijven de meeste Lid-Statens voor of zijn zij voornemens zulks te doen dat in de nabije toekomst bloed en plasma dat wordt gegeven voor de vervaardiging van geneeskundige produkten op anti-hepatitis C antilichamen wordt onderzocht. De situatie dienaangaande is momenteel zeer snel aan het veranderen.

2. Momenteel gelden voor geïmporteerd bloed nog niet in alle Lid-Statens dezelfde veiligheidseisen als voor uit het land zelf afkomstig bloed. Wel kan worden vastgesteld dat die Lid-Statens die nog steeds niet voorschrijven dat ingevoerd plasma op anti-hepatitis C antilichamen wordt onderzocht bezig zijn deze kant op te gaan.

3. De Lid-Statens moeten de nodige maatregelen treffen om zich te voegen naar Richtlijn 89/381/EEG⁽¹⁾, krachtens welke de werkingssfeer van de farmaceutische wetgeving van de Gemeenschap op uiterlijk 31 december 1991 tot geneeskundige produkten op basis van menselijk bloed of plasma wordt uitgebreid. Een richtlijn inzake testvereisten voor deze produkten, ten einde de kwaliteit, veiligheid en doeltreffendheid ervan te verzekeren, werd op 19 juli 1991 door de Commissie goedgekeurd.

⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 28. 6. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1543/91

van de heer Llewellyn Smith (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1991)

(92/C 78/29)

Betreft: Verdrag betreffende de fysieke beveiliging van kernmateriaal

Zal de Commissie vertegenwoordigd zijn op de komende Vervolgconferentie over het Verdrag betreffende de fysieke beveiliging van kernmateriaal?

Antwoord van de heer Cardoso e Cunha namens de Commissie

(29 november 1991)

De Gemeenschap zal via de Commissie vertegenwoordigd zijn op de komende Vervolgconferentie van de Partijen bij het Verdrag, die overeenkomstig artikel 16 daarvan wordt belegd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1580/91**van de heer Jean-Pierre Raffarin (LDR)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(24 juli 1991)**(92/C 78/30)**Betreft: Steun voor bescherming van de Marais Poitevin*

De leden van de regionale raad van Poitou-Charentes en van de raad van het département des Deux-Sèvres hebben er hun teleurstelling over uitgesproken dat de Commissie niet bereid is vóór 1993 terug te komen op haar besluit om de Marais Poitevin niet te erkennen als gevoelig Europees plattelandsgedebied (zone 5) en verzoeken haar derhalve dit besluit te herzien in het kader van de nieuwe beleidslijn voor 1993—1998.

Terwijl het regionaal beleid van de Gemeenschap hiervoor op korte termijn geen ruimte schijnt te laten, lijken er wel mogelijkheden te bestaan om een en ander in het kader van het landbouw- en milieubeleid te regelen. Het Europees Parlement heeft onlangs namelijk ingestemd met een nieuwe begrotingslijn voor het milieu (het LIFE-programma), die aansluit op de door het département des Deux-Sèvres en de regio Poitou-Charentes gestelde doeleinden voor de Marais Poitevin.

Bovendien lijken de voorstellen van de Commissie voor een nieuw gemeenschappelijk landbouwbeleid ruimte te laten voor een verhoging van de middelen voor milieu-maatregelen.

De betrokken plaatselijke instanties zijn vastbesloten op te komen voor de bescherming en ontwikkeling van de Marais Poitevin; kan de Commissie derhalve mededelen hoe zij denkt mee te werken aan de financiering van dit grootscheepse project?

Antwoord van de heer Mac Sharry**namens de Commissie***(4 november 1991)*

Wat de bescherming van de Marais Poitevin betreft, dient een onderscheid gemaakt te worden tussen:

1. De tot dusver geldende procedures

De Marais Poitevin wordt niet erkend als kwetsbaar Europees landelijk gebied (zone 5 b). Inzake de aanwijzing van de kwetsbare gebieden in het kader van het nieuwe beleid voor 1993—1998 is nog geen beslissing genomen. De voorstellen dienaangaande gaan uit van de betrokken Lid-Staat.

Op grond van tweeërlei communautaire bepalingen, artikel 19 van de verordening landbouwstructuur⁽¹⁾ en de communautaire acties voor het milieu (ACE — biotopen)⁽²⁾, kan de Gemeenschap deelnemen aan de bescherming van gebieden zoals de Marais Poitevin. Beide regelingen zijn toegepast: programma „artikel 19” Nord des

Iles-Vendée en ACE-extensieve beweiding van de gemeentemoerassen in de Marais Poitevin.

Met betrekking tot artikel 19 hebben de diensten van de Commissie reeds bij de indiening van het eerste project voor de Marais Poitevin aan de Franse overheid medegedeeld dat zij graag zouden zien dat ook andere sectoren van het moeras in de projecten zouden worden betrokken.

2. Toekomstige acties die in het kader van de voorstellen van de Commissie overwogen kunnen worden.

Zoals het geachte Parlements lid onderstreept, zullen zowel de voorstellen voor een hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid⁽³⁾ als die voor communautaire acties voor de bescherming van de natuur (Acnat)⁽⁴⁾, die waarschijnlijk op korte termijn geïntegreerd zullen worden in LIFE (financieel instrument voor het milieubeleid), het mogelijk maken ruimere begrotingsmiddelen beschikbaar te stellen voor milieuvriendelijke landbouwmethoden, instandhouding van het natuurlijke milieu, behoud van ernstig bedreigde soorten en herstel van biotopen.

In het kader van deze acties zouden bepaalde maatregelen tot bescherming van het milieu voor gedeeltelijke financiering door de Gemeenschap in aanmerking komen.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 797/85 (PB nr. L 93 van 30. 3. 1985).

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 2242/87 (PB nr. L 207 van 29. 7. 1987).

⁽³⁾ Doc. COM(91) 258 def.

⁽⁴⁾ Doc. COM(90) 125, gewijzigd bij doc. COM (91) 35.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1586/91**van de heer Kenneth Collins (S)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(24 juli 1991)**(92/C 78/31)**Betreft: Beantwoording door ambtenaren van de Commissie van vragen van Parlementsleden*

Op 12 februari 1991 heb ik de heer Dieter Frisch, directeur-generaal van DG VIII, schriftelijk om informatie verzocht omtrent de toewijzing van contracten voor bewustmakingscampagnes op het gebied van ontwikkeling en milieubeheer. Omdat ik hierop geen antwoord kreeg, stuurde ik op 25 maart opnieuw een brief. Op donderdag 18 april werd ik door een ambtenaar van DG VIII opgebeld met de mededeling dat de problemen inmiddels waren opgelost en dat ik van de heer Frisch een schriftelijk antwoord zou ontvangen, hetgeen nog steeds niet is gebeurd.

Kan de Commissie mij thans mededelen of er kans is dat ik nog een antwoord krijg vóór de heer Frisch met pensioen gaat en kan zij voorts mededelen welke stappen zij denkt te ondernemen om ervoor te zorgen dat leden van het Europees Parlement die pertinente vragen stellen over gevallen waarin de Commissie te kort is geschoten, snel een accuraat antwoord krijgen?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(21 november 1991)

De directeur-generaal Ontwikkeling, de heer Dieter Frisch, heeft op 16 juni 1991 antwoord gegeven aan het geachte Parlements lid, waarbij hij de redenen uiteenzette van de vertraging in de behandeling van een ingewikkelde zaak betreffende de toewijzing van een contract als consultant aan een voormalig lid van het Europese Parlement.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1592/91
van mevrouw Winifred Ewing (ARC)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(24 juli 1991)
(92/C 78/32)

Betreft: Bevestiging van kinderzitjes met autogordels

Hoe beoordeelt de Commissie het feit dat het in sommige momenteel gangbare auto's niet mogelijk is kinderzitjes waarin het kind met de rug naar de rijrichting zit, met behulp van de autogordels te bevestigen omdat deze gordels te kort zijn?

Bestaat er enig wetsvoorstel dat autofabrikanten ertoe moet verplichten autogordels voor de achterzittingen te monteren die een zodanige lengte en aanpassingsmogelijkheden hebben dat zij bruikbaar zijn voor alle momenteel verkrijgbare kinderzitjes?

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
(26 september 1991)

De Commissie is ervan op de hoogte dat het in sommige momenteel gangbare auto's niet mogelijk is achterin kinderzitjes te bevestigen waarin het kind met de rug naar de rijrichting zit. Dit kan worden toegeschreven aan de te korte autogordels, die niet rond het kinderzitje kunnen worden aangebracht, of aan het feit dat er te weinig ruimte is voor het kinderzitje, vooral als de voorzitting van de auto een stuk naar achter is geplaatst.

Er zijn geen minimumafmetingen voor autostoelen. In beperkte gevallen worden namelijk zeer kleine achterzittingen gebruikt, en het zou niet uitvoerbaar zijn om minimumafmetingen voor deze zittingen of een minimumlengte voor daarvoor bestemde gordels vast te stellen.

In dit verband zij ook opgemerkt dat de Commissie een ontwerp-richtlijn voorbereidt inzake kinderzitjesbevestigingssystemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1618/91
van de heer Gérard Monnier-Besombes (V)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(25 juli 1991)
(92/C 78/33)

Betreft: Bescherming van de monniksrob (Monachus)

Is de Commissie op de hoogte van de conclusies van het colloquium dat in mei 1991 te Antalya (Turkije) gehouden is over de bescherming van de zeeroofdieren in het algemeen en de monniksrob in het bijzonder?

Zo ja, kan zij mededelen welk standpunt zij inneemt met betrekking tot de conclusies van dit colloquium, meer bepaald wat de overlevingskansen van de Monachus betreft, met name in het licht van de overigens erg omstrede experimenten met het oog op zijn voortplanting in gevangenschap?

Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie
(7 oktober 1991)

De Commissie heeft deelgenomen aan het seminar van Antalya dat in mei 1991 op initiatief van de Raad van Europa werd gehouden.

De situatie van de monniksrob gaat onverminderd achteruit, ondanks de vele inspanningen om het tegendeel te bereiken. Wel zij opgemerkt dat in het nationale park van Madeira bemoedigende resultaten zijn geboekt.

Het project voor het fokken van de soort in gevangenschap staat dan ook hernieuwd in de belangstelling en de Commissie volgt hetgeen door de Franse Regering op dit gebied wordt ondernomen eveneens aandachtig.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1648/91
van mevrouw Winifred Ewing (ARC)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(25 juli 1991)
(92/C 78/34)

Betreft: Sluiting door British Steel van winstgevende staalfabrieken in Schotland en het mededingingsbeleid van de Gemeenschap

Is de Commissie voornemens,

gelet op de desastreuze sociale en economische gevolgen van het besluit van British Steel om over te gaan tot de sluiting van zeer winstgevende staalfabrieken in Schotland, waaronder de bandwalserij en één hoogoven in Ravenscraig en de buizenfabriek in Clydesdale, en deze fabrieken niet te koop aan te bieden aan kandidaat-kopers,

overwegende dat de topman van British Steel, Sir Robert Scholey, voor de Commissie handel en industrie in het Lagerhuis heeft verklaard dat de Europese Commissie uit haar vel zou springen, indien die fabriek mogelijk zou

worden verkocht en de desbetreffende activiteiten in het Verenigd Koninkrijk of de Gemeenschap zouden worden voorgezet,

overwegende dat bovengenoemde Lagerhuiscommissie, waarin alle partijen zijn vertegenwoordigd, in haar verslag van 14 maart 1991 voorstelt de mededingingszaak met betrekking tot de sluiting van Ravenscraig verder te doen onderzoeken door de desbetreffende autoriteiten in de Gemeenschap,

1. met spoed na te gaan of de weigering van British Steel om onderdelen van het bedrijf in Schotland te verkopen een vorm van concurrentieverstorend handelen is of een handelsbeperking inhoudt;
2. te verduidelijken of Sir Robert Scholey aanleiding of reden had voor zijn bewering dat de Commissie tegen de verkoop van onderdelen van British Steel in Schotland aan kandidaat-kopers zou zijn?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(6 november 1991)

1. Zoals het geachte Parlementslid zal weten heeft de Commissie naar aanleiding van een door de Scottish Steel Campaign Trust ingediende klacht een grondig onderzoek ingesteld naar de gevolgen die de sluiting van de warmbandwalserij te Ravenscraig heeft voor de mededinging in de betrokken sector. Op 5 juni deelde de Commissie de klagers mede dat de klacht was verworpen en dat een kopie van de persmededeling over het onderzoek rechtstreeks zou worden toegezonden aan het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement.

In het algemeen is een onderneming niet verplicht om een concurrent de toegang tot haar markten te vergemakkelijken. De Commissie is in de huidige omstandigheden niet van plan om deze zaak nog verder te onderzoeken.

2. De Commissie neemt een neutrale houding aan ten opzichte van de verkoop van bepaalde onderdelen van British Steel in Schotland of elders. Particuliere staalbedrijven die geen staatssteun ontvangen kunnen overtollige fabrieken en uitrusting vrijelijk afstoten op de wijze die hun het beste uitkomt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1659/91

van de heer Niall Andrews (RDE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 augustus 1991)

(92/C 78/35)

Betreft: Kennisgeving van de Lid-Staten aan de Commissie inzake technische voorschriften

Beschikt de Commissie over recente statistische gegevens betreffende de toepassing door de Lid-Staten van de in de Richtlijnen 83/189/EEG ⁽¹⁾ en 88/182/EEG ⁽²⁾ vastge-

stelde informatieprocedure? Is de Commissie niet van mening dat het, met name met het oog op de voltooiing van de interne markt, noodzakelijk is de overeengekomen controleprocedures te blijven toepassen om te zorgen voor volledige tenuitvoerlegging van genoemde richtlijnen?

⁽¹⁾ PB nr. L 109 van 26. 4. 1983, blz. 8.

⁽²⁾ PB nr. L 81 van 26. 3. 1988, blz. 75.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(4 november 1991)

Voor informatie over de kennisgeving van ontwerpen van technische voorschriften (artikel 8 en volgende van de gewijzigde Richtlijn 83/189/EEG) wordt het geachte Parlementslid verwezen naar de drie overzichtstabellen die op 16 juli 1991 zijn samengesteld — deze tabellen zullen rechtstreeks aan hem en tevens aan het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement worden toegezonden — waarin de volgende gegevens worden verstrekt:

- het totaal aantal kennisgevingen sinds 1984 en hoe hierop is gereageerd;
- de ontwikkeling van het aantal kennisgevingen per Lid-Staat;
- de verdeling van de kennisgevingen over de verschillende economische sectoren.

Bij een analyse van deze gegevens vallen vooral de volgende kenmerken op:

- de constante stijging van het aantal kennisgevingen per jaar;
- het grote aantal kennisgevingen in de agro-voedingsmiddelensector (deze sector valt pas sinds 1989 binnen het toepassingsgebied van de kennisgevingsprocedure en is momenteel de economische sector met het grootste aantal kennisgevingen);
- het nog grote percentage kennisgevingen waarvoor de Commissie een uitvoerig gemotiveerde mening uitbrengt, meestal omdat er geen bepalingen zijn opgenomen voor de wederzijdse erkenning van de specificaties van de andere Lid-Staten of van de in de andere Lid-Staten uitgevoerde proeven.

De Commissie is van mening dat de bij de gewijzigde Richtlijn 83/189/EEG opgelegde kennisgevingsverplichting in het algemeen bevredigend door de Lid-Staten wordt nageleefd. Desalniettemin is zij het volledig eens met het geachte Parlementslid dat het belangrijk is dat hierop toezicht wordt uitgeoefend. Daartoe heeft zij onlangs het contract verlengd dat zij met een bedrijf had gesloten om de officiële publikaties van de Lid-Staten aan een nauwgezet onderzoek te onderwerpen ten einde vast te stellen voor welke technische voorschriften in de zin van Richtlijn 83/189/EEG geen kennisgeving heeft plaatsgevonden voordat zij werden goedgekeurd.

Sinds dit contract in 1988 werd gesloten, wordt gemiddeld voor maximaal 50 gevallen per jaar vastgesteld dat de kennisgevingsverplichting niet wordt nageleefd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1674/91
van de heer Louis Lauga (RDE)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(6 augustus 1991)
 (92/C 78/36)

Betreft: Naleving van de wetgeving inzake het internationale vervoer van levende dieren

Tijdens de staking van Italiaanse douanebeambten, waarbij 3 000 vrachtwagens aan de oostzijde en 500 aan de westzijde waren geblokkeerd, bleek dat er moeilijkheden waren om de wetgeving inzake het internationale vervoer van levende dieren te doen naleven. Dergelijke overtredingen zetten het Verdrag op losse schroeven. Bovendien konden bij de ontscheping in Franse havens, ter verlichting van de vervoersmoeilijkheden, voordat het vervoer over de weg naar Italië plaatsvond, de rampzalige omstandigheden bij de zeezeizen vanuit Zuid-Amerika worden geconstateerd.

Is de Raad hiervan op de hoogte en overweegt hij de uitvoerende of invoerende landen te verzoeken onze internationale verdragen te eerbiedigen en te eisen dat voor absoluut noodzakelijke controles wordt gezorgd?

Antwoord
 (4 maart 1992)

1. De Raad is zich bewust van de gevolgen die bepaalde stakingen kunnen hebben, vooral wanneer deze leiden tot belemmeringen voor het vervoer over de weg, met name van levende dieren.

De Raad heeft daarom in artikel 7, lid 1, van de op 19 november 1991 aangenomen richtlijn inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer bepaald dat „de Lid-Staten erop toezien dat de nodige maatregelen worden genomen om elke vertraging bij het vervoer of elk lijden van de dieren te voorkomen of tot een minimum te beperken, indien als gevolg van stakingen of andere omstandigheden deze richtlijn niet kan worden toegepast”.

2. Met betrekking tot de eisen die worden gesteld ten aanzien van importen uit derde landen, is een aantal maatregelen van toepassing:

- bij Richtlijn 91/496/EEG tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en 90/675/EEG worden namelijk ingesteld:
- in artikel 4, lid 2, onder d), een fysieke controle van de dieren aan de inspectieposten aan de gren-

zen ten einde na te gaan of de communautaire wetgeving inzake welzijn van dieren tijdens het vervoer wordt nageleefd,

- in artikel 5, onder e), een verbod om de dieren in te voeren in geval wordt geconstateerd dat zij niet geschikt zijn om de reis voort te zetten,
- in bijlage A ervan, faciliteiten bij de inspectieposten om de dieren te huisvesten, te voederen, te drenken, te verzorgen en, zo nodig, te slachten,
- in artikel 11, lid 2, van de richtlijn inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer wordt eveneens bepaald dat invoer, doorvoer en vervoer op en via het grondgebied van de Gemeenschap van dieren afkomstig uit derde landen alleen zijn toegestaan indien de exporteur en/of de importeur zich schriftelijk ertoe verbinden aan de communautaire eisen inzake het welzijn van dieren te voldoen; voorts wordt in hoofdstuk I, punt D, van de bijlage bij genoemde richtlijn aangegeven welke bijzondere bepalingen voor het vervoer over water moeten worden nageleefd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1676/91
van de heer Gérard Monnier-Besombes (V)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 augustus 1991)
 (92/C 78/37)

Betreft: Vangst van dolfijnen in Japan

Hoewel de premies voor de vangst van dolfijnen zijn afgeschaft, staat Japan nog altijd toe dat deze soort in strijd met de belangrijkste internationale overeenkomsten inzake de bescherming van de fauna wordt gevangen.

Wat denkt de Commissie hiervan en overweegt zij stappen te ondernemen? Zo ja, welke?

Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie
 (25 november 1991)

Er bestaat sedert 1982 een verbod op de invoer in de Gemeenschap van alle van walvisachtigen afkomstige producten.

De Commissie is evenwel niet op de hoogte van internationale overeenkomsten waarbij de vangst van dolfijnen in Japan verboden zou zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1686/91**van de heer Brian Simpson (S)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(6 augustus 1991)**(92/C 78/38)**Betreft: Investeringscriteria*

Is het de Commissie bekend dat de Britse Regering nog steeds een andere grondslag hanteert voor de evaluatie van investeringen voor het verkeer over de weg en per spoor, waardoor het wegvervoer op onbillijke wijze begunstigd wordt?

Kan de Commissie mededelen welke investeringscriteria door andere Lid-Statens worden toegepast wanneer zij regelingen voor weg- en spoorverkeer beoordelen?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(3 december 1991)

De Commissie is zich ervan bewust dat de voor investeringen in de Lid-Statens aangewende criteria uiteenlopen en dat zelfs voor de verschillende vervoertakken niet dezelfde criteria worden gehanteerd.

Het werd tot dusver niet nodig geacht maatregelen te nemen om de verschillende in de Lid-Statens gehanteerde methoden te harmoniseren. Er zijn evenwel met succes pogingen ondernomen om ertoe te komen dat voor door de Gemeenschap te financieren projecten wordt uitgegaan van communautaire criteria.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1705/91**van mevrouw Marie Jepsen (ED)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(7 augustus 1991)**(92/C 78/39)*

Betreft: Voorstel van de Commissie voor een richtlijn inzake voedingsmiddelen, met name wat betreft vermageringsdiëten

Specialisten op het gebied van VLCD (Very Low Calorie Diet) en LCD (Low Calorie Diet) diëten hebben erop gewezen dat het eerste voorstel van de Commissie voor een richtlijn inzake laagcalorische voedingsmiddelen een reeks onderling tegenstrijdige definities bevat ten aanzien van de producten die in bepaalde Lid-Statens geregistreerd zijn als VLCD of LCD en dat de in het voorstel voor een richtlijn genoemde definities bovendien niet in overeenstemming zijn met de door de WHO uitgevaardigde richtsoenen.

Heeft de Commissie zich bij de uitwerking van het onderhavige voorstel voor een richtlijn verzekerd van de nodige adviezen van deskundigen met betrekking tot de gebieden VLCD en LCD? Zo niet, zal zij dan de nodige expertise inwinnen ten einde de definities in overeenstemming te brengen met de door de WHO verstrekte aanbevelingen?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(29 november 1991)

Het voorlopige ontwerp van een richtlijn van de Commissie waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, heeft geen betrekking op „Very Low Calorie Diet”-produkten. Het voorlopige ontwerp is gebaseerd op het desbetreffende, nog niet gepubliceerde rapport van het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding. Een voordruk van dit verslag wordt het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks toegezonden. Voorts wordt in het ontwerp rekening gehouden met de standaard van de Codex Alimentarius (Gemeenschappelijk FAO/WGO-programma inzake standaarden voor levensmiddelen) ter zake, alsmede met de huidige situatie in de Gemeenschap.

Ten slotte wijst de Commissie erop dat het voorlopige ontwerp van een richtlijn van de Commissie zich nog in het vroegste ontwikkelingsstadium bevindt en dat het Raadgevend Comité voor de menselijke voeding daarover pas onlangs is geconsulteerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1724/91**van de heer Alex Smith (S)****aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Statens van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen***(7 augustus 1991)**(92/C 78/40)*

Betreft: Arbeidscontracten voor EG-onderdanen buiten de Gemeenschap

Op welke wijze zet de Gemeenschap zich in voor de bescherming van EG-onderdanen die arbeidscontracten afsluiten in derde landen, in het bijzonder in het Midden-Oosten?

Antwoord*(4 maart 1992)*

Onverminderd de bepalingen van de individuele arbeidscontracten zijn het momenteel de autoriteiten van de Lid-Statens die hun onderdanen in derde landen moeten bijstaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1732/91

van de heer Herman Verbeek (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 augustus 1991)

(92/C 78/41)

Betreft: Handel in beschermde plant- en diersoorten

De „Vereniging Politie Dieren- en Milieubescherming” uit Nederland waarschuwt dat het verdwijnen van de communautaire binnengrenzen rampzalige gevolgen dreigt te hebben voor beschermde plant- en diersoorten, die nu al vanuit met name Frankrijk, Spanje en België naar Nederland vervoerd worden om daar te worden verhandeld (Agrarisch Dagblad, 15 juni 1991). De genoemde vereniging beschouwt deze handel zelfs als een serieus alternatief voor drugtransporten.

1. Deelt de Commissie de zorg over de ernst van deze ontwikkeling?
2. Beschikt de Commissie over gegevens waaruit de omvang van deze transporten blijkt en de plant- en diersoorten die het betreft?
3. Meent de Commissie dat er in voldoende mate maatregelen zijn genomen om het transport van beschermde soorten binnen de interne markt te voorkomen en zo neen, welke maatregelen is de Commissie voornemens op dit punt te nemen?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(6 november 1991)

1. De Commissie is op de hoogte van meldingen omtrent de illegale handel in beschermde in het wild levende dier- en plantesoorten en deelt de zorg van het geachte Parlementslid.
2. De Commissie beschikt niet over gegevens omtrent de omvang van deze handel of de daarbij betrokken soorten.
3. De Commissie staat op het punt een voorstel in te dienen voor een verordening van de Raad inzake het bezit van en de handel in exemplaren van in het wild levende dier- en plantesoorten, waarin uitgebreide maatregelen zijn opgenomen ten aanzien van de handel in dergelijke exemplaren naar, vanuit en binnen de Gemeenschap. Het is de bedoeling dat deze verordening met ingang van 1 januari 1993 de huidige verordening inzake de uitvoering binnen de Gemeenschap van Cites (1) vervangt.

(1) PB nr. L 384 van 31. 12. 1982.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1739/91

van de heer Madron Seligman (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 augustus 1991)

(92/C 78/42)

Betreft: Risico's van kapotte waterverwarmingssystemen op gas

Een moedige Britse vrouw, die haar zoon verloren heeft en van wie de dochter ernstig gehandicapt werd door de uitlaatgassen van een defect waterverwarmingstoestel in Tenerife, heeft sedert dat ongeval in 1985 campagne gevoerd voor de invoering van doeltreffende veiligheidsnormen voor dergelijke toestellen, met name in voor vakantiegangers bestemde woningen in het Middellandse-Zeegebied.

Met de steun van leden van het Britse en het Europees Parlement en de onschatbare hulp van de media, is deze moeder erin geslaagd aan het licht te brengen dat zogenaamde ongelukken door koolmonoxydevergiftiging dikwijls door de huiseigenaars werden afgedaan als zelfmoord van de slachtoffers. In de meeste Lid-Statens bestaan er reglementen in verband met de veiligheidsnormen van de toestellen zelf en hun installatie. Jammer genoeg is aan het licht gekomen dat in vele gevallen veiligheidscertificaten of conformiteitscertificaten op frauduleuze wijze werden verkregen. Er is mij bovendien medegedeeld dat wanneer er dan later doden of gewonden te betreuren vielen, er gevallen zijn voorgekomen waarin de plaatselijke autoriteiten nagelaten hebben een vervolging in te stellen, waarschijnlijk uit vrees om daardoor de toeristische industrie schade te berokkenen.

Waterverwarmingstoestellen op gas zijn een produkt dat in de eenheidsmarkt zal worden verhandeld. Inwoners van Lid-Statens worden als vakantiegangers graag ontvangen in andere Lid-Statens. Het gaat hier duidelijk om een gebied waarmee de Commissie zich dringend moet gaan bezighouden. Ik verdedig nogmaals de stelling — en ik wacht nog altijd op een antwoord op mijn schriftelijke vragen nr. 671/91 (moedwillige dieren mishandeling in Spanje) en nr. 1087/91 (illegale verkoop van lijsterpaté) — dat de Gemeenschaps wetten zullen blijven worden overtreden zolang de Commissie niet de bevoegdheid heeft om de Lid-Statens die deze wetten niet toepassen zware financiële straffen op te leggen, en ze een beroep moet blijven doen op inbreukprocedures die straffeloos lijken te kunnen worden genegeerd.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(25 oktober 1991)

Zoals reeds opgemerkt in het antwoord op een schriftelijke vraag van mevrouw Muscardini (nr. 311/90) (1) is het de Commissie bekend dat zich ongevallen voordoen door lekkage van koolmonoxyde uit gebrekkige of verkeerd geïnstalleerde en onderhouden installaties. De Commissie

heeft een richtlijn (90/396/EEG) ⁽¹⁾ voorgesteld inzake gastoestellen, die op 29 juni 1990 is goedgekeurd, en op 2 januari 1992 van kracht zal worden.

In de richtlijn komt de intrinsieke veiligheid van gastoestellen ter sprake met betrekking tot de verbrandingsproducten en de wijze waarop deze worden verspreid, waarbij speciale aandacht wordt besteed aan koolmonoxyde.

Verdere voorschriften verplichten de fabrikant om de nodige informatie over de installatie en het onderhoud duidelijk uiteen te zetten in de betreffende handleidingen.

Ook bevat de richtlijn de verplichting voor de Lid-Staten om alle nodige maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat de toestellen pas in de handel gebracht en in gebruik genomen worden na controle door een derde partij.

Tegen een Lid-Staat die de krachtens bovengenoemde richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nakomt zal de Commissie maatregelen nemen overeenkomstig artikel 169 van het EEG-Verdrag.

Indien de Commissie de zaak uiteindelijk aanhangig maakt bij het Hof van Justitie, en het Hof vaststelt dat de Lid-Staat niet voldaan heeft aan een verplichting, is de Lid-Staat volgens artikel 171 van het EEG-Verdrag gehouden die maatregelen te nemen welke nodig zijn ter uitvoering van het arrest van het Hof. Het Verdrag biedt de Commissie of het Hof echter niet de mogelijkheid om verdere sancties in de vorm van boetes of andere straffen tegen Lid-Staten te treffen.

Daarom heeft de Commissie, in haar bijdrage aan de werkzaamheden van de Intergouvernementele Conferentie over de Politieke Unie, verscheidene mogelijkheden voorgesteld om de macht van het Hof van Justitie te versterken in gevallen waarin arresten niet worden uitgevoerd, door bij voorbeeld het Hof de mogelijkheid te geven Lid-Staten geldboetes op te leggen.

(¹) PB nr. C 325 van 24. 12. 1990.

(²) PB nr. L 196 van 26. 7. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1744/91

van de heer Elio Di Rupo (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(7 augustus 1991)

(92/C 78/43)

Betreft: Samenwerking op het gebied van het hoederecht en/of bezoekrecht aan kinderen

Terwijl er zich in de meeste Lid-Staten een harmonisatie van de rechten van het kind lijkt te voltrekken rond de notie van de uiteindelijke belangen van het kind, leiden het ontbreken van gerechtelijke samenwerking en de moeilijkheden om de naleving van verworven hoede- of bezoekrechten af te dwingen er paradoxaal genoeg toe dat de partijen hierin helemaal alleen staan en over een vrijwel absolute macht beschikken.

Stemt de Raad er, in het licht van het voorgaande, mee in dat een doeltreffende gerechtelijke samenwerking noodzakelijk is die de belangen van het kind en het recht van de ouders om met het kind regelmatige contacten te onderhouden, vrijwaart?

Vindt de Raad het niet wenselijk om zijn standpunten te harmoniseren op het gebied van kinderroof of het weigeren van het bezoekrecht en daartoe een voor het gehele communautaire grondgebied geldend register aan te leggen van ontvoerde of verdwenen kinderen?

Antwoord

(18 februari 1992)

De Raad erkent dat het van belang is, een oplossing te vinden voor het door de geachte Afgevaardigde aangestipte probleem, maar attendeert hem erop dat deze materie onder de gerechtelijke samenwerking tussen de Lid-Staten valt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1745/91

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(7 augustus 1991)

(92/C 78/44)

Betreft: Noodzaak van de invoering van een gemeenschappelijk beleid op het gebied van de wapenproductie

Het gebrek aan samenwerking op defensiegebied in de Gemeenschap heeft tot gevolg dat de regeringen over de rug van de belastingbetaler onaanvaardbare subsidiëringmethoden hanteren. Onlangs heeft commissaris Sir Leon Brittan gepleit voor een gemeenschappelijk beleid op het gebied van de wapenproductie, zodat de Lid-Staten hun concurrentievermogen kunnen vergroten. Is de Raad voornemens het gemeenschappelijk industriebeleid van de Gemeenschap uit te breiden tot defensieaangelegenheden en hoe denkt hij de bezwaren van het Verenigd Koninkrijk en Nederland tegen de invoering van een gemeenschappelijk beleid op dit gebied — waarmee alle overige Lid-Staten het eens zijn — te overwinnen?

Antwoord

(18 februari 1992)

De Raad kan de geachte Afgevaardigde alleen maar verwijzen naar de uitspraken van de fungerend Voorzitter van de Raad en van de Europese Politieke Samenwerking tijdens de debatten over het veiligheids- en bewapeningsbeleid op 10 juli 1990 en 23 oktober 1991, alsmede naar

die van de Commissie tijdens het debat over de werkgelegenheidssituatie in de wapenindustrie op 9 september 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1751/91
van mevrouw Ursula Braun-Moser (PPE)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(7 augustus 1991)

(92/C 78/45)

Betreft: Beroepsopleiding op het gebied van de alternatieve geneeskunde/homeopathie

De Commissie heeft tot nu toe nog geen regeling voorgesteld voor wederzijdse erkenning van diploma's die recht geven op de uitoefening van een beroep in de gezondheidszorg waarvoor geen academische opleiding nodig is. Ook in het gewijzigde voorstel voor een richtlijn betreffende een tweede algemeen stelsel van erkenning van beroepsopleidingen (doc. COM(90) 389 def. — SYN 209) wordt deze kwestie niet geregeld. Daardoor is het een geneeskundige zonder artsdiploma, die volgens het Duitse recht bevoegd is, onmogelijk om zich bij voorbeeld in Frankrijk te vestigen, een Lid-Staat die uitoefening van de geneeskunde uitsluitend voorbehoudt aan officieel erkende artsen. Daarentegen zijn personen uit andere Lid-Staten die in de Bondsrepubliek Duitsland een beroep in de geneeskunde willen uitoefenen niet verplicht aan de wettelijke vereisten voor geneeskundigen zonder artsdiploma te voldoen, wanneer zij overeenkomstig artikel 7, lid 2, van de wettelijke regeling voor geneeskundigen zonder artsdiploma kunnen aantonen in andere landen kwalificaties behaald te hebben die gelijkwaardig zijn aan de wettelijke en administratieve eisen van het gastland, in dit geval de Bondsrepubliek Duitsland (paragraaf 1 van het Heilpraktikergesetz). Daar in het Duitse recht geen wettelijke regeling bestaat voor de opleiding van geneeskundigen zonder artsdiploma, maar alleen de controle op dit beroep wettelijk geregeld is, bestaat door het vage begrip „gelijkwaardig” het gevaar dat een groot aantal buitenlanders in de Bondsrepubliek Duitsland een beroep gaat uitoefenen zonder dat zij erkenning genieten op grond van paragraaf 1 van het Heilpraktikergesetz.

1. Hoe valt deze inbreuk op het vrij verkeer van diensten en de vestigingsvrijheid volgens de Raad te rijmen met de beginselen van „non-discriminatie” en „erkenning van buitenlandse getuigschriften”?
2. Is de Raad ter oplossing van de problemen voornemens de richtlijn betreffende erkenning van beroepsopleidingen (doc. COM(90) 389 def. — SYN 209) te wijzigen of een nieuwe richtlijn op te stellen over de uitoefening van andere beroepen in de gezondheidszorg dan het beroep van arts, van de homeopatische en antroposofische geneeskunde en van alternatieve geneeswijzen, zoals wordt voorgesteld op blz. 21 van het verslag-Chanterie over de vaststelling van voorschriften voor homeopatische geneesmiddelen en diergeneesmiddelen?

Antwoord

(18 februari 1992)

In de eerste plaats zij erop gewezen dat noch het eerste algemene stelsel van erkenning van beroepsopleidingen (Richtlijn 89/48/EEG) ⁽¹⁾, noch het gewijzigd voorstel voor een tweede algemeen stelsel (doc. COM(90) 389 def. — SYN 209) ⁽²⁾ voorzien in onbeperkte vrijheid van vestiging en dienstverlening, aangezien de Lid-Staten het recht behouden om specifieke beroepen op de wijze die zij passend achten al dan niet te reguleren.

Bijgevolg is een Lid-Staat gemachtigd om de uitoefening van de geneeskunde uitsluitend toe te staan aan gekwalificeerde artsen.

Behoudens deze beperking is de tekst van het gewijzigd voorstel ten dele bedoeld voor juist die beroepsbeoefenaars in de gezondheidssector die geen hoger-onderwijsdiploma bezitten (b.v. fysiotherapeuten en laboratoriumassistenten) en die niet onder de bestaande richtlijnen vallen. Feitelijk is het gewijzigd voorstel bedoeld voor *elke* beroepsopleiding onder het in Richtlijn 89/48/EEG bedoelde niveau voor zover de desbetreffende beroeps werkzaamheden in een van de betrokken Lid-Staten gereguleerd zijn doch niet onder de bestaande Gemeenschapsbesluiten vallen. Aangezien dit voorstel in opzet en toepassing van algemene aard is, behoeft het niet gewijzigd te worden om van toepassing te zijn op een speciale beroeps-groep.

Wat betreft het geval van niet-medische beroepsbeoefenaars van andere Lid-Staten die in Duitsland willen werken, en bij gebreke in Duitsland van wettelijke voorschriften betreffende het opleidingsniveau, bepaalt het tweede streepje van artikel 7, lid 2, van het gewijzigd voorstel dat „een beoordeling van de . . . beroepsbekwaamheden van de aanvrager . . . wordt verlangd”. Om van dit vereiste vrijgesteld te worden, moet de aanvrager aantonen dat hij in het bezit is van een in een andere Lid-Staat afgegeven kwalificatie die garanties biedt die gelijkwaardig zijn aan die welke in Duitsland worden vereist. In elk geval moet de aanvrager aan de vereisten van artikel 11 voldoen indien de Duitse autoriteiten een getuigschrift van goed gedrag verlangen.

⁽¹⁾ PB nr. L 19 van 24. 1. 1989, blz. 16.

⁽²⁾ PB nr. C 217 van 17. 9. 1990, blz. 4.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1767/91
van de heer Jean-Pierre Raffarin (LDR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1991)

(92/C 78/46)

Betreft: Diversificatie naar niet-agrarische taken voor landbouwers

Het Centre national des jeunes agriculteurs in Frankrijk erkent nu ook dat er voor landbouwers wellicht een toe-

komst is weggelegd in diversificatie naar niet-agrarische taken en dat de visie waarbij de landbouw uitsluitend als een vak op zich wordt gezien, beter kan worden verlaten.

Gezien deze nieuwe situatie pleit het CNJA ervoor om landbouwers in feite „contractueel” een aanvullend inkomen te garanderen als betaling voor specifieke opdrachten op het gebied van milieubeheer, ruimtelijke ordening in plattelandsgebieden, produktiebeperking, enz.

Kan de Commissie mededelen wat haar standpunt is ten aanzien van deze conceptie waarbij landbouwers „op contractbasis” worden ingeschakeld?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(7 oktober 1991)

De Commissie deelt het standpunt dat het belangrijk is dat de landbouwers ook andere activiteiten hebben dan de produktie van landbouwprodukten voor menselijke of dierlijke voeding en dat rekening gehouden moet worden met de mogelijkheden als producenten van goederen en diensten die een aanvulling op hun inkomen zouden kunnen geven. Er bestaan al maatregelen, maar die zouden nog moeten worden uitgebreid: het betreft met name de produktie van agrarische produkten voor ander gebruik dan voedingsdoeleinden (non food). Tijdens de onderhandelingen over de landbouwprijzen 1991/1992 heeft de Raad de Commissie uitgenodigd om in de context van de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) verdere voorstellen in te dienen waardoor mogelijkheden zouden kunnen worden gecreëerd voor de afzet van landbouwprodukten in de non-foodsector.

Al in 1985 heeft de Raad in artikel 19 van Verordening (EEG) nr. 797/85⁽¹⁾ de mogelijkheid geopend steun te geven om de invoering of het behoud van milieuvriendelijke landbouwproduktiemethoden te bevorderen. Tot nu toe gelden deze steunmaatregelen slechts voor uit milieuoogpunt kwetsbare gebieden.

De betrokken verordening, die in 1989 is gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3808/89⁽²⁾, voorziet ook in de mogelijkheid van steun voor investeringen voor de diversificatie van het bedrijf, met name toeristische en ambachtelijke activiteiten of de vervaardiging en de verkoop op de boerderij van de eigen produkten.

In de mededeling van de Commissie aan de Raad over de ontwikkeling en de toekomst van het GLB⁽³⁾ is ook sprake van begeleidende maatregelen voor de landbouwsector. Een van die maatregelen betreft een agro-milieu-actieprogramma in het kader waarvan steun zou worden toegekend aan landbouwers die:

- produktiemethoden gebruiken waardoor het risico voor verontreiniging van en schade aan het milieu wordt beperkt,
- maatregelen nemen voor milieuvriendelijke landbouw zodat de verscheidenheid en de kwaliteit van het natuurlijke milieu behouden blijft of wordt hersteld,
- langdurig landbouwgrond met ecologische doeleinden braakleggen.

Een andere maatregel heeft betrekking op het bevorderen van de bebossing van landbouwgronden, waarbij de voorgestelde premies hoger zijn dan de bestaande.

Ten slotte zij erop gewezen dat de Commissie in de operationele programma's die zij in het raam van haar beleid voor plattelandsontwikkeling heeft vastgesteld voor de regio's van doelstelling 5 b in Frankrijk vele maatregelen voor diversificatie heeft getroffen die rechtstreeks van belang zijn voor de landbouwers. De Commissie is van mening dat de inspanningen ter zake in de toekomst verder moeten worden versterkt met het oog op de welvaart van het platteland en ook om het natuurlijke milieu van het platteland te beschermen en te valoriseren.

⁽¹⁾ PB nr. L 93 van 30. 3. 1985.

⁽²⁾ PB nr. L 371 van 20. 12. 1989.

⁽³⁾ Doc. COM(91) 258.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1769/91

van de heer Miguel Arias Cañete (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1991)

(92/C 78/47)

Betreft: Invoer van tonijn in de Gemeenschap

Bij Verordening (EEG) nr. 3211/90⁽¹⁾ wordt gedurende een periode van vier jaar om het even welk huidig of eventueel toekomstig douanerecht op uit Bolivia, Colombia, Ecuador en Peru afkomstige tonijn opgeheven.

Onder begunstiging van deze regeling wordt de herkomst van duizenden ton tonijn uit de oostelijke Stille Oceaan, hoofdzakelijk van Mexicaanse oorsprong, veranderd door ze op bedrieglijke wijze uit te geven als zijnde afkomstig uit Bolivia, Ecuador, Peru en vooral Colombia, gezien de faciliteiten die de wetgeving van laatstgenoemd land aan schepen onder vreemde vlag verleent om „zich te verbinden” met Colombiaanse visserijondernemingen.

Gelet op deze frauduleuze praktijken, die distorsies op de communautaire markten teweegbrengen en de crisis verergeren die de tonijnvloot van de Gemeenschap doormaakt, vraag ik de Commissie:

Welke dringende maatregelen zij denkt te nemen om de ontzenuwing van Verordening (EEG) nr. 3211/90 te voorkomen?

Denkt zij dringend het mechanisme van de compenserende vergoeding te wijzigen, en wel zodanig dat, door middel van een effectieve en rationele toepassing hiervan, de communautaire vloot niet tot verdwijning zal zijn gedoemd als gevolg van de ineensporing van de prijzen, veroorzaakt door massale invoer die is vrijgesteld van douanerechten?

(¹) PB nr. L 308 van 8. 11. 1990, blz. 1.

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(8 oktober 1991)

Verordening (EEG) nr. 3211/90 is met ingang van 1 januari 1991 vervangen door Verordening (EEG) nr. 3835/90 (¹). Deze laatste wijzigt Verordening (EEG) nr. 3833/90 (SAP 1991 — landbouwprodukten) voor wat betreft de algemene tariefpreferenties van toepassing op de produkten van oorsprong uit de vier Andeslanden.

Er is evenwel geen enkele wijziging aangebracht in artikel 1, lid 4, eerste alinea, van Verordening (EEG) nr. 3833/90, waarin is bepaald dat de toepassing van de desbetreffende preferenties is onderworpen aan de naleving van de bij Verordening (EEG) nr. 693/88 van de Commissie (²) vastgestelde oorsprongsregels (SAP).

Volgens die oorsprongsregels kan een schip dat onder een andere dan de Colombiaanse vlag vaart maar met een Colombiaanse onderneming is „verbonden”, niet als Colombiaans worden beschouwd. Bijgevolg is de tonijn die door die schepen buiten de Colombiaanse territoriale wateren wordt gevestigd, volgens het preferentiestelsel van de Gemeenschap niet van oorsprong uit Colombia.

De diensten van de Commissie hebben de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 693/88 in 1991 driemaal uiteengezet aan vertegenwoordigers van de ter zake bevoegde Colombiaanse autoriteiten.

Nadat de mening van bepaalde Colombiaanse instanties over de oorsprong van de tonijn in blik ter kennis van de diensten van de Commissie was gebracht, hebben die de Colombiaanse autoriteiten onmiddellijk herinnerd aan de ter zake geldende bepalingen. Gezien de mogelijkheid dat SAP-certificaten van oorsprong, formulier A, ten onrechte zijn afgegeven in Colombia, hebben de diensten van de Commissie voorts het nodige gedaan om de desbetreffende invoer te identificeren ten einde zo nodig over te gaan tot de terugvordering van de geldende douanerechten.

Voor de aspecten betreffende de compenserende vergoeding tonijn gelieve het geachte Parlementslid het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 1770/91 (³) te lezen.

(¹) PB nr. L 370 van 31. 12. 1990.

(²) PB nr. L 77 van 22. 3. 1988.

(³) PB nr. C 66 van 16. 3. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1776/91

van de heer Kenneth Stewart (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1991)

(92/C 78/48)

Betreft: Financiering van MIDO voor Merseyside (VK)

De bevoegde commissaris is waarschijnlijk op de hoogte van de aanzienlijke stijging van de werkloosheidscijfers voor Merseyside en vooral Liverpool en Sefton, zoals gepubliceerd op 13 juni 1991, en van het feit dat ondanks de EFRO-financiering voor MIDO de situatie verergert.

Kan de commissaris een lijst bezorgen van de projecten die zijn gefinancierd sedert Merseyside de status van doelstelling 2 heeft verworven, met de in aanmerking komende bedragen en aanvullingen tegenover de projecten?

Kan de commissaris mededelen of er met de Regering van het Verenigd Koninkrijk vorderingen zijn gemaakt wat de complementariteit betreft?

Kan hij zeggen of er tussen de Commissie en de Britse Regering discussies hebben plaatsgevonden betreffende het beheer van de financiering door de plaatselijke overheden voor hun bijzonder gebied, in plaats van door semi-overheidsinstellingen, zoals bepaald door de Britse Regering?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(10 oktober 1991)

MIDO (Merseyside Integrated Development Operation) is een programma voor de vijf gebieden die onder de Merseyside District Council vallen en dat uit nationale middelen en middelen van de Structuurfondsen van de Europese Gemeenschap (het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling en het Europees Sociaal Fonds) een programma voor de periode 1989—1991 bekostigt.

Het EFRO heeft 71,9 miljoen ecu bijgedragen in de financiering van het programma dat in totaal met inbegrip van de inbreng van de particuliere sector (tegen de prijzen van 1989) 340,6 miljoen ecu zal kosten. Op 22 juli 1991 waren 104 projecten volledig en 53 projecten in principe goedgekeurd. De totale kosten van volledig of in principe goedgekeurde projecten bedragen 203,7 miljoen ecu waarvan naar verwachting bij de huidige prijzen 70 miljoen ecu door het EFRO betaald zal worden. Er zijn nog maar enkele projecten voltooid maar op 22 juli waren voor een bedrag van 18,6 miljoen ecu aanvragen om betaling van voorschotten en aanvragen voor het bijstandssaldo goedgekeurd.

Een volledige lijst van MIDO-projecten wordt rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement toegestuurd.

De situatie rond het vraagstuk van het additionele karakter is verder verduidelijkt. De Commissie is er evenwel

nog niet van overtuigd dat het systeem van overheidsuitgaven in het Verenigd Koninkrijk garandeert dat de EFRO-bijdrage aan operationele programma's volledig wordt doorgegeven aan de regio's in de vorm van extra middelen zoals bepaald in artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 4253/88. Er zijn nog steeds besprekingen gaande met de overheid van het Verenigd Koninkrijk om te garanderen dat aan dit beginsel de hand wordt gehouden.

In elk van de gebieden van het operationele programma wordt het programma in het kader van een partnerschap gezamenlijk beheerd door de plaatselijke overheid, de Commissie, ministeries van het Verenigd Koninkrijk en andere betrokkenen (hoofdzakelijk uit de overheidssector) bij de economische ontwikkeling van de regio. Het grootste deel van de EFRO-middelen draagt bij tot de financiering van projecten van plaatselijke overheden. Het secretariaat van het programma wordt waargenomen door de regionale diensten van de ministeries die in sommige gevallen assistentie ontvangen van de plaatselijke overheid. Onafhankelijke, maar bij overheid aanleunende organisaties (quangoes) spelen geen specifieke rol in het beheer van de operationele programma's, hoewel zij, in bepaalde omstandigheden, voor projecten die bijdragen aan de doelstellingen van het operationele programma en die voor financiering in aanmerking komen, EFRO-steun kunnen ontvangen of ergens in de beheersstructuur van een operationeel programma vertegenwoordigd kunnen zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1846/91

van mevrouw Birgit Bjørnvig (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1991)

(92/C 78/49)

Betreft: Vernietiging van het tropisch regenwoud in Serawak

Ondanks het ITTO-onderzoek (1989), waarin erop werd gewezen dat de jaarlijks gekapte hoeveelheid, met het oog op behoud van een duurzame exploitatie, van 13 miljoen m³ moest worden teruggebracht tot 9 miljoen m³, is de uitvoer in 1990 gestegen tot 18 miljoen m³! De Serawakse minister van Primaire Industrie beweert dat deze exploitatie zeer correct wordt uitgevoerd op basis van duurzame produktie. Dit houdt in dat de oorspronkelijke bevolking zich moet voorbereiden op nog meer honger en ellende ten gevolge van de houtkap:

1. Weet de Gemeenschap dat zij zelf een van de oorzaken is van de vernietiging van het laatste oerwoud en dat zij zich schuldig maakt aan schending van de mensenrechten doordat zij de bossen van oorspronkelijke bewoners verkwanselt?
2. Welke hoeveelheid hout heeft de Gemeenschap het afgelopen decennium in totaal ingevoerd uit Maleisië en hoeveel km² oerwoud is aan deze houtkap opgeofferd?

3. Gaat zij op de ingeslagen weg voort of is de Gemeenschap bereid tot een dringend en onmiddellijk moratorium op de invoer van alle hout uit Maleisië?

Antwoord van de heer Matutes

namens de Commissie

(27 november 1991)

1. De Gemeenschap meent dat de beste wijze om uitvoering te geven aan haar handelsbeleid op het gebied van tropisch hout via een zo adequaat mogelijke samenwerking in internationale fora (bij voorbeeld de ITTO) is, waar wordt beraadslaagd over de problematiek van het beheer van het tropisch woud in het licht van de handel in tropisch hout en waar een dialoog tussen de producenten en de verbruikerslanden tot stand wordt gebracht.

De betrekkingen tussen de Gemeenschap en Maleisië op dit gebied wijken niet van deze beginselen af. Niettemin ziet de Gemeenschap erop toe dat de aanbevelingen van het rapport van de onder auspiciën van de ITTO staande internationale missie, waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, worden nagekomen en toegepast.

2. De gecumuleerde invoer van hout in de Gemeenschap vallende onder hoofdstuk 44 van de Nimexe, afkomstig uit Maleisië, bedroeg in de afgelopen tien jaar 9 912 miljoen ton (¹).

Men beschikt voor deze zelfde periode evenwel niet over de gegevens betreffende de vermindering van het bosoppervlak in Maleisië.

3. Gezien de internationale verplichtingen van de Gemeenschap is de Commissie van mening dat het een beroep doen op bijzonder dwingende handelsmaatregelen een diepgaand onderzoek naar en een aandachtige beoordeling van de gevolgen hiervan vereist. Tot slot zou volgens de Commissie een moratorium op de invoer van tropisch hout uit Maleisië met de regels van de GATT in botsing komen enerzijds en niet noodzakelijkerwijs resulteren in een betere bescherming van het tropisch woud van Serawak anderzijds; voor deze problematiek moet een ruimere oplossing worden gevonden in een passend multilateraal kader.

(¹) Bron: Eurostat. Er zij op gewezen dat de cijfers tussen 1980 en 1983 geen betrekking hebben op de Gemeenschap van de Twaalf.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1870/91

van de heer Mihail Papayannakis (GUE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1991)

(92/C 78/50)

Betreft: Bescherming van de monniksrob

Uitsterving dreigt voor de mediterrane monniksrobben, die een toevluchtsoord hadden gevonden in het „zeepark”

van de Noordelijke Sporaden waarvan de aanleg mede door de Gemeenschap is gefinancierd. In mei 1991 liep het gezamenlijk ministerieel besluit nr. 49714/3453/1990 af waarin maatregelen waren vastgesteld ter bescherming van genoemde robbensoort. Het Griekse Ministerie van Landbouw heeft, in afwachting van een desbetreffend presidentieel decreet, een nieuw ministerieel besluit doen uitgaan waarbij het vissersboten wordt toegestaan op een afstand van 1,5 mijl uit de kust te vissen, terwijl een verbod geldt voor het vissen op geringere diepte dan 50 meter op een afstand van 500 meter uit de kust in de gehele archipel, alsmede voor het vissen in welke vorm dan ook voor de periode van 1 september tot en met 15 november. Hierbij moet worden aangetekend dat, hoewel het recreatieve vissen door plaatselijke vissers voor 2,5 maand verboden wordt, het vissersboten is toegestaan dicht in de buurt van Piperi te komen, dat als belangrijkste biotoop voor de procreatie wordt beschouwd en tevens in het midden van het park is gelegen.

Kan de Commissie meedelen, overwegende dat de jarenlange pogingen van de Gemeenschap en Griekenland tot bescherming van de monniksrob geen resultaat opleveren, of zij bereid is druk op de Griekse Regering uit te oefenen, opdat deze de voor de monniksrob ongunstige ontwikkelingen keert en een presidentieel decreet doet uitgaan dat ongeveer dezelfde beproefde visserijregelingen bevat als de vroegere gezamenlijke ministeriële besluiten, welke regelingen voor alle betrokkenen aanvaardbaar waren?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(17 december 1991)

Doordrongen van de dramatische situatie waarin de monniksrob verkeert, heeft de Commissie de Griekse Regering verzocht het presidentieel decreet uit te vaardigen waarbij het zeepark van de Noordelijke Sporaden officieel wordt bekrachtigd.

In afwachting van dit decreet heeft zij de Griekse Regering bij officiële brief medegedeeld dat zij in deze sector niet langer maatregelen kan blijven financieren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1885/91

van de heer Ian White (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1991)

(92/C 78/51)

Betreft: Milieu-effectbeoordeling

Waarom heeft de Commissie van de Dienst voor openbare werken van Ierland een milieu-effectrapportage verlangd voor het geplande bezoekerspaviljoen in het Wicklow Mountains National Park, doch heeft zij deze eis

achterwege gelaten voor de aanleg van eenzelfde paviljoen in Mullaghmore in het Burren National Park in het graafschap Clare?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(26 november 1991)

Het besluit om het geplande bezoekerspaviljoen in de Wicklow Mountains aan een milieu-effectstudie te onderwerpen, is uitsluitend uitgegaan van de Ierse Dienst voor openbare werken. Deze heeft inmiddels ook opdracht gegeven voor dergelijke studies voor de paviljoens in Mullaghmore en Dunquin.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1921/91

van de heer George Patterson (ED)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1991)

(92/C 78/52)

Betreft: Gewetensbezwaarden in Griekenland

Kan de Raad mededelen welke stappen hij heeft ondernomen naar aanleiding van de resolutie van het Parlement van oktober 1989 waarin erop wordt aangedrongen dat in alle Lid-Statens dienst kan worden geweigerd op grond van gewetensbezwaren?

De Raad weet ongetwijfeld dat gewetensbezwaarden in Griekenland en ook in andere Lid-Statens nog steeds in de gevangenis worden opgesloten. Welke maatregelen is hij voornemens te treffen om deze Lid-Statens ertoe aan te sporen een einde aan deze praktijken te maken?

Antwoord

(18 februari 1992)

Zoals de Raad herhaaldelijk heeft verklaard, hecht hij zeer veel waarde aan de naleving van de mensenrechten, zowel binnen als buiten de Gemeenschap.

De Raad kan het geachte Parlementslid de verzekering geven dat hij eveneens goede nota heeft genomen van de resolutie van het Europese Parlement van oktober 1989, maar wijst er op dat de naleving van de mensenrechten voornamelijk onder de bevoegdheid van de afzonderlijke Lid-Statens valt.

Wat de door het geachte Parlementslid genoemde feiten betreft, is het noch gebruikelijk, noch zinvol dat de Raad zich erover uitlaat.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1928/91van de heer **Thomas Megahy (S)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(2 september 1991)

(92/C 78/53)

Betreft: Transeuropese netten en Structuurfondsen

Kan de Commissie bevestigen dat het in haar bedoeling ligt om de transeuropese netwerken zoals genoemd in EPU-ontwerpen en in het document Europa 2000 te verbinden met het regionaal beleid om ervoor te zorgen dat er geen conflict ontstaat met de doeleinden van de Structuurfondsen?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(22 november 1991)

De Commissie kan bevestigen dat zij van plan is ervoor te zorgen dat de ontwikkeling van transeuropese netwerken bijdraagt tot het bereiken van de doelstellingen van het regionale beleid van de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1929/91van de heer **Thomas Megahy (S)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(2 september 1991)

(92/C 78/54)

Betreft: Overleg over de hervorming van de Structuurfondsen

Kan de Commissie bevestigen dat zij overleg zal plegen met alle betrokken partijen op het niveau van de Gemeenschap, de Lid-Staten en dat van de regio's over de hervorming van de Structuurfondsen, in het bijzonder over de handhaving van steunkaders, mechanismen en criteria voor in aanmerking komende gebieden en toepassingen en om te garanderen dat alle partners de beginselen van aanvullend karakter en doorzichtigheid van de steun ten volle respecteren en toepassen?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(22 november 1991)

De Commissie is reeds begonnen met een onderzoek naar alle mogelijkheden om in de hervorming verbeteringen aan te brengen met het doel de structurele bijstandsverlening efficiënter te maken. De resultaten van dit onderzoek zal zij verwerken in een verslag over de stand van zaken halverwege de lopende periode (mid-term review).

Zij wil op grond van haar eigen bevoegdheden aan dat document een zo groot mogelijke verspreiding geven om

een brede discussie op gang te brengen die haar de nodige informatie moet opleveren over de meningen van alle betrokkenen, inclusief de partners op regionaal en lokaal niveau, ten aanzien van alle te nemen maatregelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1959/91van de heer **Mark Killilea (RDE)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(15 september 1991)

(92/C 78/55)

Betreft: Exportrestituties voor de uitvoer van rundvlees naar Japan

Naar verwachting zal Japan de komende jaren de belangrijkste invoerder van rundvlees worden. Denemarken en Ierland zijn de enige twee Lid-Staten die rundvlees produceren dat voor Japan voldoende kwaliteitsgaranties biedt. Kan de Commissie in het licht hiervan uitleggen waarom geen kredieten worden voorzien voor exportrestituties om de uitvoer van rundvlees te bevorderen, vooral nu enorme overschotten van de rundvleesproductie als interventievoorraden liggen opgeslagen? Een groot deel van deze overschotproductie is uit Ierland afkomstig. In 1989 bedroeg de uitvoer van Iers rundvlees naar Japan 1 538 ton en in 1990 slechts 343 ton.

Is de Commissie bijgevolg niet van mening dat het tijd is om zich opnieuw over deze materie te beraden?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(29 november 1991)

De Commissie moge het geachte Parlementslid verwijzen naar haar antwoord op zijn schriftelijke vraag nr. 1284/91 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 66 van 16. 3. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1961/91van mevrouw **Raymonde Dury (S)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(15 september 1991)

(92/C 78/56)

Betreft: autorijscholen

De autorijscholen zijn bijzonder talrijk en van groot belang om de veiligheid op de wegen te verhogen. Hun

statuut is momenteel een aangelegenheid van de afzonderlijke Lid-Staten. Wordt op Europees niveau overwogen de regelingen ter zake meer op elkaar af te stemmen, zodat een vergelijkbare kwaliteit van de dienstverlening aan de weggebruikers en een gelijkwaardige opleiding kan worden gewaarborgd?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
(4 december 1991)**

Aangezien Richtlijn 80/1263/EEG ⁽¹⁾ betreffende het rijbewijs voorziet in de erkenning van de rijbewijzen binnen de Gemeenschap, bevat zij voorschriften inzake de minimumeisen voor het rijexamen.

De nieuwe Richtlijn 91/437/EEG ⁽²⁾, die de richtlijn van 1980 vanaf 1 juli 1996 moet vervangen, voorziet in een verdere harmonisatie met name op het gebied van de met het rijden verband houdende kennis, bekwaamheden en gedrag die de kandidaten voor het rijbewijs tijdens de opleiding moeten verwerven (bijlage II bij die richtlijn).

Deze communautaire wetgeving heeft geen betrekking op de methoden voor de opleiding. Deze ressorteren namelijk onder de bevoegdheid van de nationale instanties; de rijlessen moeten niet noodzakelijk door een autorijschool worden verstrekt.

Het spreekt niettemin vanzelf dat de communautaire voorschriften en vooral de bepalingen van bijlage II bij de nieuwe Richtlijn 91/439/EEG ⁽²⁾ gericht zijn op een onderlinge aanpassing van het opleidingsniveau van de kandidaten voor het rijbewijs en bijgevolg zullen leiden tot een stroomlijning van het door de autorijscholen te verstrekken onderricht voor wat de kennis en de examens betreft.

⁽¹⁾ PB nr. L 375 van 31. 12. 1980.

⁽²⁾ PB nr. L 237 van 24. 8. 1991.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1981/91
van mevrouw Ria Oomen-Ruijten (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

*(15 september 1991)
(92/C 78/57)*

Betref: Implementatie richtlijn consumentenkrediet

1. Is het de Commissie bekend dat diverse Lid-Staten hun verplichting niet nagekomen zijn om uiterlijk op 1 januari 1990 Richtlijn 87/102/EEG van de Raad van 22 december 1986 betreffende de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake het consumentenkrediet ⁽¹⁾ in de eigen regelgeving te implementeren?

2. Wordt het geen tijd dat de Commissie een procedure bij het Hof van Justitie gaat aanspannen op basis van

artikel 169 EEG-Verdrag tegen de in gebreke zijnde Lid-Staten, dit mede met het oog op het feit dat reeds een richtlijn van de Raad is aangenomen op 22 februari 1990 tot wijziging van Richtlijn 87/102/EEG, die de Lid-Staten verplicht uiterlijk 31 december 1992 de maatregelen te hebben getroffen om aan die tweede richtlijn te voldoen?

⁽¹⁾ PB nr. L 42 van 12. 2. 1987, blz. 48.

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
(5 november 1991)**

Richtlijn 87/102/EEG betreffende de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake het consumentenkrediet is op 22 december 1986 door de Raad vastgesteld.

In artikel 16 van deze richtlijn is bepaald dat de Lid-Staten de maatregelen treffen die nodig zijn om uiterlijk op 1 januari 1990 aan deze richtlijn te voldoen.

Zodra op deze datum werd geconstateerd dat verschillende Lid-Staten niet de nodige maatregelen hadden genomen, heeft de Commissie procedures ingeleid, zoals bepaald in artikel 169 van het Verdrag.

Bij de nog lopende procedures zijn momenteel zeven Lid-Staten betrokken: België, Spanje, Griekenland, Ierland, Italië, Luxemburg en Nederland.

Voor Richtlijn 90/88/EEG ⁽¹⁾, waarbij voornoemde Richtlijn 87/102/EEG is gewijzigd, is de uiterste datum voor omzetting in nationale wetgeving vastgesteld op 31 december 1992. Tot op heden heeft alleen Denemarken omzettingsmaatregelen aan de Commissie meegedeeld.

Het spreekt vanzelf dat de Commissie er met de grootst mogelijke waakzaamheid op zal toezien dat het communautair recht wordt nageleefd, vooral wanneer het gaat om toezicht op de doorzichtigheid van operaties en transacties waarbij de consumenten betrokken zijn.

⁽¹⁾ PB nr. L 61 van 10. 3. 1990.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1992/91
van de heer Dieter Rogalla (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen**

*(15 september 1991)
(92/C 78/58)*

Betref: Controles aan binnen- en buitengrenzen

1. Welke ervaringen heeft de Raad in het laatste vakantie seizoen opgedaan met de controles aan binnen- of buitengrenzen?

2. Hoe groot was de vakantiedruk?

3. Welke bezwaren en klachten zijn bij de Raad en de Lid-Staten ingediend?
4. Welke conclusie trekt de Raad daaruit?

Antwoord
(4 maart 1992)

De Raad heeft reeds geantwoord op een inhoudelijk identieke vraag van de geachte Afgevaardigde ⁽¹⁾ tijdens het vragenuur van 11 september 1991.

⁽¹⁾ Vraag H-828/91.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1994/91
van de heer Ernest Glinne (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(15 september 1991)
(92/C 78/59)

Betref: Bestrijding van het witwassen van geld uit met name de handel in verdovende middelen

Kan de Raad een antwoord geven op de volgende vragen:

1. Hebben alle Lid-Staten het op 19 december 1988 te Wenen aangenomen Verdrag van de Verenigde Naties tegen sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen geratificeerd? Welke landen hebben dat nog niet gedaan en welke redenen hebben zij daarvoor opgegeven?
2. Is het Verdrag van de Raad van Europa betreffende witwassen, opsporing, inbeslagneming en confiscatie van vruchten van criminele activiteiten door elk van de Twaalf getekend en/of geratificeerd? Welke landen hebben dat nog niet gedaan en welke redenen hebben zij daarvoor opgegeven? Zou dat komen, omdat de Raad van Europa een vrij algemene straftoemeting voorstaat die zich nog tot andere kringen dan banken en kredietinstellingen uitstrekt? Hoeveel landen moeten het Verdrag hebben geratificeerd alvorens het in werking kan treden?
3. Richtlijn 91/308/EEG van de Raad ⁽¹⁾ tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld gaat vergezeld van een verklaring van de Vertegenwoordigers van de Regeringen van de Lid-Staten, in het kader van de Raad bijeen, waarbij zij zich ertoe verbinden „uiterlijk op 31 december 1992 alle nodige maatregelen te treffen” voor de invoering van een strafwetgeving die hen in staat stelt hun uit bovengenoemde instrumenten voortvloeiende verplichtingen na te komen. Zullen deze maatregelen, die vooraf en en bloc aan het Parlement moeten worden medegedeeld, worden getroffen op basis van een in het pakket van de drie bovengenoemde teksten onoverzichtelijke „à la carte”-keuze van de regeringen?

4. Welke Lid-Staten van de Gemeenschap hebben, met name volgens de technische ramingen die de Werkgroep financiële actie van de G 7 inzake het witwassen van geld heeft opgesteld, tot op heden besloten hun nationale wetgeving te wijzigen (vgl. de Belgische wet van 17 juli 1990 tot uitbreiding van het begrip heling en de Luxemburgse wet van 7 juli 1989)? In hoeverre beantwoorden deze wijzigingen aan de drie bovengenoemde teksten?

⁽¹⁾ PB nr. L 166 van 28. 6. 1991, blz. 77.

Antwoord
(18 februari 1992)

1. Op 1 september 1991 hadden drie Lid-Staten het Verdrag van Wenen ondertekend. Ook de Gemeenschap heeft het Verdrag, voor de materie die onder de communautaire bevoegdheid valt, bekrachtigd.

De overige Lid-Staten streven ernaar dit Verdrag vóór 1 januari 1992 te bekrachtigen.

2. Negen Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen hebben het Verdrag van de Raad van Europa inzake de opsporing, de inbeslagneming en de confiscatie van de opbrengsten van misdrijven ondertekend.

Het is de Raad niet bekend waarom de overige Lid-Staten dit Verdrag nog niet hebben ondertekend.

3. In artikel 14 van Richtlijn 91/308/EEG wordt bepaald dat elke Lid-Staat de sancties dient vast te stellen die in geval van inbreuk op de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde bepalingen moeten worden toegepast.
4. De Raad beschikt niet over de informatie waarom de geachte Afgevaardigde vraagt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1998/91
van de heer Thomas Megahy (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(15 september 1991)
(92/C 78/60)

Betref: Ongevraagde rekeningen en bestelformulieren voor uit het buitenland ontvangen zakelijke adressenbestanden

Talrijke Britse bedrijven klagen over de ontvangst van rekeningen en ongevraagde formulieren om te worden opgenomen in zakelijke adressenbestanden. Het betreft fax-, telex- en handelsmerkgidsen. De rekeningen voor de ongevraagd verrichte diensten worden meestal verzonden tijdens de vakanties, omdat de ontvangende bedrijven het dan naar verwachting druk hebben wegens gebrek aan personeel, waardoor ze sneller zullen betalen zonder vra-

gen te stellen. De rekeningen zijn meestal afkomstig uit Zwitserland, Liechtenstein en Duitsland. De huidige wettelijke middelen om deze handelspraktijk te voorkomen en te beëindigen zijn klaarblijkelijk ontoereikend. Heeft de Commissie voorstellen om dit probleem aan te pakken?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
(6 november 1991)**

De handelspraktijken die het geachte Parlementslid onder de aandacht van de Commissie brengt, vormen geen alleenstaand geval ⁽¹⁾.

De Commissie is van mening dat op de meeste van deze gevallen Richtlijn 84/450/EEG inzake misleidende reclame ⁽²⁾ van toepassing is. Deze richtlijn heeft betrekking op elke vorm van reclame ter bevordering van de afzet van diensten die de personen tot wie zij gericht is, kan misleiden.

In bepaalde gevallen is aan het verzoek tot betaling geen reclame voorafgegaan. Het is zelfs niet altijd duidelijk of de aangerekende kosten betrekking hebben op een reële vermelding in een reëel adressenbestand. Voor de adequate beteugeling van dit soort praktijken staan meestal diverse nationale rechtsbepalingen, met name van strafrechtelijke aard, ter beschikking.

Het grensoverschrijdend karakter van deze praktijken kan evenwel beletten dat met succes iets tegen de aansprakelijke partijen ondernomen wordt.

De Commissie onderzoekt thans of een specifiek wetgevend initiatief ter zake op communautair niveau wenselijk en haalbaar is. Niettemin wijst zij erop dat ook de bevoegde instanties in de Lid-Staten de bedrijven en met name de KMO's kunnen voorlichten over de eventualiteit van een onverwachte eis tot betaling door een uitgever van telex- of faxgidsen.

⁽¹⁾ Zie bij voorbeeld de schriftelijke vragen nr. 45/87, nr. 412/89, nr. 431/89, nr. 444/89 en nr. 638/89 alsmede het antwoord van de Commissie daarop.

⁽²⁾ PB nr. L 250 van 19. 9. 1984, blz. 17.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2006/91

van de heer Proinsias De Rossa (CG)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 september 1991)

(92/C 78/61)

Betreft: Dumpen van kernafval bij Sellafield

Is de Commissie op de hoogte van de vergunning die de desbetreffende Britse autoriteiten hebben verleend om

Sellafield te gebruiken als een ondergrondse stortplaats voor laag- en middelsterk radioactief afval; weet zij dat dit aan beide zijden van de Ierse Zee bezorgdheid heeft gewekt, te meer daar in een studie waartoe Greenpeace opdracht had gegeven, gesteld wordt dat men over onvoldoende informatie beschikte om de seismische gegevens in dit gebied van bijzonder ingewikkelde structuur en geologie te interpreteren?

Acht de Commissie het ook niet logisch dat er in Ierland verdenkingen bestaan dat genoemde keuze meer op politieke dan op wetenschappelijke gronden is gemaakt, en dat er alle reden voor ernstige zorg is, namelijk dat een en ander zal leiden tot een nog grotere vervuiling van de Ierse Zee die al de meest radioactieve zee ter wereld is?

Acht de Commissie het in het licht van het bovenstaande en gezien de steeds grotere Europese integratie niet onredelijk dat een Lid-Staat een stortplaats voor kernafval of überhaupt enige kerninstallatie aan de grens met een andere Lid-Staat mag inrichten zonder instemming van deze laatste, en is zij bereid onverwijld voorstellen te doen om in deze situatie verandering te brengen?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie
(15 november 1991)**

Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt is er nog geen besluit genomen over een vergunning voor een ondergrondse opslagplaats voor kernafval in Sellafield. Wel is besloten de voor het verkrijgen van een vergunning noodzakelijke procedures in gang te zetten en de Regering van het Verenigd Koninkrijk heeft al verklaard dat de formele aanvraag voor de inrichting van een opslagplaats (eind 1992 verwacht) gevolgd zal worden door een openbaar onderzoek.

Bovendien wordt in bijlage I bij Richtlijn 85/337/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten speciaal gesproken over „installaties die uitsluitend bestemd zijn voor de permanente opslag of de definitieve verwijdering van radioactief afval”, en de maatregelen die door deze richtlijn worden voorgeschreven wanneer er nog geen enkele toestemming voor ontwikkeling is verleend, zijn dus van toepassing.

Ten slotte moet, indien en wanneer de opslagplaats wordt aangelegd, aan de in artikel 37 van het Euratom-Verdrag gestelde voorwaarden worden voldaan, voordat de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk die betrokken zijn bij de lozing van radioactief afvalwater een vergunning kunnen geven.

Deze procedures moeten garanderen dat elke mogelijke radioactieve verontreiniging van de Ierse Zee die door de voorgestelde opslagplaats kan worden veroorzaakt diepgaand wordt onderzocht, en dat iedereen kennis kan nemen van de uitslag van dit onderzoek.

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2013/91
van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 september 1991)
(92/C 78/62)

Betreft: Verdrag over milieu en oorlog

Wat is de Commissie voornemens te ondernemen om het idee voor een Verdrag ter bescherming van het milieu in oorlogsgebieden dat begin juni in Londen werd besproken en waarover de Commissie officieel het woord heeft gevoerd, verder te ontwikkelen?

Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie
(18 november 1991)

Commissaris Ripa di Meana heeft op uitnodiging deelgenomen aan de conferentie voor een vijfde verdrag van Genève die in juni 1991 in Londen werd gehouden. In zijn toespraak heeft hij een aantal specifieke suggesties gedaan over de wijze waarop het milieu in de toekomst in alle oorlogssituaties moet worden beschermd.

De Commissie heeft nog geen besluit genomen over de initiatieven die door de Gemeenschap en haar Lid-Staten zouden kunnen worden ontplooid om de bestaande internationale rechtsregels inzake milieuschade in oorlogstijd uit te breiden en/of te versterken, daar dit vraagstuk thans wordt bestudeerd in het kader van de voorbereidingen voor de UNCED en binnen andere ter zake bevoegde internationale fora.

Het Europese Parlement zal op de hoogte worden gehouden van alle nieuwe ontwikkelingen of initiatieven op dit gebied.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2052/91
van mevrouw Jessica Larive (LDR)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(26 september 1991)
(92/C 78/63)

Betreft: Orgaandonatie

Is de Raad op de hoogte van het wetsvoorstel van het Nederlandse kabinet om alle inwoners van 18 jaar of ouder actief te benaderen met de vraag of zij bij overlijden bereid zijn organen ter beschikking te stellen voor transplantatie?

Is de Raad, gezien het nijpend tekort aan transplantatieorganen in een aantal Lid-Staten, bereid om vóór januari 1992 initiatieven te nemen opdat de Nederlandse ontwerp-regeling die naar alle waarschijnlijkheid een stijging

van het aantal beschikbare organen voor transplantatie tot gevolg zal hebben, als voorbeeld wordt gesteld voor een Europese regeling dienaangaande?

Antwoord
(18 februari 1992)

De Raad heeft tot nu toe geen voorstellen betreffende orgaandonaties in de Gemeenschap ontvangen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2056/91
van de heer Lyndon Harrison (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(26 september 1991)
(92/C 78/64)

Betreft: EG-schaaktoernooi

Is de Commissie bereid de beoefening van het schaakspel te stimuleren bij de miljoenen jonge schaakliefhebbers in de Gemeenschap?

Is zij bereid schaaktoernooien tussen de Lid-Staten te sponsoren die met name bestemd zijn voor onze jongeren?

Is de Commissie voorts bereid steun te verlenen aan de organisatie van schaakdemonstraties door wereldkampioen Gary Kasparov en de gezusters Polgar uit Hongarije, zulks om de verbreiding van de schaaksport te bevorderen en het belang te erkennen van dit spel dat zowel in alle Lid-Staten als in heel Midden- en Oost-Europa wordt gespeeld?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2057/91
van de heer Lyndon Harrison (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(26 september 1991)
(92/C 78/65)

Betreft: Schaken

Is de Commissie van mening dat in de huidige communautaire begroting voldoende middelen zijn voorzien om de verbreiding van het schaakspel in de Gemeenschap te stimuleren en te steunen?

Is de Commissie, gezien de unieke artistieke, wetenschappelijke, culturele en sportieve kenmerken van het schaakspel, bereid meer te doen om de beoefening van dit spel te

stimuleren, vooral ook omdat het hier gaat om een van de populairste spelen in de Gemeenschap?

**Gecombineerd antwoord van de heer Dondelinger
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 2056/91 en nr. 2057/91
(26 november 1991)**

In sport- en vrijetijdsaangelegenheden is, zoals in andere sectoren waarin de Gemeenschap actief is, het subsidiariteitsbeginsel richtinggevend voor de activiteiten van de Commissie.

In het onderhavige geval behoren de organisatie en de financiering van schaaktoernooien en de bevordering van de schaaksport tot de verantwoordelijkheid van de diverse reeds bestaande nationale en internationale instanties om ten aanzien van deze sport regelgevend op te treden.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2082/91
van de heer Lyndon Harrison (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(26 september 1991)
(92/C 78/66)**

Betreft: Verantwoording van overheidsuitgaven (VK)

Kan de Commissie toelichting verstrekken bij het recente rapport van de Britse Rekenkamer volgens welk 200 miljoen pond voor de financiering van beroepsopleidingsprogramma's voor werklozen niet terug te vinden zijn of door het Ministerie van Arbeid voor andere doeleinden zijn gebruikt? Kan zij het Parlement verzekeren dat daar geen subsidies uit de Structuurfondsen mee gemoeid zijn? Zo niet, welke stappen is zij voornemens te ondernemen?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie
(4 november 1991)**

De Commissie dankt het geachte Parlementslid dat hij haar aandacht heeft gevestigd op het algemeen verslag van de Britse Rekenkamer.

De Commissie was niet op de hoogte van het bestaan van het verslag en voert thans besprekingen met de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk over de implicaties ervan, zo deze er zijn, voor de Structuurfondsen.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2105/91
van de heer Ernest Glinne (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(26 september 1991)
(92/C 78/67)**

Betreft: Vreemd statuut van „autonoom gebied onder zelfbestuur” dat door Griekenland en de Europese Gemeenschap aan Athos is toegekend

In het Toetredingsverdrag van Griekenland tot de Europese Gemeenschap (januari 1981) is bepaald dat de Gemeenschap op de ongeveer 1 500 personen die op het schiereiland Athos wonen en er een zeer strenge orthodoxie belijden, het statuut toepast dat Griekenland aan het schiereiland heeft toegekend door het „handvest” van 1924 en latere bijkomende bepalingen te aanvaarden. Op dit schiereiland van 60 bij 10 km in de Egeïsche Zee handelt de „Heilige Gemeenschap” enkele archaische verboden (de aanwezigheid van vrouwelijke wezens — met name de geit — is verboden). Aan het eiland worden echter in de praktijk belastingvoordelen verleend zoals belastingvrijstelling op brandstoffen en auto's, te weten een verlaging met 75 % . . .

In het licht van de aanzienlijke vooruitgang die de Griekse vrouw in de afgelopen tien jaar heeft geboekt op weg naar meer respect en gelijkheid en gezien het curieuze belasting- en douanestelsel dat wordt toegepast op de middenstand die aldaar wortel heeft geschoten, is de Raad niet van oordeel dat het thans wenselijk is bij de Griekse Regering te informeren of het mogelijk is dat laatstgenoemde opnieuw onderhandelt over het statuut van Athos, ten einde de twee hierboven genoemde afkeurenswaardige voordelen af te schaffen?

**Antwoord
(18 februari 1992)**

Het verbod op de aanwezigheid van vrouwen en zelfs vrouwtjesdieren is een van de verboden van religieuze aard die de religieuze autoriteiten van de berg Athos al eeuwenlang toepassen en die onder hun bevoegdheden vallen krachtens het statuut dat Griekenland heeft verleend door het „handvest” van 1924 en de bijkomende bepalingen te aanvaarden.

In de Akte van Toetreding van Griekenland tot de Gemeenschap is bepaald dat laatstgenoemde dit statuut in acht zou nemen, zoals de geachte Afgevaardigde terecht opmerkt.

Voorts wordt op douane- en belastinggebied bij de toepassing van de bepalingen van het communautaire recht rekening gehouden met de gemeenschappelijke verklaring gehecht aan de Akte van Toetreding van Griekenland tot de Gemeenschap betreffende de regeling die op de berg Athos van toepassing is ⁽¹⁾.

Ten slotte weet de geachte Afgevaardigde ongetwijfeld dat het eventueel indienen van een initiatief om de be-

staande communautaire regelgeving te wijzigen, tot de bevoegdheden van de Commissie behoort.

(¹) Zie met name artikel 135 van Verordening (EEG) nr. 918/83 van de Raad (PB nr. L 105 van 23. 4. 1983).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2107/91

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 september 1991)

(92/C 78/68)

Betreft: Fraude ten koste van de communautaire begroting

Het verslag van de Commissie over de maatregelen die zijn genomen om gevolg te geven aan de opmerkingen in de resolutie van het Parlement bij het kwijtingsbesluit voor het begrotingsjaar 1988 (doc. SEC(91) 512/bijl.) is momenteel bij het Parlement in behandeling op basis van het verslag van de heer John Iversen (PE 151.904/def. van 18. 7. 1991). Laatstgenoemde vestigt met name de aandacht op de landbouwsector, het structuurbeleid en de ontwikkelingshulp.

Bij het naderen van 1992 is de Europese burger steeds meer geïnteresseerd in dergelijke documenten, aangezien hij waarde hecht aan een zeer doelmatig gebruik van de communautaire middelen. Volgens betrouwbare ramingen inzake de fraude (¹) binnen de Gemeenschap (oneigenlijk gebruik van subsidies, enz.) beloopt het verlies zo'n 10% van de communautaire begroting, ofwel 4 miljard ecu in 1989, te weten het enorme bedrag van 168 miljard Bfr. De begroting van de Luxemburgse Staat voor 1989 beloopt zowel voor ontvangsten als uitgaven zo'n 90 miljard Bfr.!?.

Wat denkt de Commissie van dergelijke ramingen?

Om eens een concreet voorbeeld te noemen en dit is nu geen grap, hoe zit het met de uitvoer van landbouwprodukten naar Vaticaanstad, in alle opzichten een derde land, die gesubsidieerd wordt („restituties”).

Wat was in 1988 en, indien gegevens over 1989 bekend zijn, de omvang van

- a) de uitvoer van landbouwprodukten naar dit land en
- b) van de daarop betrekking hebbende subsidies?

(¹) Bij voorbeeld in „Euroscopie” van de heer Gérard Mermet, onlangs gepubliceerd bij Larousse.

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(10 december 1991)

De Commissie is er veel aan gelegen dat de communautaire middelen goed worden aangewend. Zij geeft daarvan

met name blijk in haar aan het Europese Parlement voorgelegde verslagen over de werkzaamheden en de voortgang die in 1989 en 1990 werden verwezenlijkt bij de bestrijding van de fraude ten nadele van de communautaire begroting, die een beeld geven van de resultaten en vooruitzichten van de actie van de Commissie en van de Lid-Staten bij het bestrijden van deze plaag.

Wat betreft de vraag, welke de weerslag is van de fraude, is de Commissie nog steeds van oordeel (¹) dat het, evenals bij de belastingfraude op nationaal niveau, niet mogelijk is om nauwkeurig, via een betrouwbare berekeningsmethode, in percentages, de omvang vast te stellen van de ten nadele van de communautaire begroting gepleegde fraudes. Wel spant zij zich in om dit risico terug te dringen en ze heeft reeds, dank zij haar beleid en de goede medewerking van de Lid-Staten, tastbare resultaten behaald.

Om aan te haken bij het concrete voorbeeld dat wordt aangehaald, zij er op gewezen dat Vaticaanstad als een derde land wordt beschouwd en dat uit hoofde daarvan op de uitvoer van landbouwprodukten met deze bestemming restituties worden toegepast. In de tussen Italië en Vaticaanstad gesloten douaneovereenkomst (²) en in de ter uitvoering daarvan getroffen maatregelen is namelijk bepaald dat op de landbouwprodukten uit de Gemeenschap die naar Vaticaanstad, alsook buiten dit grondgebied, ten behoeve van de instellingen en kantoren van de Heilige Stoel worden uitgevoerd, om daar te worden verbruikt, uitvoerrestituties als bedoeld in de communautaire regeling voor de uitvoer van dit soort produkten naar derde landen worden toegepast. De aangifte tot verbruik van deze produkten wordt gewaarborgd door de afgifte van een formulier daartoe voorzien door de Governatorato dello Stato della Città del Vaticano.

De bedragen met betrekking tot de uitvoer van landbouwprodukten die het Vaticaan als bestemming hebben en die betrekking hebben op de jaren 1988, 1989 en 1990 zullen het geachte Parlementslid alsook het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks worden medegedeeld.

(¹) Antwoorden op de schriftelijke vragen nr. 1528/87 van de heer Vandemeulebroucke (PB nr. C 195 van 25. 7. 1988) en nr. 2116/87 van Sir James Scott-Hopkins (PB nr. C 244 van 19. 9. 1988).

(²) Overeenkomst ondertekend op 30 juni 1930 ter uitvoering van de bepalingen, bedoeld in het Verdrag van Lateranen van 11. 2. 1929.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2111/91

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(26 september 1991)

(92/C 78/69)

Betreft: Problemen in verband met het niet-samenvallen van het communautaire grondgebied met het geografische grondgebied van de Lid-Staten

Gibraltar, communautair grondgebied onder Brits gezag, behoort niet tot het douanegebied van de Europese Ge-

meenschap. Monaco echter, een derde land, maakt wel deel daarvan uit . . . San Marino, dat sedert 1939 tot het Italiaanse grondgebied behoort, behoort dus ook tot de Gemeenschap. Maar ook al is Andorra in 1989 een douane-unie met de Gemeenschap aangegaan met het oog op het vrij verkeer van industrieproducten, dan nog vallen de landbouwproducten onder bijzondere overeenkomsten: welke eigenlijk? Liechtenstein heeft een douane-unie met de Gemeenschap via de EVA, maar het Vaticaan blijft in alle opzichten een derde land . . .

Een soortgelijke verwarring ontstaat door de uitsluiting van de Franse overzeese gebiedsdelen en Terre Adélie, alsmede van de Nederlandse bezittingen op de Antillen, Macao en het Portugese gedeelte van Timor, de Britse bezittingen en Hong Kong naast het reeds genoemde Gibraltar. Andere overzeese gebiedsdelen hebben met de Gemeenschap echter geprivilegieerde handelsbetrekkingen en toch geheel verschillende statuten: Mayotte, als overzees departement met een aparte status, Jersey en Guernsey als feodale baljuwschappen, het eiland Man als „dependency”, het eiland Bornholm dat behoort tot de Deense Staat (dus tot de Gemeenschap) en de Faeröer en Groenland die vallen onder de Deense kroon.

Hoewel uniformiteit ongetwijfeld saai is en voorbijgaat aan zeer oude en eerbiedwaardige tradities, zou ik toch graag de mening kennen van het bestuur van de Gemeenschap over de problemen die door dit mozaïek ontstaan in verband met de interne markt van 1992—1993 en dus ook met de noodzakelijke aanpassing van alle douane- en belastingregels (kunnen bij voorbeeld de directe belastingen op Jersey worden beperkt tot 20 %?).

Antwoord

(18 februari 1992)

Het douanegebied van de Gemeenschap is omschreven in Verordening (EEG) nr. 2151/84 van de Raad (1) en elk land of gebied dat niet onder de omschrijving van artikel 1 valt wordt, behoudens andersluidende bepalingen van de verordening, vanuit douane-oogpunt als een derde land beschouwd.

Bij Verordening (EEG) nr. 918/83 van de Raad (2) is de communautaire regeling inzake douanevrijstellingen voor producten van oorsprong uit derde landen vastgesteld.

De Commissie heeft bij de Raad voorstellen ingediend tot wijziging van voornoemde regelingen, met name in het kader van de opstelling van een communautaire douanecode. Deze voorstellen zijn momenteel bij de Raad in bespreking.

Wat een eventuele onderlinge aanpassing betreft van de regels die gelden voor de landen en gebieden die de geachte Afgevaardigde op het oog heeft, is het de taak van

de Commissie bij de Raad de passende voorstellen in te dienen.

(1) PB nr. L 197 van 27. 7. 1984, blz. 1.

(2) PB nr. L 105 van 23. 4. 1983, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2112/91

van mevrouw Christine Crawley (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 september 1991)

(92/C 78/70)

Betreft: Reductiekaart voor gepensioneerden

Gepensioneerden in het Verenigd Koninkrijk, die bij het Ministerie van Sociale Zaken schriftelijk informeren naar de invoering van de reductiekaart voor gepensioneerden, krijgen als antwoord dat de regering „ten gepasten tijde” het nodige zal doen. Kan de Commissie, gelet op het feit dat de bedoelde kaart overeenkomstig de aanbeveling van de Commissie tegen 1 januari 1991 had moeten zijn ingevoerd, aangeven welke Lid-Staten daar al mee zijn begonnen en welke stappen zij overweegt om zowel het Verenigd Koninkrijk als de andere Lid-Staten die nog niet hebben gereageerd, ertoe te bewegen deze kaart zo spoedig mogelijk in te voeren?

Antwoord van mevrouw Papandreou namens de Commissie

(4 november 1991)

De invoering van een Europese zestig-plus-kaart vormde het onderwerp van een op 10 mei 1989 gepubliceerde aanbeveling van de Commissie, die ten doel had de voordelen te verduidelijken waarop oudere Europese burgers recht hebben op grond van hun leeftijd, in het bijzonder wanneer zij buitenslands reizen.

Gedurende het gehele jaar 1990 verzocht de Commissie officieel en informeel de Lid-Staten verslag uit te brengen over de vooruitgang die was geboekt bij de tenuitvoerlegging van de aanbeveling. Bij lezing van deze verslagen bleek dat er weinig vorderingen waren gemaakt. De datum van tenuitvoerlegging, nl. 1 januari 1991, ging voorbij zonder dat ook maar een Lid-Staat aan de aanbeveling uitvoering had gegeven. Zeer onlangs kwam er meer duidelijkheid over de opvattingen van de Lid-Staten bij een informele gedachtenwisseling hierover in het kader van een vergadering van het Raadgevend Comité inzake ouderen in juni 1991.

De Commissie betreurt het dat de Lid-Staten er niet in zijn geslaagd de aanbeveling ten uitvoer te leggen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2122/91
van de heer Proinsias De Rossa (CG)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(26 september 1991)
(92/C 78/71)

Betreft: Verwijdering van overgebleven voedsel uit vliegtuigen

Welke regelingen zijn momenteel in de Lid-Staten van kracht met betrekking tot de verwijdering van overgebleven voedsel uit vliegtuigen, en heeft de Commissie voorstellen in gedachten om deze regelingen te standaardiseren?

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
(9 december 1991)

Volgens de gegevens waarover de Commissie beschikt, worden voedselresten uit vliegtuigen op verschillende wijze behandeld in de Lid-Staten van de Gemeenschap. In sommige Lid-Staten worden de voor het restaurantbedrijf in het algemeen geldende voorschriften inzake voedingshygiëne toegepast. In andere Lid-Staten zijn de door de lokale autoriteiten vastgestelde hygiënevoorschriften van toepassing.

De diensten van de Commissie overwegen geen speciale actie voor voedselresten uit vliegtuigen maar wel een communautaire actie met betrekking tot stadsafval waarvan het afval uit vliegtuigen meestal deel uitmaakt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2128/91
van de heer Proinsias De Rossa (CG)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(26 september 1991)
(92/C 78/72)

Betreft: Racisme en vreemdelingenhaat

Heeft de Commissie reeds geantwoord op het verslag van de enquêtecommissie-Ford over racisme en vreemdelingenhaat, en met name op de aanbevelingen die tot haar gericht waren?

Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie
(21 november 1991)

De Commissie verzoekt het geachte Parlementslid kennis te nemen van de Handelingen van het Europese Parle-

ment van 10 oktober 1990 en van 9 oktober 1991, waarin het Parlement zich over alle aanbevelingen heeft uitgesproken. De Commissie herinnert er voorts aan dat zij, overeenkomstig de door haar aangegane verbintenis, en ingevolge een bericht van aanbesteding, een studie ter hand heeft genomen over de in de Lid-Staten bestaande rechtsmiddelen die kunnen worden aangewend ter bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2129/91
van de heer Proinsias De Rossa (CG)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(26 september 1991)
(92/C 78/73)

Betreft: Racisme en vreemdelingenhaat

Heeft de Raad reeds geantwoord op het verslag van de enquêtecommissie-Ford over racisme en vreemdelingenhaat, en met name op de aanbevelingen die tot hem gericht waren?

Antwoord
(4 maart 1992)

In zijn resolutie B 3-1721/90 van 10 oktober 1990 heeft het Europese Parlement de Raad verzocht de aan de Raad gerichte aanbevelingen van de enquêtecommissie voor racisme en vreemdelingenhaat diepgaand te bespreken.

De Raad heeft deze aanbevelingen besproken en op de vragen van de geachte Afgevaardigde in het debat over racisme en vreemdelingenhaat tijdens de plenaire zitting van 9 oktober 1991 een antwoord gegeven dat de kern der zaak raakt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2134/91
van de heer Jean-Pierre Raffarin (LDR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(26 september 1991)
(92/C 78/74)

Betreft: Sociale uitsluiting

Sociale uitsluiting is in het communautaire Europa helaas een realiteit. In dit Europa van de interne markt mag

armoede evenwel niet worden beschouwd als een fataliteit, een blijvende toestand, en zeker niet als het resultaat van een evolutie.

Is de Commissie niet van oordeel dat de minst bedeelden de garantie moeten krijgen dat zij niet het slachtoffer zullen worden van de huidige evolutie naar een economisch sterk Europa? Is zij bereid de oprichting te steunen van een soort „comité voor de uitgeslotenen”, dat de impact van ieder voorstel voor een EG-richtlijn op de armen in onze samenleving zou onderzoeken en dat, voordat een richtlijn wordt uitgevaardigd, verplicht advies zou uitbrengen over de sociale consequenties ervan?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(5 november 1991)

De Commissie hecht groot belang aan de strijd tegen de sociale uitsluiting en zij spant zich ervoor in om voor zover haar bevoegdheden en de middelen waarover zij beschikt dat toelaten, daaraan een actieve bijdrage te leveren. Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel beoogt zij met haar actie op dit gebied hoofdzakelijk de in de Lid-Staten genomen initiatieven alsmede het daar gevoerde beleid aan te vullen en te stimuleren en te bevorderen dat de communautaire maatregelen die een weerslag hebben op de armoedesituaties, onderling op elkaar zijn afgestemd.

De jongste jaren heeft de Commissie haar inspanningen op dit terrein opgevoerd. Met name hechte zij op 7 mei 1991 haar goedkeuring aan een ontwerp-aanbeveling van de Raad inzake gemeenschappelijke criteria met betrekking tot toereikende inkomsten en prestaties in de stelsels voor sociale bescherming ⁽¹⁾, die momenteel bij het Parlement, de Raad en het Economisch en Sociaal Comité in behandeling is. De goedkeuring ervan en de tenuitvoerlegging van de daarin vervatte bepalingen zouden ertoe moeten bijdragen dat de meest behoeftigen zijn verzekerd van toereikende middelen, ook in de toekomst, en dat algemene en coherente beleidsmaatregelen ter bestrijding van de sociale uitsluiting worden bevorderd.

De Commissie heeft zich eveneens geschaard achter de oprichting van een Europees verbindingscomité van de niet-gouvernementele organisaties die werkzaam zijn op het terrein van de armoedebestrijding. Dit verbindingscomité zal het standpunt van deze organisaties en, via deze, van de meest behoeftigen over de diverse communautaire initiatieven die op dit terrein een weerslag zouden kunnen hebben, kunnen verwoorden. Voornoemd comité, dat zelfstandig opereert, is in een geest van actief partnerschap in voortdurende dialoog met de Commissie.

Tot slot heeft de Commissie een onder haar ressorterende, meerdere diensten omvattende groep opgericht die moet bevorderen dat op alle deelreinen van communautair beleid de aandacht uitgaat naar de meest behoeftigen en ervoor moet zorgen dat de diensten met elkaar

samenwerken, een voorwaarde voor de coherentie tussen het op de deelreinen gevoerde beleid.

⁽¹⁾ Doc. COM(91) 161 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2138/91

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 september 1991)

(92/C 78/75)

Betreft: Transparantie van de financiële steun in het kader van de Envireg-programma's

Zoals bekend, onderneemt de Europese Economische Gemeenschap de nodige initiatieven om het natuurlijk milieu en de levensomstandigheden te verbeteren en te beschermen. Zo wordt in het kader van de Envireg-programma's aan gemeenten in de mediterrane landen, en met name ook in Griekenland, een zeer belangrijke financiële steun verstrekt voor de uitvoering van diverse projecten (reiniging van de kusten, biologische zuivering van havens enz.) en voor de verbetering van de regionale infrastructuur. In Griekenland klagen vertegenwoordigers van de Organen voor Locaal Zelfbestuur (OTA) dat het Ministerie van Binnenlandse Zaken geen enkele transparantie betracht bij de toewijzing van deze steun, die op grond van zuiver partijgebonden criteria over de gemeenten zou worden verdeeld, met als gevolg dat aan vele gemeenten iedere financiële steun onthouden wordt voor projecten die voor financiering uit hoofde van de Envireg-programma's in aanmerking komen. In dit verband zou ik de Commissie willen vragen:

1. Welke maatregelen heeft de Commissie genomen om transparantie te brengen in de toewijzing van de Envireg-kredieten?
2. Is de Commissie voornemens om aan de plenaire vergadering van het Europees Parlement een lijst voor te leggen van alle gemeenten die tot op heden, via het Ministerie van Binnenlandse Zaken van hun land, steun uit hoofde van de Envireg-programma's hebben ontvangen?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(21 november 1991)

Het operationele programma ter uitvoering van Envireg in Griekenland is op 26 september 1991 door de Commissie goedgekeurd.

De afzonderlijke projecten die in het kader van Envireg door de Structuurfondsen zullen worden gefinancierd, moeten door de Griekse autoriteiten nog worden geselecteerd. Het Toezichtcomité voor Envireg zal toezicht uitoefenen op deze selectie, die zal plaatsvinden in het kader van de diverse maatregelen en met inachtneming van de criteria als aangegeven in het programma en in overeenstemming met het bepaalde in de desbetreffende communautaire regelgeving.

De Commissie is van mening dat informatie over projecten die de Griekse autoriteiten in het kader van programma's als Envireg hebben geselecteerd, door deze autoriteiten zelf dient te worden verstrekt. Het is uiteraard wenselijk dat zulks geregeld gebeurt en de diensten van de Commissie zullen daar bij de Griekse autoriteiten op aandringen in de eerste vergadering van het Toezichtcomité voor Envireg, die nog dit jaar zal worden gehouden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2143/91

van de heer Michael Hindley (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 september 1991)

(92/C 78/76)

Betreft: Export van tricotage uit Hong Kong

Krachtens de Wet op de beschrijving van handelswaar van Hong Kong gelden er aparte criteria voor export van tricotage naar de Verenigde Staten en naar de Gemeenschap. Goederen naar de Verenigde Staten kunnen een etiket met een certificaat van oorsprong van Hong Kong krijgen maar dit kan buiten Hong Kong worden aangebracht. Welke stappen heeft de Commissie genomen om te zorgen dat dergelijke produkten, die volgens de communautaire voorschriften niet worden toegelaten, de Gemeenschap niet binnenkomen of al of niet opzettelijk langs andere weg toch in de Gemeenschap terechtkomen?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(21 november 1991)

Overeenkomstig het bepaalde in de bilaterale overeenkomst tussen de Gemeenschap en Hong Kong inzake de handel in textielprodukten moeten als van oorsprong uit Hong Kong beschouwde textielprodukten aan de in de Gemeenschap geldende criteria voor de oorsprong beantwoorden (Verordening (EEG) nr. 1364/91 van de Commissie van 24 mei 1991 inzake vaststelling van het begrip oorsprong van goederen met betrekking tot onder afdeling 11 van de gecombineerde nomenclatuur ingedeelde textielstoffen- en waren) ⁽¹⁾.

Volgens de communautaire regels moet alle invoer in de Gemeenschap van produkten waarvoor beperkingen gelden, van oorsprong uit Hong Kong, vergezeld gaan van zowel een certificaat dat getuigt van de oorsprong uit Hong Kong als een uitvoervergunning. Bij het ontbreken van certificaten die in overeenstemming zijn met die waarin de overeenkomst tussen de Gemeenschap en Hong Kong voorziet, zullen produkten niet voor binnenkomst in de Gemeenschap worden toegelaten.

⁽¹⁾ PB nr. L 130 van 25. 5. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2145/91

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 september 1991)

(92/C 78/77)

Betreft: Oprollen van de Topkapi-connection en de strijd tegen de koppelbazen die clandestiene Turkse arbeidskrachten in dienst nemen

Enkele weken geleden is na een twee jaar durend onderzoek door de Franse en Italiaanse politie een clandestien immigratiecircuit opgerold dat duizenden Turkse arbeidskrachten Frankrijk heeft binnengesmokkeld. De krant „Le Monde” van 11 en 12 augustus 1991 schat de omzet van deze mensenhandel in 1989 en 1990 op 400 miljoen Franse frank, inclusief de vertakkingen naar plaatselijke mafia's, overheden en andere autoriteiten.

Kan de Commissie meedelen:

1. wat de internationale arrestatiebevelen die sinds 1989 tegen de leiders van de Topkapi-bende zijn uitgevaardigd, tot dusver hebben opgeleverd;
2. of de straffen die gelden voor koppelbazen wel streng genoeg zijn en binnen de Gemeenschap zijn geharmoniseerd, met name op grond van de aanbevelingen van de Trevi-groep;
3. of de Lid-Staten die de akkoorden van Wenen en Schengen hebben ondertekend en die zich hebben verplicht wetgeving inzake toezicht- en controletechnieken in te stellen, een begin hebben gemaakt met de aanpak van de handel in arbeidskrachten net als voor de handel in verdovende middelen;
4. hoeveel mensenhandelaars sinds 1989 in de Gemeenschap zijn veroordeeld;
5. wat in het algemeen het lot is van de mensen die zich onder valse voorspiegelingen vrijwillig laten binnensmokkelen?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(12 december 1991)

1, 4 en 5. De Commissie beschikt niet over de door het geachte Parlementslid gevraagde gegevens.

2 en 3. In het kader van de Overeenkomst ter uitvoering van het akkoord van Schengen, hebben de betrokken Lid-Staten zich er namelijk toe verbonden „te voorzien in passende sancties jegens eenieder die een vreemdeling uit winstbejag helpt of poogt te helpen het grondgebied van een van de Overeenkomstsluitende Partijen binnen te komen of aldaar te verblijven, zulks in strijd met de wetgeving van deze Partij betreffende de binnenkomst en het verblijf van vreemdelingen”. Deze Overeenkomst is nog niet in werking getreden.

Dit onderwerp wordt eveneens behandeld door de Trevi-groep. De Commissie is niet gerechtigd om deel te nemen aan de werkzaamheden van de bevoegde werkgroep.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2146/91
van de heer Ernest Glinne (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(26 september 1991)
 (92/C 78/78)

Betreft: Oprollen van de Topkapi-connection en de strijd tegen de koppelbazen die clandestiene Turkse arbeidskrachten in dienst nemen

Enkele weken geleden is na een twee jaar durend onderzoek door de Franse en Italiaanse politie een clandestien immigratiecircuit opgerold dat duizenden Turkse arbeidskrachten Frankrijk heeft binnengesmokkeld. De krant „Le Monde” van 11 en 12 augustus 1991 schat de omzet van deze mensenhandel in 1989 en 1990 op 400 miljoen Franse frank, inclusief de vertakkingen naar plaatselijke mafia's, overheden en andere autoriteiten.

Kan de Raad meedelen:

1. wat de internationale arrestatiebevelen die sinds 1989 tegen de leiders van de Topkapi-bende zijn uitgevaardigd, tot dusver hebben opgeleverd;
2. of de straffen die gelden voor koppelbazen wel streng genoeg zijn en binnen de Gemeenschap zijn geharmoniseerd, met name op grond van de aanbevelingen van de Trevi-groep;
3. of de Lid-Staten die de akkoorden van Wenen en Schengen hebben ondertekend en die zich hebben verplicht wetgeving inzake toezicht- en controletechnieken in te stellen, een begin hebben gemaakt met de aanpak van de handel in arbeidskrachten net als voor de handel in verdovende middelen;
4. hoeveel mensenhandelaars sinds 1989 in de Gemeenschap zijn veroordeeld;
5. wat in het algemeen het lot is van de mensen die zich onder valse voorspiegelingen vrijwillig laten binnensmokkelen?

Antwoord
 (18 februari 1992)

1, 3, 4 en 5. De Raad beschikt niet over de informatie waarom de geachte Afgevaardigde verzoekt.

2. De strafmaat voor organisatoren van immigratienetwerken valt onder de bevoegdheid van de Lid-Staten. Er bestaan geen aanbevelingen voor de harmonisatie van deze straffen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2148/91
van de heer Ernest Glinne (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
 (4 oktober 1991)
 (92/C 78/79)

Betreft: Corruptie in de Dominicaanse Republiek

Na of ook al tijdens de veroordeling tot twintig jaar gevangenisstraf van de voormalige Dominicaanse president Jorge Blanco wegens corruptie bleek dat niet alleen in de hoogste regeringskringen maar ook bij de centrale bank en op alle Dominicaanse bestuursniveaus (Le Monde van 11—12 augustus 1991), onder verschillende regeringen, op schaamteloze wijze nationale begrotingsgelden en buitenlandse hulp zijn ontvreemd terwijl er tegelijkertijd sprake was van omvangrijke drughandel, zelfs op regionaal niveau.

Wat is het standpunt van de Raad ten aanzien van de Europese steun, vooral na de toetreding van de Dominicaanse Republiek tot de Overeenkomst van Lomé IV?

Antwoord
 (18 februari 1992)

Wat betreft de vóór de toetreding van de Dominicaanse Republiek tot de Overeenkomst van Lomé door de Gemeenschap aan dit land toegekende financiële bijstand is de Raad niets bekend van problemen rond het bereiken van de juiste bestemming. De Dominicaanse Republiek komt nu in aanmerking voor alle in het kader van de ACS-EEG-Overeenkomst voorziene hulp.

Natuurlijk hecht de Raad er ten eerste aan dat de hulp van de Gemeenschap ter bestemming aankomt. Het is in wezen de taak van de Commissie, als beheerster van de hulp, om zich ervan te vergewissen dat de communautaire fondsen de juiste bestemming bereiken en om dienaangaand waarborgen te verkrijgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2155/91
van mevrouw Carmen Díez de Rivera Icaza (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (4 oktober 1991)
 (92/C 78/80)

Betreft: Faecaal afvalwater van jachten en pleziervaartuigen

Is de Commissie ervan op de hoogte dat jachten en pleziervaartuigen hun faecaal afvalwater rechtstreeks lozen

in zwemwater en dat deze vervuiling zichtbaar is in de baaien en inhammen van de communautaire eilanden?

Wat denkt de Commissie te doen aan het voortdurend toenemend aantal van dergelijke vaartuigen in het toeristenseizoen, in het bijzonder rond de Middellandse Zee-eilanden, en aan het gevaar dat deze lozingen met zich meebrengen voor de gezondheid van de zwemmers?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(12 november 1991)

De Commissie wordt elk jaar op de hoogte gesteld van de waterkwaliteit in de badzones door een nationaal rapport waarin overeenkomstig artikel 13 van Richtlijn 76/160/EEG⁽¹⁾ de resultaten van de analyses en/of de controles van de relevante fysisch-chemische en microbiologische parameters bijeen zijn gebracht.

Vooraf de resultaten met betrekking tot de totale en faecale colibacteriën kunnen een aanwijzing vormen voor de aanwezigheid van faecale vervuiling; in de richtlijn wordt dus rekening gehouden met de gezondheidsrisico's voor zwemmers, en het zwemwater wordt met het oog daarop gecontroleerd.

Bovendien dient op grond van artikel 6, lid 4, vaker te worden gecontroleerd in geval van stortingen of lozingen die de waterkwaliteit nadelig zouden kunnen beïnvloeden.

In het kader van Richtlijn 76/160/EEG, en overeenkomstig artikel 4, lid 1, moeten de nationale overheden de nodige maatregelen nemen om de kwaliteit van het zwemwater op het gewenste peil te brengen.

⁽¹⁾ PB nr. L 31 van 5. 2. 1976.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2157/91

van mevrouw Carmen Diez de Rivera Icaza (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 oktober 1991)

(92/C 78/81)

Betreft: Watertoerisme op de Middellandse Zee

Heeft de Commissie een studie verricht over het watertoerisme op de Middellandse Zee of is zij voornemens dit te doen? Indien een dergelijk onderzoek reeds is uitgevoerd, wat zijn hiervan de resultaten?

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie**

(3 december 1991)

De Commissie heeft tot op heden twee studies over het watertoerisme in de Europese Gemeenschap verricht, namelijk:

— Le Tourisme nautique en méditerranée: les Pays de la CEE (1987).

In deze studie wordt aandacht besteed aan de rol van de pleziervaart in het toerisme langs de zuidkust van de Gemeenschap. Worden onderzocht: de verschillende typen van pleziervaartuigen, de ontwikkelingsstand van het watertoerisme in elk land (met inbegrip van Corsica, Joegoslavië en Turkije), de geldende voorschriften en de ontwikkelingsperspectieven volgens verschillende modellen. De studie besluit met een aantal opmerkingen en aanbevelingen.

In 1989 is een aanvullende studie verricht:

— Nautical Tourism on the Atlantic Coasts of the European Community (1989).

Hierin wordt een inventaris van de bestaande infrastructuur opgemaakt, worden de toekomstige behoeften geëvalueerd en worden aanbevelingen gedaan voor nationale en communautaire acties met het oog op de ontwikkeling van het watertoerisme langs de Atlantische kust van de Gemeenschap.

De Administratieve Eenheid Toerisme van de Commissie is op het ogenblik niet van plan verdere studies over dit onderwerp te verrichten.

Een exemplaar van beide bestaande studies wordt rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2206/91

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 oktober 1991)

(92/C 78/82)

Betreft: Controle van de kwaliteit van bronwater

De controle van bronwater valt buiten de Richtlijnen 75/440/EEG⁽¹⁾ en 79/869/EEG⁽²⁾, die betrekking hebben op het leidingwater en oppervlaktewater dat geschikt is voor de produktie van drinkwater. In België wordt bronwater bij Koninklijk Besluit van 11 oktober 1985 (Belgisch Staatsblad van 26 november 1985) omschreven als „water uit een onderaardse plas of laag, waarbij de plas of laag zich bevinden in terrein waarvan de aard, diepte en grootte zorgen voor filtrering en bescherming tegen vervuilingsgevaar”. Bronwater „wordt gekenmerkt door zijn natuurlijke microbiologische zuiverheid, zijn chemische samenstelling en zijn andere wezenlijke kenmerken”(?!). In bovengenoemd Koninklijk Besluit wordt nauwelijks onderscheid gemaakt tussen natuurlijk mineraalwater en bronwater, hoewel het laatste niet vervoerd mag worden per tankwagen maar wel voorzien mag worden van de verklaring „geschikt voor de bereiding van babyvoeding”, wat weer verboden kan worden voor mineraalwater.

Ik zou graag willen vernemen welke formulering de Gemeenschap specifiek toepast op bronwater. Met welke specifieke waarschuwingen, verboden en goedkeuringen? Komt de Belgische omschrijving overeen met de Europese terminologie? Werken de nationale en/of regionale autoriteiten belast met de voorafgaande en periodieke controle van de kwaliteit van bronwater samen met de Commissie en, zo ja, op welke manier? Beschikt zij over de goede controlemiddelen en hanteert zij bruikbare normen?

(¹) PB nr. L 194 van 25. 7. 1975, blz. 34.

(²) PB nr. L 271 van 29. 10. 1979, blz. 44.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
(25 november 1991)**

De term „bronwater” („eau de source”) wordt als zodanig niet gedefinieerd in de communautaire wetgeving. Er bestaat geen specifieke richtlijn voor dit type water. Richtlijn 80/778/EEG van de Raad (¹) betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water heeft echter betrekking op bronwater, evenals op alle andere soorten gebotteld water dat geen natuurlijk mineraalwater is. In deze richtlijn worden niveaus vastgesteld voor toxische stoffen en voor de organoleptische, fysisch-chemische en microbiologische parameters die alle van toepassing zijn op bronwater. De richtlijn bevat ook bepalingen voor de schema's en frequentie van modelanalyses.

Bronwaters zijn ook onderworpen aan de horizontale wetgeving voor levensmiddelen, met name aan eisen met betrekking tot de etikettering (²) en de verpakkingsmaterialen die gebruikt mogen worden (³).

De controle op bronwaters wordt verzorgd door de nationale instanties van de Lid-Staten. In het kader van de controle op levensmiddelen in het algemeen heeft de Commissie overeenkomstig Richtlijn 89/397/EEG (⁴) een programma opgesteld voor samenwerking tussen de controlerende instanties van de Lid-Staten.

(¹) PB nr. L 229 van 30. 8. 1980.

(²) PB nr. L 33 van 8. 2. 1979.

(³) PB nr. L 40 van 11. 2. 1989.

(⁴) PB nr. L 186 van 30. 6. 1989.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2207/91
van de heer Kenneth Collins (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 oktober 1991)
(92/C 78/83)**

Betreft: Sociaal Handvest

Bij Craven Tasker in Cumbernauld zijn 42 leden van de vakbonden AEU, GMB en EPIU op 7 juni 1991 officieel

in staking gegaan, toen de directie niet bereid was tot serieus overleg over de werknemerseisen met betrekking tot de lonen en werkomstandigheden. Binnen vier dagen na het begin van de actie werden alle stakers ontslagen wegens contractbreuk; het bedrijf heeft nu 25 niet bij een vakbond aangesloten werknemers ingehuurd van buiten de regio om de productie van de oorspronkelijke werknemers over te nemen.

Kan de Commissie verklaren of dit het soort acties is dat buiten de bedoeling van het Sociaal Handvest valt?

**Antwoord van mevrouw Papandreu
namens de Commissie
(5 november 1991)**

Het Gemeenschapshandvest van de sociale grondrechten van de werkenden behelst het recht om collectief actie te voeren en bepaalt dat het, bij belangenconflicten, het recht inhoudt om te staken, onder voorbehoud van de uit de nationale voorschriften en collectieve arbeidsovereenkomsten voortvloeiende verplichtingen. In het actieprogramma is bepaald dat de tenuitvoerlegging van rechten met betrekking tot de vrijheid van vereniging onder de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten moet blijven vallen, in samenhang met hun nationale tradities en hun nationaal beleid.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2218/91
van de heer Proinsias De Rossa (CG)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 oktober 1991)
(92/C 78/84)**

Betreft: Interreg-programma's in Ierland

Hoeveel door Interreg gesteunde projecten zijn er thans aan de grens tussen Noord-Ierland en de Ierse Republiek, en hoeveel heeft de Gemeenschap hier in totaal aan bijgedragen?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
(21 november 1991)**

Het betrokken programma is op 25 juli 1991 door de Commissie ondertekend. Eind augustus 1991 heeft zowel het Department of Finance and Personnel in Belfast als het Department of Finance in Dublin aanvraagformulieren verstuurd naar al degenen die eerder hadden aangegeven belangstelling te hebben voor steun in het kader van dit gezamenlijke programma.

De gevraagde gegevens kunnen nog niet worden verstrekt. Dit zal pas mogelijk zijn nadat de vele aanvragen zijn beoordeeld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2225/91
van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 oktober 1991)
(92/C 78/85)

Betreft: Monopolies van tv-omroepen in de Lid-Staten

Acht de Commissie het bestaan van één enkele openbare televisie-omroep in een Lid-Staat waar ook andere verzoeken om zendmachtigingen zijn gedaan, in overeenstemming met de communautaire beginselen van vrij verkeer van goederen en diensten en met de regels betreffende de mededinging?

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
(8 januari 1992)

Volgens het Gemeenschapsrecht kunnen de Lid-Staten het aantal zendgemachtigde televisieomroepen op hun grondgebied, alsmede de publieke of private status ervan vrij bepalen. De fundamentele principes van vrijheid van vestiging, vrij verkeer van personen en kapitaal, vrij verkeer van diensten, alsmede de mededingingsregels van het EEG-Verdrag moeten echter door de ondernemingen waaraan bijzondere of exclusieve rechten werden verleend en bij de machtigingsprocedures worden gerespecteerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2233/91
van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(4 oktober 1991)
(92/C 78/86)

Betreft: Overeenkomsten met de Baltische landen

Is de Raad voornemens ook met de drie Baltische landen zogenoemde „Europese overeenkomsten” of associatie-overeenkomsten te sluiten?

Antwoord
(18 februari 1992)

Tijdens zijn zitting van 30 september/1 oktober 1991 heeft de Raad zich verheugd betoond dat de Commissie verkennende besprekingen met deze landen heeft geopend over handels- en samenwerkingsovereenkomsten; de Raad heeft er nota van genomen dat de Commissie hem op korte termijn ontwerp-onderhandelingsrichtsnoeren zal voorleggen.

Deze overeenkomsten zullen aldus te zijner tijd als uitgangspunt dienen voor Europese associatieovereenkomsten.

Voorts heeft de Raad met het oog op de versterking van de betrekkingen met de Baltische landen:

- in beginsel ingestemd met de opnemings, per 1 januari 1992, van Estland, Letland en Litouwen in het Phare-programma en de gecoördineerde bijstand van de G-24, evenals met de opnemings van deze landen in het stelsel van algemene preferenties van de Gemeenschap;
- er nota van genomen dat de Commissie de procedures voor de vaststelling van een eerste pakket maatregelen voor technische bijstand aan deze landen zal bespoedigen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2234/91
van mevrouw Adriana Ceci (GUE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 oktober 1991)
(92/C 78/87)

Betreft: Horizon-programma

Kan de Commissie mededelen hoe het staat met de benutting van de Horizon-kredieten en de selectie van de projecten?

Is het waar dat bepaalde onderzoekinstellingen, die weliswaar reeds voorstellen voor projecten hadden ingediend, geen financiële steun hebben kunnen krijgen, omdat de termijn voor indiening te krap bemeten was?

Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie
(21 november 1991)

De Commissie heeft reeds sedert juni 1991 van elk van de twaalf Lid-Staten alle operationele programma's voor het Horizon-programma ontvangen.

De Commissie heeft haar informatie aangevuld aan de hand van bilaterale contacten die zij met elk van de nationale coördinatoren van Horizon heeft georganiseerd. Dit bilateraal overleg vond plaats in september en begin oktober 1991, zodat de meeste Lid-Staten een herzien operationeel programma hebben ingediend, overeenkomstig de regels van het Europees Sociaal Fonds.

Wat inzonderheid Italië betreft is dit herziene operationeel programma nog steeds niet toegezonden.

Ten aanzien van de keuze van de projecten zijn uitsluitend de Lid-Staten bevoegd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2271/91
van de heer Dieter Rogalla (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 oktober 1991)

(92/C 78/88)

Betreft: Maatregelen ter bestrijding van bosbranden

1. Ook in de zomer van 1991 werden bij bosbranden weer grote oppervlakten bos vernietigd (b.v. Sardinië en Ligurië, zie Frankfurter Allgemeine Zeitung van 30 augustus 1991).
2. Deelt de Commissie de mening dat de oprichting van een Europese brandinterventiegroep een positieve bijdrage zou leveren tot de bestrijding van deze bosbranden? Welke voorbereidende stappen heeft zij in dit verband ondernomen, of zal zij ondernemen?
3. Beschikt de Commissie over informatie aangaande het standpunt van de Lid-Staten met betrekking tot een dergelijke interventiegroep?

Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie

(29 november 1991)

Bosbranden vormen een ernstig probleem dat de bijzondere aandacht heeft van de Commissie.

Derhalve onderzoekt zij zorgvuldig alle suggesties, voorstellen of nieuwe vindingen die de methoden en technieken voor de bestrijding van bosbranden kunnen verbeteren.

De Commissie heeft van de „Entente interdépartementale en vue de la protection de la forêt contre l'incendie” een voorstel ontvangen voor een studie waarin wordt onderzocht of er wellicht een Europese vloot van blusvaartuigen kan worden gevormd, die gestationeerd zou zijn in Zuid-Frankrijk en in actie zou kunnen komen in de verschillende landen rond de Middellandse Zee.

Dit voorstel wordt bestudeerd door de diensten van de Commissie, die voor het nodige overleg contact zullen opnemen met de betrokken regeringen en bestuurslichamen alvorens een standpunt te bepalen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2308/91
van de heer Jean-Pierre Raffarin (LDR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 oktober 1991)

(92/C 78/89)

Betreft: Europees sportforum

Kan de Commissie ervoor zorgen dat op de agenda van de eerste vergadering van het „Europees sportforum” het

voorstel wordt ingeschreven om op de truitjes van de Europese atleten die deelnemen aan de volgende Olympische Spelen te Albertville en Barcelona de twaalf sterren, symbool van de communautaire identiteit, aan te brengen?

Antwoord van de heer Dondelinger
namens de Commissie

(14 november 1991)

De Commissie heeft het aanbrenge van een communautair herkenningsteken op de kleding van de atleten van de twaalf herhaaldelijk onder de aandacht gebracht van de nationale olympische comités (NOC) van de Lid-Staten, de enige autoriteiten die op dit terrein bevoegd zijn. Tot op heden kon helaas geen unaniem standpunt voor deze identificatie worden bereikt. De Commissie blijft zich inzetten om tot een besluit te komen dat strookt met het door de staatshoofden en regeringsleiders tijdens de Europese Raad te Milaan in 1985 goedgekeurde verslag Adonnino.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2316/91

van de heer Gijs de Vries (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 oktober 1991)

(92/C 78/90)

Betreft: Nederlandse Mediawet

Onlangs deed het Hof van Justitie uitspraak inzake de Nederlandse Mediawet (C-288/89, C-353/89).

Volgens de Nederlandse Regering heeft deze uitspraak geen gevolgen voor het nieuwe artikel 66 van de Mediawet (Tweede Kamer, vergaderjaar 1990—1991, antwoord op vraag 830).

Deelt de Commissie deze mening?

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie

(19 december 1991)

Ten aanzien van de in het oude artikel 66, onder b), van de Mediawet gestelde voorwaarden, wil de Commissie het geachte lid van het Europese Parlement meedelen dat in de nieuwe formulering van artikel 66, onder b), zoals opgenomen in het wetsontwerp (Eerste Kamer, vergaderjaar 1990—1991), rekening wordt gehouden met de arresten van het Hof van Justitie van 25 juli 1991 (Zaak C-288/89 en C-353/89).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2323/91van mevrouw **Cristiana Muscardini (NI)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(21 oktober 1991)

(92/C 78/91)

Betreft: Voorlopige invrijheidstelling

Ingevolge de aanneming van de wet inzake de voorlopige hechtenis (wet-Gozzini) heeft de Italiaanse Regering 47 303 verdachten, die reeds in eerste instantie veroordeeld waren (waarvan 1 385 wegens doodslag, 1 840 wegens poging tot doodslag, 1 865 wegens handel in verdovende middelen en 2 474 wegens lidmaatschap van een organisatie met misdadige oogmerken), in voorlopige vrijheid gesteld.

Kan de Commissie mededelen of er ook elders in de Gemeenschap zulke boterzachte wetten bestaan, die alleen de delinquent bescherming bieden? Kan zij voorts het initiatief nemen voor een Europese regelgeving die een zo snel mogelijke afhandeling van de processen waarborgt?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(18 november 1991)

De door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde kwestie valt niet onder de bevoegdheid van de Commissie.

Bijgevolg is zij niet in staat de gevraagde inlichtingen te verstrekken en kan zij evenmin een positief gevolg geven aan de voorgestelde initiatieven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2341/91van de heer **Ernest Glinne (S)**aan de **Raad van de Europese Gemeenschappen**

(21 oktober 1991)

(92/C 78/92)

Betreft: Het „kernenergiebeleid” ten opzichte van Midden-Europa

Van westerse zijde worden steeds meer initiatieven ont-plooid om in Midden-Europa het denkbeeld ingang te doen vinden dat kernenergie, in plaats van alternatieve energiebronnen en van een programma dat gericht is op een rationeel en rendabel gebruik van de bestaande bronnen, de oplossing zou zijn voor het probleem van de zure regen en van de luchtvervuiling. De particuliere sector is zwaar vertegenwoordigd: Siemens KWU van Duitsland; Westinghouse, General Atomics en Bechtel van de Verenigde Staten; Atomic Energy of Canada Ltd; Nuclear Power International, een door Siemens en Framatome te zamen opgerichte onderneming; Ansaldo van Italië; de INI's van Spanje, enz. Zelfs Electricité de France is van de partij... Hoe groot de invloed van deze ondernemingen is, wordt vooral in Hongarije en Tsjechoslowakije duidelij-

lijk zichtbaar. Vandaar de volgende vragen aan de beleidsorganen van de Gemeenschap:

1. In Oostenrijk is kernenergie wettelijk verboden: kan men dan, zoals onder meer de Internationale Organisatie voor Atoomenergie (ingevolge welke instructies van regeringen van Lid-Statens van de Gemeenschap?) heeft gedaan, instemmen met de bouw of het „onder betere omstandigheden” in bedrijf houden van kerninstallaties te Bohunice, een plaats op 40 km van de Oostenrijkse grens, pal in het midden van een seismisch actief gebied? Dezelfde vraag kan worden gesteld met betrekking tot het behoud van een gevaarlijke kerncentrale in Slowakije, in de buurt van Oostenrijk.
2. Tenminste twee van de genoemde ondernemingen bieden aan Hongarije en Tsjechoslowakije installaties aan waarvan de produktie de eigen behoefte sterk overtreft en waarvan het energieoverschot zal worden uitgevoerd naar Duitsland, Italië en geheel West-Europa. Strookt dat met het energiebeleid van de Gemeenschap?
3. De ZPA-controle-installaties (Zavody Prumyslove Automatizace) worden zowel officieel als officieus als onbetrouwbaar beschouwd. Dat geldt ook voor de A-1-installaties van Skoda en voor de V-1-installaties. Vorig jaar zijn er in de centrale van Jaslovske Bohunice in Slowakije en in die van Dukovany in Moravië drie gevallen van radioactieve besmetting geweest, waaraan de Westeuropese pers totaal geen aandacht heeft besteed. Zou het niet wenselijk zijn om nu, vijf jaar na de Tsjernobyl-ramp, strengere maatregelen te nemen om gevallen van radioactieve besmetting waarbij noch de intensiteit noch het stralingsbereik in de hand kan worden gehouden, te voorkomen? Is hier niet duidelijk sprake van internationale verantwoordelijkheid? Zijn wij voor zulke ongevallen niet allemaal verantwoordelijk?
4. Wat zijn de resultaten van de al te vertrouwelijk gehouden studie die het Hongaarse Instituut voor radioactieve biologie en chemie in Hongarije naar het Tsjernobyl-effect heeft uitgevoerd?
5. Is het waar dat Siemens in de buurt van Kerčerovce, in Slowakije, een vijfde kerncentrale wil bouwen die 2,6 miljard dollar zou kosten, dit wil zeggen meer dan de totale westerse investeringen tot dusverre in het post-communistische Oost-Europa?
6. Zal de intensieve uraniumwinning in Tsjechoslowakije en Hongarije niet nog meer problemen opleveren voor de uitgestrekte gebieden die rechtstreeks door het post-Tsjernobyl-effect getroffen zijn?

Antwoord

(18 februari 1992)

De Raad hecht zeer veel belang aan nucleaire veiligheid. Hij heeft derhalve nota genomen van de vraag, maar stelt vast dat ze ook tot de Commissie is gericht.

Overeenkomstig de omschrijving van de rol van de Raad in het Verdrag tot oprichting van de EGA, moet de Raad zich niet bezighouden met de uitvoerige studie van de problemen die door het geachte Parlements lid aan de orde zijn gesteld, laat staan wanneer het gaat om installaties die buiten de Gemeenschap gelegen zijn.

De Raad onderkent het belang van deze vragen voor de Gemeenschap en haar bevolking, maar kan het geachte Parlements lid slechts verwijzen naar het antwoord dat de Commissie erop zal kunnen geven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2358/91

van de heer David Martin (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(22 oktober 1991)

(92/C 78/93)

Betreft: Procedure voor de verkiezingen voor het Europees Parlement

In antwoord op mondelinge vraag H-0010/91 van de heer Raffarin ⁽¹⁾ heeft de Raad verklaard dat „tot op heden de Raad geen voorstel heeft ontvangen van het Europees Parlement” overeenkomstig artikel 7 van de Akte betreffende de verkiezing van het Europees Parlement door middel van algemene verkiezingen.

Heeft de Raad het voorstel van het Europees Parlement van maart 1982 (verslag-Seitlinger) niet ontvangen? Indien de Raad het voorstel heeft ontvangen, waarop baseert hij zich dan om te oordelen dat zijn plicht volgens het Verdrag om „aangepaste maatregelen te treffen” vervallen is? Is hij het er niet mee eens dat een dergelijke plicht blijft bestaan, onafhankelijk van het feit of het Europees Parlement al dan niet overweegt een nieuw voorstel in te dienen in het licht van het verzuim van de Raad om te reageren op zijn oorspronkelijke voorstel?

⁽¹⁾ Debatten van het Europees Parlement nr. 3-398 (januari 1991).

Antwoord

(4 maart 1992)

De Raad heeft de resolutie en de ontwerp-Akte voor een uniforme verkiezingsprocedure die op 10 maart 1982 door het Europees Parlement was aangenomen (verslag Seitlinger) grondig bestudeerd.

Daarna heeft de Voorzitter van de Raad, de heer Genscher, tijdens een ontmoeting met een delegatie van het Europees Parlement onder leiding van de Voorzitter, de heer Dankert, op 25 april 1983 te Luxemburg meegedeeld dat voor het desbetreffende voorstel niet de vereiste eenparigheid van stemmen kon worden gevonden.

De Politieke Commissie van het Europees Parlement heeft zich opnieuw over deze kwestie gebogen na de

tweede verkiezing van het Parlement door middel van rechtstreekse algemene verkiezingen in 1984. Zij heeft toen een nieuw ontwerp opgesteld (verslag Bocklet) en dat tijdens haar vergadering van 28 februari 1985 aangenomen.

De Raad heeft daaruit geconcludeerd dat het Parlement zelf dus van oordeel was dat het ontwerp van 1982 achterhaald was. Aangezien het Europees Parlement zelf zich over het ontwerp van 1985 niet in een plenaire vergadering heeft uitgesproken, bevestigt de Raad zijn antwoord van 22 januari 1991 op vraag H-0010/91, nl. dat hij van mening is dat hij tot nog toe geen enkel ontwerp heeft ontvangen overeenkomstig artikel 7 van de Akte betreffende de verkiezing van de vertegenwoordigers in het Europees Parlement door middel van rechtstreekse algemene verkiezingen van 20 september 1976.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2362/91

van de leden Sérgio Ribeiro en Francis Wurtz (CG)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(22 oktober 1991)

(92/C 78/94)

Betreft: Aanduiding van Marokko als voorzitter van de Wereldmensenrechtenconferentie

Met verbijstering hebben wij kennis genomen van het feit dat Marokko zou zijn aangeduid als voorzitter van het voorbereidingscomité van de Wereldmensenrechtenconferentie die in 1993 in Berlijn moet plaatsvinden.

In het licht van de ontelbare schendingen van de mensenrechten in dat land, de veelvuldige door het Europees Parlement goedgekeurde resoluties en verslagen waarin de repressieve maatregelen en de schendingen van de mensenrechten in Marokko worden aangeklaagd, en in het licht ook van de arrogante manier waarop de koning van Marokko onlangs tijdens een persconferentie hierop reageerde, wensen wij van de ministers van Buitenlandse Zaken in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen te weten hoe de Twaalf hebben gereageerd en/of reageren op die keuze van Marokko?

Antwoord

(28 februari 1992)

Elke regionale groep binnen de Verenigde Naties heeft één afgevaardigde aangewezen voor het Bureau van de eerste voorbereidende commissie voor de Wereldmensenrechtenconferentie. De Afrikaanse Groep wees mevrouw Halima Warzazi aan. De afgevaardigden op de eerste zitting van de voorbereidende commissie verkozen mevrouw Warzazi tot voorzitter van die zitting. Wie tijdens toekomstige zittingen van de voorbereidende commissie het voorzitterschap zal bekleden, is nog niet vastgesteld.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten zijn van oordeel dat met hun instemming met de verkiezing van mevrouw Warzazi geen uitspraak wordt gedaan over het beleid van de Marokkaanse Regering.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2391/91

van mevrouw Raymonde Dury (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(22 oktober 1991)

(92/C 78/95)

Betreft: Recht op sociale zekerheid van medewerkers van NGO's

De Commissie en de Raad hebben hun bereidheid te kennen gegeven om verder vooruitgang te boeken op het stuk van de sociale bescherming van de vrijwillige medewerkers (Aanbeveling 85/308/EEG) (¹). Verder werd een beoordelingsrapport door de Commissie in het vooruitzicht gesteld. Kan worden verwacht dat dit verslag binnen zeer korte tijd tot stand komt? Zijn de communautaire instanties zich er wel van bewust dat iedere verdere vertraging op dit gebied onrust en ontmoediging zal veroorzaken bij die Europese burgers die zich daadwerkelijk bereid tonen om aan te pakken en zich persoonlijk inzetten voor de samenwerking?

(¹) PB nr. L 163 van 22. 6. 1985, blz. 48.

Antwoord

(4 maart 1992)

De Raad herhaalt dat hij de sociale bescherming van vrijwillige ontwikkelingswerkers en de tenuitvoerlegging van Aanbeveling 85/308/EEG van de Raad van groot belang acht.

De Raad hoopt daarom van harte dat de Commissie zo spoedig mogelijk het verslag over de geboekte vooruitgang en de bij de tenuitvoerlegging van de sociale bescherming van vrijwillige ontwikkelingswerkers onderzochte moeilijkheden, dat genoemd wordt in punt B van de aanbeveling, zal voorleggen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2393/91

van mevrouw Raymonde Dury (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(22 oktober 1991)

(92/C 78/96)

Betreft: Optreden van de Twaalf tegen kindermoorden in Brazilië

In een antwoord aan een Belgisch Parlementslid heeft de Belgische minister van Buitenlandse Zaken gewezen op

het feit dat zijn land deelneemt aan een gemeenschappelijke actie van de Twaalf om op te treden tegen de kindermoorden en de slechte behandeling van de straatkinderen van Brazilië. Op welke wijze treedt de Gemeenschap op dit stuk op?

Antwoord

(28 februari 1992)

Verslagen over marteling en buitengerechtelijke executies van kinderen en jongeren in Braziliaanse steden in de jaren 1990 en 1991, afkomstig van bronnen als Amnesty International, hebben in de Gemeenschap en de Lid-Statens zowel op politiek niveau als bij het publiek grote bezorgdheid gewekt.

Volgens het verslag over 1990 van het Braziliaanse Instituut voor geografie en economie (IBGE) is geweld de voornaamste doodsoorzaak van kinderen en jongeren in Brazilië, waarbij geweld wordt gedefinieerd als ongelukken, moord en zelfmoord. Voor de leeftijdsgroep van 15 tot 17 jaar wordt ongeveer twee derde van het sterftecijfer veroorzaakt door een gewelddadige dood. Gezien het feit dat Brazilië een geschatte bevolking heeft van 150 miljoen, waarvan 68 miljoen ofwel 46% jonger is dan 20 jaar, wordt in het algemeen aangenomen dat ten minste 10 miljoen kinderen (in sommige bronnen wordt zelfs een aantal van 25 miljoen genoemd) binnen de categorie „straatkinderen” vallen.

In de laatste jaren is melding gemaakt van een stijgend aantal buitengerechtelijke executies, waarvan vele in verband worden gebracht met „doodseskaders” die in stedelijke gebieden opereren. Hoewel niet kan worden beweerd dat alle misdaden aan deze „doodseskaders” moeten worden toegeschreven, om de eenvoudige reden dat talrijke kinderen het slachtoffer worden van gewone misdaad, bendeoorlogen of criminaliteit in verband met drugs, zijn de Braziliaanse autoriteiten zich zeer bewust van het acute probleem en kunnen zij niet langer het bestaan van zogenoemde „uitroeingsgroepen” of vigilantes ontkennen.

Integendeel, sinds het begin van de ambtstermijn van President Collor zijn de Braziliaanse autoriteiten zich steeds meer gaan bezighouden met onderwerpen op het gebied van de mensenrechten. De regering, die bezorgd is over de publieke opinie, zowel in het binnenland als, vooral, in het buitenland, heeft een aantal maatregelen genomen en overweegt een aantal andere, ten einde de situatie te verbeteren.

In oktober 1990 heeft het Congres het „statuut van het kind en de jongere” aangenomen, waarin de Braziliaanse jeugd een groot aantal rechten wordt toegekend. Het is de taak van de onlangs in het leven geroepen „minister van het Kind”, die onder de bevoegdheid van de minister van Volksgezondheid valt, om dit statuut ten uitvoer te leggen. Hoewel het statuut kracht van wet heeft, zullen vele doelstellingen niet in de nabije toekomst kunnen worden verwezenlijkt, ten eerste omdat de tenuitvoerlegging afhangt van de lagere autoriteiten en ten tweede omdat de noodzakelijke middelen ontbreken.

Hetgeen de pogingen van de regering ook belemmert is het feit dat de bestrijding van de misdaad en daarmee samenhangende verschijnselen, evenals sociale en opvoedkundige aangelegenheden, in de eerste plaats onder de bevoegdheid van de staten vallen. Alleen in uitzonderingsgevallen, en met speciale toestemming van de rechtbank, kan de federale regering ingrijpen. Voor elk optreden is derhalve de samenwerking van staten en gemeenten vereist. Voorts opereren ook de verschillende politiemachten op verschillende niveaus (federatie, staat, gemeenten), zonder veel coördinatie.

Na de eerste aanklachten door Amnesty International heeft President Collor opdracht gegeven tot een gedegen onderzoek onder verantwoordelijkheid van de minister van Justitie. De Gemeenschap en haar Lid-Staten betreuren het dat dit onderzoek tot nu toe niet tot een verslag heeft geleid. In november 1990 heeft de Raad voor de bescherming van de rechten van de mens, die onder het Ministerie van Justitie valt, een subcommissie ingesteld die de moorden moet onderzoeken en maatregelen ter voorkoming van geweld tegen kinderen en jongeren moet voorstellen.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten verheugen zich er niettemin over dat de subcommissie intussen een aantal aanbevelingen heeft gedaan die kunnen dienen als basis voor een nationaal plan voor de voorkoming en vermindering van het geweld tegen kinderen. Het zijn:

- een volledig onderzoek van alle gevallen;
- een eind maken aan de straffeloosheid;
- de benoeming van een speciale aanklager;
- de herziening en verbetering van de politiemachten;
- de oprichting van commissies op het niveau van de staten, die verantwoordelijk zouden zijn voor de tenuitvoerlegging van aangenomen maatregelen;
- de mobilisatie van de samenleving;
- de herstructurering van de Raad voor de bescherming van de rechten van de mens.

Aangezien de genoemde aanbevelingen worden gekenmerkt door een zekere vaagheid, zullen zij duidelijk niet toereikend zijn om de nagestreefde verbeteringen te verwezenlijken. Dit vergt meer specifieke en praktische maatregelen. In dit verband, en gezien de bezorgdheid van Brazilië over haar imago in het buitenland, moet de invloed van internationale druk niet worden onderschat.

Enerzijds verheugen de Gemeenschap en haar Lid-Staten zich over de recente pogingen van de Regering van Brazilië om een probleem van zo'n angstwekkende omvang te beheersen, anderzijds wensen zij zich niet in het openbaar te mengen in de initiatieven van President Collor, die de goede kant opgaan. De geachte Afgevaardigde kan er evenwel zeker van zijn dat de Gemeenschap en haar Lid-Staten via hun vertegenwoordigers niet zullen nalaten de Braziliaanse Regering te stimuleren haar actie voort te

zetten en dat zij zullen bespreken hoe zij dit land binnen de grenzen van hun mogelijkheden bijstand kunnen verlenen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2399/91

van de heer Marc Galle (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 oktober 1991)

(92/C 78/97)

Betref: Aanrekenen van kosten voor het verlenen van diensten door financiële instellingen in België

Begin 1991 bereikte de Belgische banksector een akkoord met de Belgische minister van Economische Zaken. Daardoor zullen de financiële instellingen voortaan kosten mogen aanrekenen voor de diensten die ze verlenen. De maxima voor deze kosten werden vastgelegd.

Waakzaamheid is echter geboden. Het is immers helemaal niet uitgesloten dat de financiële instellingen na enige tijd, door onderlinge afspraken, de hoogste prijs zullen aanrekenen, of althans toch dezelfde prijs. Daardoor zal elke vorm van concurrentie worden uitgeschakeld.

Kan de Commissie mij verzekeren dat, in het belang van de verbruikers, deze evolutie op de voet wordt gevolgd, en dat zij tijdig zal ingrijpen om dergelijke vorm van kartelafspraken teniet te doen?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(11 december 1991)

De Commissie volgt al sedert enkele jaren aandachtig de ontwikkeling van de mededinging in de banksector. Zo heeft zij, wat de Belgische banken betreft, ten aanzien van bankcommissies een formele beschikking op grond van artikel 85 van het EEG-Verdrag (87/13/EEG) gegeven (*).

Sedertdien is de Commissie waakzaam gebleven. In het voorjaar van 1988 heeft het Directoraat-generaal Concurrentie, dat door de Belgische banksector informeel over een eerste voorstel voor het in rekening brengen van cheques in België was geraadpleegd, zich ondubbelzinnig uitgesproken tegen dit ontwerp van uniforme tarifiering waarover eind juli 1988 in de Belgische pers uitgebreid was bericht. Maar gezien de tegenkating van de Commissie is men eenvoudigweg van dit plan afgestapt.

De tarifiering van bankdiensten, die sedert begin 1991 door een aantal Belgische banken is ingevoerd of overwogen, doet niet a priori dezelfde bezwaren rijzen. De Commissie is niet betrokken bij de voorbereiding van deze nieuwe plannen, welke rechtstreeks door de betrokken banken zijn besproken met de Belgische minister van Economische Zaken die, in het kader van het toezicht op de prijzen, ter zake bevoegd is. Volgens de gegevens waarover de Commissie beschikt behoudt, ditmaal, ieder etablisement de vrijheid al dan niet een tarifiering in te voeren en de wijze waarop deze wordt uitgevoerd kunnen tussen banken onderling verschillen.

De Commissie zal niettemin de ontwikkeling op dit gebied in de komende maanden nauwlettend volgen.

(¹) PB nr. L 7 van 9. 1. 1987.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2403/91

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 oktober 1991)

(92/C 78/98)

Betreft: Vervuiling van de Egeïsche Zee

Volgens de Griekse Vereniging tot bescherming van het mariene milieu (Helmepa) worden in de Egeïsche Zee zonder de geringste voorzorgsmaatregelen enorme hoeveelheden afval geloosd. Alleen al in het zeegebied rondom Attika worden, zoals blijkt uit een onderzoek van studenten van de Atheense School voor Gezondheidszorg (1989), via de centrale rioleringsbuis van Keratsini jaarlijks 20 000 ton toxische metalen geloosd.

Is de Commissie voornemens voort te gaan met haar inspanningen tot bescherming van de zeegebieden rondom Attika en van het milieu in de Egeïsche Zee in het algemeen en, zo ja, met welke middelen?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(22 januari 1992)

De Commissie is doende de nodige gegevens te verzamelen ter beantwoording van de vraag van het geachte Parlementslid.

Zij zal hem zo spoedig mogelijk in kennis stellen van de verkregen inlichtingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2417/91

van de heer Thomas Maher (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 oktober 1991)

(92/C 78/99)

Betreft: Prijzen van basisvoedselproducten in de EVA-landen

Kan de Commissie mededelen wat de gemiddelde prijzen zijn van de belangrijkste basisvoedselproducten in de zes EVA-landen vergeleken met die in de landen van de Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(9 december 1991)

In het kader van de werkzaamheden met betrekking tot de koopkrachtpariteiten en de vergelijking, in volume, van de aggregaten van de nationale rekeningen, is in 1988 in de landen van de EEG en in zes EVA-landen (met uitzondering van Liechtenstein) een onderzoek uitgevoerd naar de consumptieprijzen van voedingsmiddelen. Dit onderzoek was georganiseerd en gecoördineerd door Eurostat voor de twaalf landen van de EEG, Oostenrijk en Zwitserland en door het secretariaat van de OESO voor Zweden, Finland, Noorwegen en IJsland. In de hieronder opgenomen tabel worden, door middel van extrapolatie, de indexcijfers van de prijsniveaus voor 1990 weergegeven, zowel voor alle producten te zamen als voor de voornaamste categorieën voedingsmiddelen.

De basisgegevens met betrekking tot de prijzen van voedingsmiddelen zijn reeds door Eurostat bekendgemaakt in de publikatie „De consumptieprijzen in de EEG — 1988”. Deze gegevens hebben evenwel betrekking op het jaar 1988 en op de 14 door Eurostat gecoördineerde landen.

Indexcijfers van het prijsniveau

(EUR 12 = 100)

	D	F	I	NL	B	L	UK	IRL	DK	GR	ES	PT	AUS	CH	FIN	ICE	NOR	SWE
Voedingsmiddelen, dranken, tabak	102,7	103,2	100,6	98,4	104,7	97	98	98,4	144	82	96,2	76,6	108,6	150,2	183,6	173,2	179,5	168,7
— Voedingsmiddelen	102,8	106,7	104,9	98,3	104	102,5	84,9	81,5	132,4	83,1	101,8	79,4	107,8	152,5	162,6	153,3	159,1	157,9
Brood en granen	105,6	109,8	103,7	95,5	102,9	102,7	78,2	75,5	144,1	89	118,1	68,3	118,2	158,8	201,5	150,4	170	189,7
Vlees	104,9	112,8	108,6	120,2	109	112,6	76,6	77,9	124,3	75,5	88,1	77,7	105,1	190,6	170,3	162,5	185,8	172,3
Vis	99,4	105,4	134,5	75,9	91,6	105,8	77	66,1	120,5	91,6	94,1	70,8	101,6	127,4	100,9	77,4	117	122,1
Melk, kaas, eieren	83,6	100,8	111,2	85,2	98	95,6	96,4	90,9	121	99	116	93,1	112,3	152,4	133,3	165,3	148,9	133,3
Oliën, vetten	95,7	104,4	99,7	95,8	104,8	106,1	84,7	75,9	139,7	95,5	116,6	84,1	130,5	218,3	248,8	183,2	136,1	202,8
Fruit, groenten, aardappelen	114,1	118	88,5	108,7	116,3	96,9	100,3	98,3	156,8	74,5	104,2	75,1	97,7	128,8	155,7	172	150,6	158,7
Overige voedingsmiddelen	107,4	91,4	128,1	83,3	95,1	99,1	84,6	76,5	129,9	97	111,2	99,4	114,1	134,9	166,2	147,5	155,8	147,3
— Dranken	86,6	92,6	73,6	101,3	112	100,1	125	157,2	171,9	86,4	74,6	61,9	105,8	162,1	321,6	280,8	264,5	242,3
Niet-alcoholhoudende dranken	101,1	90,2	97,5	107,8	131	99,3	96,1	131,8	193,9	90,4	114,3	105	100,8	126,3	223,4	240,2	232,3	227,8
Alcoholhoudende dranken	83,1	93,9	67,6	100	106,6	102,1	133,1	163,7	167,3	85,8	65	54,5	108,5	179	348,9	317	280	246,8
— Tabak	119,5	82,1	89,8	87,3	92	73,4	127,2	104,8	176	64,5	71,9	65,6	111,3	97,3	163,5	165,8	224,4	145,6

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2419/91

van mevrouw Joanna Rønn (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 oktober 1991)

(92/C 78/100)

Betreft: Voorstel van de Commissie tot oprichting van een arbeidsmilieu-agentschap

Kan de Commissie nadere mededelingen doen in verband met haar plannen om een voorstel in te dienen ter oprichting van een arbeidsmilieu-agentschap? Wanneer denkt de Commissie dit voorstel te publiceren? Aan welk orgaan denkt de Commissie dit agentschap over te dragen en heeft de Commissie eventueel plannen om haar eigen diensten uit te breiden gedurende de periode tot de inwerkingtreding van het agentschap zodat de tenuitvoerlegging van de wetgeving op het stuk van het arbeidsmilieu in de Gemeenschap beter ten uitvoer kan worden gelegd?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(14 november 1991)

In september 1991 deed de Commissie een voorstel voor een verordening van de Raad tot oprichting van een Europees Agentschap voor de veiligheid en de gezondheid op het werk. Overeenkomstig artikel 235 van het EEG-Verdrag zal het Europees Parlement worden geraadpleegd.

Doel van het Agentschap is de Gemeenschap, de Lid-Staten en diegenen die werkzaam zijn op dit gebied de op het terrein van de gezondheid en de veiligheid op de arbeidsplaats vereiste technische, wetenschappelijke en economische informatie te verschaffen.

Het Agentschap zal onder de bevoegdheid van de Commissie ressorteren en zal nauw samenwerken met de desbetreffende diensten van de Commissie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2422/91

van de heer Gijs de Vries (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 oktober 1991)

(92/C 78/101)

Betreft: Anti-dumpingbeleid in relatie met mededingingsbeleid

Enige tijd geleden legde de Commissie een anti-dumpingheffing op aan het bedrijf NutraSweet, na een klacht van Holland Sweetener Company.

NutraSweet heeft inmiddels besloten een fabriek in Europa te bouwen, om de heffing te ontgaan. De bouw van de fabriek (te Duinkerken) wordt financieel gesteund door de Franse Regering (aldus NRC-Handelsblad, 14 september 1991).

1. Acht de Commissie het wenselijk dat bedrijven, die een communautaire anti-dumpingheffing willen ontlopen, hiervoor door Lid-Staten van de Gemeenschap met subsidie worden beloond?
2. Is de voorgenomen investering in Duinkerken in overeenstemming met de anti-circumventieregels van de anti-dumpingverordening?
3. Is de subsidie van de Franse overheid in overeenstemming met de mededingingsregels van het Verdrag?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(6 december 1991)

1. Het is nog de vraag of de onderneming NutraSweet, die besloten heeft in Duinkerken een fabriek voor de vervaardiging van aspartaam op te richten, voornemens is de definitieve anti-dumpingrechten te ontwijken die bij Verordening (EEG) nr. 1391/91 van de Raad ⁽¹⁾ werden ingesteld.
2. Artikel 13, lid 10, van Verordening (EEG) nr. 2423/88 van de Raad ⁽²⁾ bevat geen criteria betreffende investeringen in de Gemeenschap. Het geeft alleen aan onder welke voorwaarden anti-dumpingrechten kunnen worden ingesteld voor produkten die in de Gemeenschap in de handel worden gebracht na aldaar te zijn geassembleerd of geproduceerd. Of NutraSweet aan deze voorwaarden voldoet wanneer zij aspartaam in de fabriek te Duinkerken produceert, kan slechts na onderzoek door de Commissie worden vastgesteld.
3. Bedrijven die zich in deze gebieden vestigen, genieten bepaalde belastingvoordelen en andere administratieve faciliteiten die niet gecombineerd kunnen worden met andere vormen van steun en die per geval worden onderzocht op grond van driemaandelijke verslagen aan de Commissie over de voorbije periode.

⁽¹⁾ PB nr. L 134 van 28. 5. 1991.

⁽²⁾ PB nr. L 209 van 2. 8. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2430/91

van de heer Hans Peters (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 oktober 1991)

(92/C 78/102)

Betreft: Tenuitvoerlegging van Richtlijn 83/189/EEG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 88/182/EEG, inzake informatieprocedures op het gebied van de normen en technische voorschriften

Op grond van informatieprocedures moeten de Lid-Staten de Commissie regelmatig in kennis stellen van hun nationale normeringsvoorstellen en -ontwerpen. Hierdoor kan namelijk in een vroegtijdig stadium worden voorkomen dat er in de voorschriften van de Lid-Staten

verschillen optreden, die tot handelsbelemmeringen zouden kunnen leiden.

De aankondigingen van nieuwe normeringsvoorstellen worden, in de vorm van een uittreksel uit het centrale register in Brussel, regelmatig aan de nationale instanties in het Engels doorgegeven met titel, beknopte inhoud en trefwoorden. De volledige teksten worden slechts in de taal van het desbetreffende land beschikbaar gesteld. De beoordeling of de in nationale voorschriften gestelde bepalingen, b.v. op het gebied van produkttests, eventueel tot handelsbelemmeringen zouden kunnen leiden, is dus slechts mogelijk aan de hand van teksten in de landstalen. Het zou voor de nationale instanties een stuk eenvoudiger zijn wanneer de volledige teksten ten minste ook in het Engels beschikbaar zouden zijn.

Nu worden, voor zover mij bekend is, met het oog op de besprekingen in het Permanent Comité (art. 5 ter aangehaalde plaatse) ook vertalingen vervaardigd van de integrale teksten.

Zouden deze vertalingen ook ter beschikking van de afzonderlijke nationale normeringsinstanties kunnen worden gesteld?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(21 november 1991)

Op basis van een haalbaarheidsstudie die door een gespecialiseerde groep van CEN/Cenelec werd opgesteld heeft de Commissie in 1984 de praktische modaliteiten vastgesteld voor de informatieprocedure op het gebied van de normen.

Voor de registers waarin de in artikel 2 van Richtlijn 83/189/EEG ⁽¹⁾ vastgestelde normalisatieprogramma's zijn opgenomen, worden de werktalen van de CEN/Cenelec — Engels, Frans en Duits — gebruikt.

Voor de verspreiding van de ontwerp-normen volgens artikel 4 van die richtlijn heeft de Commissie eveneens de aanbeveling van de gespecialiseerde groep opgevolgd om zich te beperken tot de versie in de taal die beschikbaar is, hetgeen in het algemeen neerkomt op de taal van het land van oorsprong.

Deze keuze is gemaakt vanwege de hoge vertaalkosten, de extra tijd die nodig is om vertalingen te maken hetgeen onvermijdelijk is met de noodzaak om snel te reageren en op een doeltreffende wijze de communicatie in stand te houden tussen de nationale normalisatie-instellingen. Gedurende de zes jaar waarin men deze werkwijze heeft toegepast, heeft dit niet tot problemen of klachten geleid.

De aandacht van het geachte Parlementslid wordt gevestigd op het feit dat de ontwerpen voor nationale technische voorschriften (artikelen 8 tot en met 10 van dezelfde richtlijn) wel in alle officiële talen worden vertaald. De ontwerpen voor de nationale normen worden niet aan het Permanent Comité voor de richtlijn voorgelegd, doch worden in het kader van een systeem dat door de Europese normalisatie-instellingen wordt beheerd onderling verspreid en besproken.

⁽¹⁾ PB nr. L 109 van 26. 4. 1983.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2445/91van de heer **David Martin (S)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(30 oktober 1991)

(92/C 78/103)

Betreft: Politieke rol van de EIB en de EBWO

Kan de Commissie meedelen of er aan geldnemers bij de Europese Investeringsbank en de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling politieke voorwaarden worden gesteld en kan zij aangeven of er leden van de Commissie zijn die relaties onderhouden met het Internationaal Monetair Fonds?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(6 december 1991)

1. Europese Investeringsbank (EIB)

De EIB opereert buiten de Gemeenschap op de volgende basis:

- a) Afzonderlijke kredieten: de Raad van Gouverneurs van de EIB heeft, bij verschillende gelegenheden, de Bank gemachtigd specifieke investeringsprojecten uit te voeren waarbij per geval kredieten worden verleend. De gemeenschappelijke kenmerken van deze operaties zijn i) een rechtstreeks en duidelijk voordeel voor de Gemeenschap; ii) een sterke fysieke band met het grondgebied van de Gemeenschap en projecten die zich in de periferie van de Gemeenschap bevinden (bij voorbeeld een gasleiding door Oostenrijk).
- b) Globale leningen: deze leningen (in de ACS-, Middellandse-Zee- en Oosteuropese landen) vormen een aanvulling op andere, meer gerichte vormen van communautaire bijstand en vallen gewoonlijk binnen het kader van overeenkomsten die tussen de Gemeenschap en afzonderlijke landen of groepen landen zijn gesloten.

De voorstellen van de Commissie met betrekking tot deze overeenkomsten worden altijd aan het Parlement voorgelegd voor advies. De leden van het Europese Parlement zijn zich derhalve bewust van de politieke implicaties van de communautaire overeenkomsten.

2. Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBWO)

De EBWO heeft ten doel de overgang naar een open markteconomie te bevorderen en het particuliere initiatief en de ondernemingsgeest aan te moedigen in de Centraal- en Oosteuropese landen die de beginselen van een democratie met een meerpartijenstelsel, pluralisme en een markteconomie aanhangen en toepassen (artikel 1 van de Overeenkomst tot oprichting van de EBWO). Het doel van de EBWO is derhalve afhankelijk van de vervulling van politieke voorwaarden.

In verband hiermee wordt in artikel 8, lid 3, gesteld dat de bank operaties kan opschorten in gevallen waarin een

land een beleid voert dat niet in overeenstemming is met het doel van de bank.

3. Internationaal Monetair Fonds (IMF)

De Commissie onderhoudt nauwe betrekkingen met het Internationaal Monetair Fonds. De vice-voorzitter van de Commissie, de heer Christophersen, neemt gewoonlijk als waarnemer deel aan de halfjaarlijkse bijeenkomst van het interimcomité van de Raad van Directeuren van het IMF. Als bijstandscoordinator van de Groep van 24 industrielanden werkt de Commissie samen met het IMF dat deelneemt aan de werkzaamheden van de Groep. Tijdens de bijeenkomst in het voorjaar van 1991 werd de vice-voorzitter van de Commissie door de voorzitter van het interimcomité verzocht een uiteenzetting te houden over mondiale beleidsvraagstukken; verder is, in het kader van de jaarlijkse vergadering van de Bretton Woods Instellingen op 16 oktober 1991 in Bangkok, door de Commissie en het IMF gezamenlijk een speciale bijeenkomst van hoge ambtenaren van de Ministeries van Financiën van de G-24 georganiseerd, waarbij vice-voorzitter Christophersen en de uitvoerend directeur van het Fonds het voorzitterschap deelden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2514/91van de heer **Gijs de Vries (LDR)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(8 november 1991)

(92/C 78/104)

Betreft: Raadgevend Comité inzake mededingingsbeleid

1. Bij welk Raadsbesluit is het Raadgevend Comité voor de mededinging ingesteld, dat bestaat uit internationale deskundigen inzake het mededingingsbeleid, en wordt voorgezeten door een ambtenaar van DG IV, Directie A, van de Commissie?
2. Hoe dikwijls is dit comité in elk van de jaren sinds de oprichting bijeen geweest?
3. Welke specifieke mededingingszaken hebben in het jaar 1990 op de agenda van het comité gestaan?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(18 december 1991)

1. Het Raadgevend Comité voor mededingingsregelingen en economische machtsposities waarnaar het geachte Parlementslid blijkt te verwijzen, werd opgericht overeenkomstig artikel 10 van Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1962 (eerste verordening betreffende de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het EEG-Verdrag) ⁽¹⁾.
2. Het aantal bijeenkomsten van dit Raadgevend Comité is als volgt verdeeld: 1962: 2, 1963: 3, 1964: 3, 1965: 2, 1966: 2, 1967: 8, 1968: 7, 1969: 7, 1970: 5, 1971: 9, 1972: 10, 1973: 7, 1974: 8, 1975: 12, 1976: 8, 1977: 13, 1978: 10,

1979: 6, 1980: 6, 1981: 8, 1982: 9, 1983: 7, 1984: 13, 1985: 8, 1986: 5, 1987: 6, 1988: 12, 1989: 10, 1990: 9, 1991: 8 (tot 31. 10. 1991).

3. In de loop van 1990 werden bij het Raadgevend Comité 16 individuele zaken aanhangig gemaakt, namelijk:

Ecosystem/Peugeot, Metaleurope, Elopak/Metalbox, Douwe Egberts, Cekacan, Consortium ECR 900, Bayer/Gist, KSB/Goulds/Lowara/ITT, Bayer Dental, Screen-sport, IJsselcentrale, Ansac, Soda Ash, Secretama, Sippa en Gosme Martell.

(¹) PB nr. 13 van 21. 2. 1962.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2515/91
van de heer Francesco Speroni (ARC)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 november 1991)
(92/C 78/105)

Betreft: Het besturen in Italië door Italiaanse burgers van auto's met kentekens van andere Lid-Statens

Op grond van de artikelen 282, 292 en 301 van het Presidencieel Besluit DPR nr. 43 van 23 januari 1973 kan elke in Italië woonachtige Italiaan die in eigen land een voertuig met buitenlands kenteken bestuurt, worden beschuldigd van smokkel; het betreffende voertuig kan in beslag worden genomen; deze bepalingen zijn ook van toepassing op voertuigen met kentekens van andere Lid-Statens.

Is de Commissie niet van mening dat deze bepalingen strijdig zijn met de communautaire wetgeving, met name op het gebied van de vrijheid van verkeer?

Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie
(11 december 1991)

Het door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde probleem moet beschouwd worden in samenhang met de bepalingen van Richtlijn 83/182/EEG van de Raad (¹) betreffende de belastingvrijstellingen bij de tijdelijke invoer van bepaalde vervoermiddelen binnen de Gemeenschap.

Op basis van deze bepalingen kan elke persoon die, in de zin van artikel 7 van genoemde richtlijn, zijn „gewone verblijfplaats” in een Lid-Staat heeft, in die Lid-Staat alleen een voertuig gebruiken dat aldaar is geregistreerd en moet hij de verschillende belastingen op voertuigen in de betreffende Lid-Staat betalen.

Momenteel kan alleen in het geval van een voertuig „van de zaak”, dat overeenkomstig de bepalingen van het arrest van het Hof van Justitie van 6 juli 1988 in zaak 127/86 (Ledoux vs. Ministerie van Financiën van het Koninkrijk België) gebruikt wordt, een uitzondering worden gemaakt op dit beginsel. Bovendien wordt in deze tekst

bepaald dat belastingvrijstellingen verleend worden in geval van tijdelijke invoer van het voertuig.

De Commissie is derhalve van mening dat de door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde maatregelen geen inbreuk vormen op het beginsel van het vrije verkeer van personen en goederen, aangezien zij slechts betrekking hebben op Italiaanse ingezetenen.

Opgemerkt dient te worden dat bovenvermelde richtlijn vanaf 31 december 1992 niet meer op de BTW van toepassing zal zijn.

(¹) PB nr. L 105 van 23. 4. 1983.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2523/91
van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(8 november 1991)
(92/C 78/106)

Betreft: Gezinsverantwoordelijkheden van de vrouw

Het Hof van Justitie ontkent in een arrest van onlangs tegen het verbod van nachtarbeid voor vrouwen dat vrouwen grotere verantwoordelijkheden in het gezin dragen, waarbij het erop wijst dat de richtlijn van 1976 niet de verantwoordelijkheden in het gezin, maar de gelijke behandeling regelt. In bepaalde situaties heeft de vrouw nu eenmaal verantwoordelijkheden in het gezin. Hoe kunnen deze worden ontkend, wanneer over discriminatie wordt geoordeeld?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2524/91
van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(8 november 1991)
(92/C 78/107)

Betreft: Gezinsverantwoordelijkheden van de vrouw

Het Hof van Justitie heeft in een arrest van onlangs tegen het verbod van nachtarbeid voor vrouwen ontkend dat er gevaar bestaat dat ze worden aangevallen, omdat naar het zegt passende beschermingsmaatregelen kunnen worden genomen. Kan de Raad mededelen van wie deze beschermingsmaatregelen moeten worden geëist?

Gecombineerd antwoord
op de schriftelijke vragen nr. 2523/91 en nr. 2524/91
(4 maart 1992)

Het behoort niet tot de taken van de Raad een toelichting te geven op een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2525/91
van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(8 november 1991)
 (92/C 78/108)

Betreft: Verdrag over de bescherming van de bossen

In het vooruitzicht van de komende wereldtopconferentie hebben de nationale vertegenwoordigers in Genève niet veel resultaten bereikt op het gebied van de overdracht van financiële en technologische middelen van de landen van het noordelijk naar die van het zuidelijk halfrond. Overweegt de Europese Gemeenschap met het oog op de Conferentie van Rio de Janeiro in juni 1992 een gemeenschappelijk criterium op dit gebied te handhaven en te verdedigen door b.v. de standpunten van het Europees Parlement toe te passen?

Antwoord
 (4 maart 1992)

Voor de grote lijnen van het standpunt van de Gemeenschap met betrekking tot de bescherming van de bossen, wordt het geachte Parlementslid verwezen naar het antwoord van de Raad op schriftelijke vraag nr. 2311/91 van de heer Raffarin.

Wat de meer specifieke vraag over de overdracht van financiële en technologische middelen betreft, heeft de Raad Milieu in de richtsnoeren die hij op 12/13 december 1991 heeft aangenomen met het oog op de voorbereiding van UNCED, de noodzaak erkend van grotere financiële bijdragen en van een uitbreiding van de technologische samenwerking met de ontwikkelingslanden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2526/91
van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(8 november 1991)
 (92/C 78/109)

Betreft: Lawaai op vliegvelden

De Nederlandse minister van Verkeer heeft in de desbetreffende commissie van het Economisch en Sociaal Comité gewezen op de noodzaak het maximumgeluidsniveau van vliegtuigen op vliegvelden te regelen en te harmoniseren. Dit is een oude kwestie die voortdurend in het Parlement weer opduikt. Hoe denkt de Raad deze maximumniveaus doeltreffend te regelen?

Antwoord
 (17 februari 1992)

Op 15 april 1991 heeft de Commissie bij de Raad een voorstel ingediend voor een richtlijn aan de Raad betreffende de beperking van de exploitatie van „hoofdstuk 2-vliegtuigen”⁽¹⁾.

Dit voorstel moet worden gezien in het licht van de milieu-actieprogramma's van de Gemeenschap van 1973 en 1977⁽²⁾.

In aansluiting op de aanneming door de Raad van maatregelen met betrekking tot schroefvliegtuigen en subsonische straalvliegtuigen⁽³⁾, beoogt het onderhavige voorstel een uniforme communautaire aanpak en een verdere beperking van door civiele subsonische straalvliegtuigen veroorzaakte geluidshinder, rekening houdend met het reeds door internationale organisaties verrichte werk.

Bij de op 4 december 1989 aangenomen Richtlijn 89/629/EEG van de Raad⁽⁴⁾ worden namelijk beperkingen gesteld aan de inschrijving in de registers van de Lid-Staten van vliegtuigen die niet voldoen aan de geluidsnormen van hoofdstuk 3 van bijlage 16 bij het Verdrag van Chicago. Deze richtlijn, zoals beklemtoond in de preambule, moet dus slechts als een eerste stap worden beschouwd, die later moet worden gevolgd door maatregelen tot beperking van de exploitatie van vliegtuigen die niet voldoen aan de normen van hoofdstuk 3 van bijlage 16 bij het Verdrag van Chicago.

Tijdens zijn zitting van 7 oktober 1991 droeg de Raad, na afloop van een gedachtenwisseling over dit voorstel, het Comité van Permanente Vertegenwoordigers op het voorstel voor een richtlijn opnieuw te bespreken, met name in het licht van het advies van het Europees Parlement.

Bij die gelegenheid nam de Raad echter eveneens akte van een bericht dat de Commissiediensten een inventaris voorbereiden van alle problemen die verband houden met de geluidshinder in de omgeving van de luchthavens van de Gemeenschap.

Bij de Raad werden nog geen andere Commissievoorstellen over de door het geachte Parlementslid bedoelde materie ingediend.

De Raad zal de door de Commissie in te dienen voorstellen die ertoe strekken de geluidshinder in de omgeving van luchthavens te beperken, aandachtig bestuderen.

⁽¹⁾ PB nr. C 111 van 26. 4. 1991, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. C 328 van 7. 12. 1987, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 18 van 24. 1. 1980, blz. 26.

⁽⁴⁾ PB nr. L 18 van 24. 1. 1980, blz. 26.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2555/91
van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
 (14 november 1991)
 (92/C 78/110)

Betreft: Budget voorlichting consumentenbescherming

Bij het bestuderen van de begroting 1992 stelde ik met ontzetting vast dat de middelen voorzien ter bescherming van de consument (begroting titel B 5-1 en B 8-5 1) drastisch werden ingekrompen.

Kan de Raad mij mededelen welke reden hieraan ten grondslag ligt? Meent de Raad niet dat hiermee de voorlichting van de consument ernstig benadeeld wordt ten aanzien van de (even noodzakelijke) voorlichting van de producenten? Hoe kan de Raad deze reductie in overeenstemming brengen met zijn vroegere resoluties aangaande de bescherming van de consumenten?

Zo de Raad van mening is dat hij via andere kanalen aan consumentenvoorlichting kan doen, zou het mij plezieren dit te vernemen.

Antwoord.

(4 maart 1992)

De Raad heeft de laatste jaren steeds meer belangstelling aan de dag gelegd voor de ontwikkeling van een actief communautair beleid inzake consumentenvoorlichting en -bescherming, getuige de resolutie van de Raad van 9 november 1989 betreffende de stimulering van het beleid inzake bescherming en bevordering van consumentenbelangen, en de aanneming van het driejarig actieplan (1990-1992) betreffende het consumentenbeleid in de Gemeenschap.

Het zou dan ook verwonderlijk zijn geweest als de Raad die belangstelling niet tot uitdrukking had gebracht in zijn begrotingskeuzen, voor zover dat gelet op het onvermijdelijke evenwicht tussen de diverse prioriteiten en de beschikbare middelen mogelijk was.

Uitgaande van het door de Commissie voorgelegde voorontwerp van begroting heeft de Raad aldus tussen zijn twee lezingen het bedrag van de kredieten van titel B 51 zeer sterk (met circa 40%) doen stijgen en heeft hij voor de bijzonder belangrijke rubriek veiligheid van produkten zelfs een bedrag aangenomen dat bijna 50% hoger ligt dan dat in het voorontwerp van begroting 1992 en dat driemaal zo hoog is als dat in de begroting 1991.

Voorts zij opgemerkt dat de Raad voor de minibegrotingen onder titel B 51 in eerste lezing een zelfde bedrag heeft aangenomen als het Europese Parlement.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2645/91

van de heren Luigi Vertemati, Franco Iacono,
Pierre Carniti, Nereo Laroni, Maria Magnani Noya
en Vincenzo Mattina (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(19 november 1991)

(92/C 78/111)

Betreft: Immigratie en racisme

De gebeurtenissen van de laatste jaren betekenen een grote kans voor de verdere ontwikkeling van de democratie, maar vormen tevens een nieuwe, grote uitdaging voor de landen en volkeren van de Europese Gemeenschap.

Vrijheid, democratie, samenwerking en vrede kunnen alleen dan blijven zegevieren als deze waarden nooit worden opgegeven en zij onverzoenbaar blijven met onverdraagzaamheid, racisme en vreemdelingenhaat in welke mate ook.

De kracht van de democratie is onlosmakelijk gekoppeld aan het solidariteitsbeginsel.

Kan de Raad in het licht van het bovenstaande, het onderzoek dat reeds in de Gemeenschap is gedaan en de ernstige uitingen van intolerantie en racisme in diverse Lid-Staten met Duitsland op kop, mededelen

1. welke maatregelen hij overweegt te nemen om in de twaalf Lid-Staten
  - a) een gemeenschappelijk immigratiebeleid tot stand te brengen,
  - b) tot een gemeenschappelijke reactie te komen tegen een racisme dat gevoed wordt door ideologieën die in Europa in het verleden tot zoveel tragische gebeurtenissen hebben geleid;
2. of hij het niet nodig acht de politiediensten van de Gemeenschap te coördineren,
3. of hij het niet nodig acht de opzet van de begroting te herzien en meer middelen uit te trekken voor sociaal beleid en samenwerking om de noden van zowel de eigen als immigrantenbevolking in de Lid-Staten te lenigen, de ontwikkeling in de derde wereld te bevorderen alsook de sociale integratie van wie gedwongen wordt te emigreren?

Antwoord

(17 februari 1992)

Naar aanleiding van het verzoek van de Europese Raad van Luxemburg, kreeg de Europese Raad op zijn bijeenkomst te Maastricht twee verslagen voorgelegd:

- een verslag betreffende asiel en immigratie;
- een verslag over Europol.

De Europese Raad heeft nota genomen van het verslag inzake immigratie en asiel dat, op zijn verzoek, door de met immigratiezaken belaste ministers is opgesteld. Hij is van mening dat dit verslag een goede basis vormt voor de op deze gebieden te treffen maatregelen.

Hij heeft zijn goedkeuring gehecht aan de geplande werkprogramma's en tijdschema's en heeft de met immigratiezaken belaste ministers verzocht ze ten uitvoer te leggen.

Het door de Europese Raad goedgekeurde ontwerp-verdrag betreffende de Politieke Unie voorziet voorts in de mogelijkheid bepaalde aangelegenheden over te hevelen van de intergouvernementele samenwerking naar de communautaire bevoegdheid.

Wat de samenwerking tussen de politiediensten betreft, heeft de Europese Raad zijn goedkeuring gehecht aan de oprichting van een Europese politiedienst (Europol) die, in een eerste fase, tot taak heeft de uitwisseling van inlichtingen op het gebied van drugs tussen de twaalf Lid-Staten van de Gemeenschap te organiseren. De Europese Raad heeft de Trevi-ministers opgedragen om, in samenwerking met de Commissie, de maatregelen te treffen die een spoedige oprichting van Europol mogelijk maken.

Voorts streeft de Gemeenschap ernaar de ontwikkeling te bevorderen van landen die vaak aan de oorsprong van de immigratie liggen, met name door middel van de Overeenkomst van Lomé en het stelsel van algemene preferenties.

Daarnaast blijven de Lid-Staten zich ervoor inzetten om de legale migranten zo goed mogelijk in de Lid-Staten te integreren; ook de Gemeenschap werkt daar binnen de grenzen van haar bevoegdheden aan mee.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2664/91

van de heer Hugh McMahon (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(19 november 1991)

(92/C 78/112)

Betreft: Sociaal Handvest

Kan de Raad het Parlement inlichten over de resultaten die op 14 oktober 1991 door de Raad van ministers van Sociale Zaken zijn geboekt ten aanzien van vraagstukken met betrekking tot het Sociaal Handvest en kan de Raad voorts mededelen wanneer hij zich opnieuw over deze kwestie zal buigen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3111/91

van de heer Yves Verwaerde (LDR)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(24 januari 1992)

(92/C 78/113)

Betreft: Beknopt verslag van de Raad „Sociale Zaken” van 6 november 1991

Kan de Raad een beknopt verslag voorleggen van de bijeenkomst van de Raad „Sociale Zaken” van 6 november 1991?

Gecombineerd antwoord

op de schriftelijke vragen nr. 2664/91 en nr. 3111/91

(4 maart 1992)

1. Tijdens zijn zitting van 14 oktober 1991 die werd voortgezet op 6 november 1991 heeft de Raad onder meer:

— als A-punt de richtlijn vastgesteld betreffende de verplichting van de werkgever om de werknemer in te lichten over de voorwaarden die op de arbeidsovereenkomst of -verhouding van toepassing zijn;

— zijn goedkeuring gehecht aan twee gemeenschappelijke standpunten met het oog op de aanneming van een richtlijn betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid voor tijdelijke en mobiele bouwplaatsen en van een richtlijn inzake maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van werknemers tijdens de zwangerschap, na de bevalling en tijdens de lactatie; deze twee gemeenschappelijke standpunten zijn formeel aangenomen op 19 december 1991.

2. De Raad kon het voorstel voor een richtlijn betreffende de organisatie van de arbeidstijd niet bespreken tijdens zijn zitting van 14 oktober/6 november 1991 en heeft later tijdens zijn zitting van 3 december 1991 een grondig debat aan deze kwestie gewijd.

Na dit debat constateerde de Voorzitter dat de delegaties het in ruime mate eens waren over de compromistekst, behoudens dat bepaalde delegaties nog problemen hadden met een aantal specifieke punten en twee delegaties hun standpunt in beraad hielden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2682/91

van de heer Gerardo Fernández-Albor (PPE)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(19 november 1991)

(92/C 78/114)

Betreft: Gratieverlening aan vrouwen die hun man hebben vermoord

Bepaalde autoriteiten in de Verenigde Staten overwegen de toepassing van bepaalde bepalingen inzake gratieverlening aan vrouwen die een gevangenisstraf uitzitten na hun veroordeling wegens moord op hun echtgenoot. Gezien de speciale omstandigheden waaronder dergelijke misdaden gewoonlijk worden gepleegd, is men van mening dat deze als verzachtende omstandigheden kunnen worden beschouwd, zoals b.v. onoverwinbare angst en andere psychische storingen, die pleiten voor een herziening van de in het algemeen zware straffen die aan de vrouwelijke daders van deze misdaden worden opgelegd.

Is de Commissie van mening dat, in navolging van bepaalde Amerikaanse plaatselijke autoriteiten, een communautaire studiegroep moet worden opgericht om te bevorderen dat de straffen die zijn opgelegd aan vrouwen die een moord hebben gepleegd — in geval van belangrijke verzachtende omstandigheden — worden herzien, en dat bepaalde maatregelen tot gratieverlening op hen worden

toegepast uit hoofde van het beginsel van gelijke behandeling en rekening houdend met de omstandigheden die ertoe hebben bijgedragen dat zij deze, objectief gezien strafbare, daad hebben gepleegd?

Antwoord

(4 maart 1992)

De door de geachte Afgevaardigde aan de orde gestelde kwestie valt niet onder de bevoegdheid van de Gemeenschap, zodat de Raad zich dan ook niet kan uitspreken over deze zaak.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2688/91

van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(19 november 1991)

(92/C 78/115)

Betreft: Bestempeling van ontgroening als misdrijf

Het recente besluit van de Spaanse ombudsman om een verzoek in te dienen om de ontgroening als misdrijf te bestempelen, heeft nog eens de wetsonzekerheid aangetoond die in de nationale wetgevingen van de Lid-Staten op dit gebied bestaat.

Niet alleen wegens de kwetsende behandeling maar ook wegens het soms ernstige lichamelijke letsel dient deze gedegenereerde ontgroeningspraktijk, die in de eerste plaats een uitlaatklep vormt door de toenemende agressiviteit van sommige sociale groeperingen, voor eens en voor altijd uit ons maatschappelijk en beroepsleven te worden gebannen.

Is de Commissie niet van mening dat, ten einde de toenemende en onwaardige ontgroeningspraktijk uit te bannen, moet worden bevorderd dat deze praktijk strafrechtelijk wordt ingedeeld, zodat zij in de desbetreffende nationale rechtsinstanties als misdrijf wordt bestempeld, en dat aldus zowel de persoonlijke waardigheid als de lichamelijke integriteit van eventuele slachtoffers van deze decadente praktijk worden beschermd?

Antwoord

(18 februari 1991)

Het is niet de taak van de Raad te beoordelen of ontgroening in de nationale wetgevingen van de Lid-Staten als een misdrijf moet worden aangemerkt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2707/91
van mevrouw Brigitte Ernst de la Graete (V)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(21 november 1991)

(92/C 78/116)

Betreft: Vleesimport uit de Verenigde Staten in de Gemeenschap

De Raad heeft besloten om vanaf 14 oktober 1991 de invoer van vers rund- en varkensvlees afkomstig uit in de Verenigde Staten officieel erkende slachthuizen toe te staan.

Welke garanties heeft de Raad gekregen betreffende het verbod op het gebruik van groeihormonen bij het fokken van het importvee?

Hoe zal de controle worden uitgevoerd?

Antwoord

(4 maart 1992)

De Raad verwijst het geachte Parlements lid naar het antwoord dat de Voorzitter van de Raad op 20 november 1991 op haar vraag H-1072/91 heeft gegeven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2709/91

van mevrouw Martine Lehideux (DR)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(21 november 1991)

(92/C 78/117)

Betreft: Aids-besmetting door bloedtransfusie

Onlangs is in Frankrijk het schandaal bekend geworden van de besmetting van hemofielen door bloedtransfusie. Dit schandaal kan beschouwd worden als een misdrijf tegen de mensheid, aangezien de transfusies werden verricht terwijl de artsen en bewindslieden wisten dat het bloed besmet was, waardoor de Aids-ziekte werd overgedragen op gezonde mensen.

Kan de Raad verzekeren dat de bloedvoorraden in de twaalf Lid-Staten zijn onderzocht en — in geval van besmetting — vernietigd en dat thans geen enkele persoon die een bloedtransfusie moet ondergaan het gevaar loopt besmet te worden?

Antwoord

(4 maart 1992)

De bezorgdheid van de Raad gaat sinds meerdere jaren uit naar de bijzondere risico's die verbonden zijn aan het

gebruik van menselijk bloed of plasma als grondstof voor de bereiding van geneesmiddelen.

Zo heeft de Raad in 1989 een richtlijn aangenomen ⁽¹⁾ die specifiek gericht is op uit menselijk bloed of plasma bereide geneesmiddelen, ten einde de bescherming van de volksgezondheid op dit gebied te bevorderen.

Deze richtlijn moet vanaf 1 januari 1992 in de Lid-Staten worden toegepast voor nieuwe uit menselijke bloed of plasma bereide geneesmiddelen en zal geleidelijk worden uitgebreid tot de geneesmiddelen die al voor 31 december 1992 bestonden. Zij omvat een aantal — op dezelfde wijze op openbare en particuliere bedrijven, alsmede op bloed en plasma uit de derde landen toe te passen — voorschriften die zijn bedoeld om de kwaliteit, de veiligheid en de doeltreffendheid van de geneesmiddelen te waarborgen. Met name zal een fabrikant, alvorens een vergunning voor het in de handel brengen van een uit menselijk bloed of plasma bereid geneesmiddel kan worden toegekend, moeten aantonen dat hij kan waarborgen dat partijen van gelijkwaardig niveau worden geproduceerd en dat er geen sprake is van virale besmetting.

Voorts zij erop gewezen dat het actieprogramma voor 1991—1993, dat in het kader van het „Europa tegen Aids”-programma is vastgesteld bij gezamenlijk besluit van de Raad en van de ministers van Volksgezondheid van de Lid-Staten, in het kader van de Raad bijeen ⁽²⁾, als een van de maatregelen ter preventie van HIV-overdracht „de bevordering van de zelfvoorziening van de Gemeenschap op het gebied van bloed en bloedprodukten ... waarbij verder gestreefd wordt naar veiligheid bij transfusie” beoogt.

Desalniettemin ligt het niet op de weg van de Raad de vraag van de geachte Afgevaardigde te beantwoorden. In voorkomend geval is de beoordeling van de aard, de inhoud en de doeltreffendheid van de door de Lid-Staten genomen maatregelen een taak voor de Commissie — voor zover op deze maatregelen communautaire besluiten van toepassing zijn, zoals Richtlijn 89/381/EEG.

⁽¹⁾ Richtlijn 89/381/EEG (PB nr. L 181 van 28. 6. 1989, blz. 44).

⁽²⁾ Besluit 91/317/EEG (PB nr. L 175 van 4. 7. 1991, blz. 26).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2716/91

van de heer Herman Verbeek (V)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(21 november 1991)

(92/C 78/118)

Betreft: Milieu-overwegingen bij de onderhandelingen over de handel in landbouwprodukten

Kan de Raad zijn standpunt kenbaar maken over onderstaande voorstellen die door een groot aantal niet-gouvernementele organisaties uit de hele wereld in een open brief (van 20 juli 1991) zijn voorgelegd aan de heer Dunkel, secretaris-generaal van de GATT?

1. In elke GATT-overeenkomst moet een onvoorwaardelijke clause worden opgenomen inzake de veiligstelling van de voedselvoorziening, waarin wordt erkend dat ontwikkelingslanden autonoom zijn bij de vaststelling van hun beleid inzake de productie van basisvoedingsmiddelen, met name door een fundamenteel onderscheid aan te brengen tussen subsidies in de noordelijke hemisfeer om overproductie en exportdumping in stand te houden en subsidies in de zuidelijke hemisfeer om voedselvoorziening te bereiken, de werkgelegenheid op het platteland te beschermen en een ecologisch duurzame ontwikkeling te bevorderen.
2. Elke overeenkomst moet regeringen toestaan om in zake de regulering van het voedselaanbod en de bedrijfsvoering in de landbouw een beleid te voeren dat is gericht op de beperking van het aanbod door minder intensieve produktiemethoden te steunen.
3. Nationale overheden of Staten blijven autonoom als bij handelseaangelegenheden de volksgezondheid en het milieu in het geding zijn en moeten de strengste internationale normen aanhouden.
4. De GATT moet dusdanig worden gewijzigd dat de overeenkomst geen inbreuk maakt op bestaande of toekomstige internationale milieuverdragen (zoals het Protocol van Montreal en het Verdrag inzake klimaatveranderingen) of op nationale pogingen om milieunormen in te voeren.

Antwoord

(4 maart 1992)

Het ligt niet op de weg van de Raad een standpunt in te nemen over voorstellen van niet-gouvernementele organisaties.

Wel kan de Raad de geachte Afgevaardigde meedelen dat de meeste door hem genoemde kwesties in de landbouwonderhandelingen die momenteel in het kader van de Uruguay-Ronde gevoerd worden aan de orde komen. Vooruitlopen op het resultaat is in dit stadium niet mogelijk.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2727/91

van de heer John Cushnahan (PPE)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(21 november 1991)

(92/C 78/119)

Betreft: Participatie van de werknemers in bedrijfsresultaten

Welke vorderingen heeft de Raad gemaakt bij de behandeling van de onlangs door de Commissie ingediende ontwerp-aanbeveling over participatie van de werknemers in de winst en de resultaten van bedrijven („Pepper”)?

Antwoord

(4 maart 1992)

De door de geachte Afgevaardigde genoemde ontwerp-aanbeveling wordt momenteel bestudeerd door de bevoegde werkgroep van de Raad, die zich hierover tijdens een volgende zitting zal uitspreken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2736/91

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(21 november 1991)

(92/C 78/120)

Betreft: Stemrecht voor burgers in de Gemeenschap

Meer dan 4 000 uit verschillende Europese landen afkomstige vrouwen zijn met Grieken getrouwd en wonen op het Griekse eiland Rhodos. Volgens de „Internationale Dodekanesos-vereniging” wensen deze vrouwen aan het openbare leven deel te nemen en verlangen derhalve bij de gemeenteraadsverkiezingen te mogen stemmen.

Kunnen de ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, mededelen hoever de tijdens de Intergouvernementele Conferenties gevoerde gesprekken over de oplossing van dit maatschappelijk probleem van in de Gemeenschap wonende burgers zijn gevorderd, zulks met het oog op de Europese Raad in Maastricht?

Antwoord

(28 februari 1992)

De vraag van de geachte Afgevaardigde valt buiten de bevoegdheid van de Europese Politieke Samenwerking.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2789/91

van de heer Freddy Blak (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(22 november 1991)

(92/C 78/121)

Betreft: Sterfte onder alcoholici en rokers

Welke maatregelen heeft de Raad de afgelopen twaalf maanden genomen om te voorkomen dat in de Gemeenschap ook volgend jaar weer 30 000 mensen overlijden door alcoholgebruik en 220 000 door het roken van tabak?

Antwoord

(17 februari 1992)

1. Gedurende de afgelopen twaalf maanden heeft de Raad, die zeer gevoelig is voor de schadelijke gevolgen van het gebruik van tabak en alcohol in de Gemeenschap, zijn werkzaamheden voortgezet, in het kader van het Tweede Actieplan tegen kanker dat is vastgesteld bij Besluit van de Raad en de Vertegenwoordigers van de Regeringen van de Lid-Staten, in het kader van de Raad bijeen, van 17 mei 1990 (⁽¹⁾), en dat betrekking heeft op de periode 1990—1994.

Op 11 november jl. heeft de Raad een gemeenschappelijk standpunt aangenomen met het oog op de aanneming van de richtlijn tot wijziging van Richtlijn 89/622/EEG inzake de etikettering van tabaksproducten. Zo wordt de richtlijn aangevuld op het stuk van andere producten dan sigaretten en wordt voorts voorzien in een verbod op tabaksproducten voor oraal gebruik.

Daarnaast zal de Raad het verbod op reclame voor tabaksproducten verder bespreken in het licht van het advies van het Europese Parlement over het desbetreffende gewijzigd richtlijnvoorstel, zodra dit advies is ontvangen.

2. Wat het alcoholisme betreft hebben de Raad en de Vertegenwoordigers van de Regeringen van de Lid-Staten in 1986 een resolutie betreffende alcoholmisbruik (⁽²⁾) aangenomen, hetgeen tot nu toe echter niet tot Commissievoorstellen ter zake heeft mogen leiden.

(⁽¹⁾) PB nr. L 137/90, blz. 31.(⁽²⁾) PB nr. C 184/86, blz. 3.**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2855/91**

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(5 december 1991)

(92/C 78/122)

Betreft: Drughandel vanuit de Dominicaanse Republiek

De stad San Francisco de Maconis (200 000 inwoners) in de Dominicaanse Republiek maakt sinds enkele jaren, te midden van een omgeving van armoede en ellende, een economische bloeiperiode door, die te danken is aan de drughandel. De stad heeft al de bijnamen Villa Narco (verwijzend naar de betere wijk, die een grote opbloei beleeft) en Caraïbisch Medellín gekregen. De drughandel is voornamelijk op New York gericht (via Porto Rico en Florida), maar heeft ook vertakkingen naar Europa.

Zou de Raad mij kunnen mededelen welke maatregelen hij heeft genomen of thans onderneemt om bij te dragen tot de preventie en onderdrukking van deze handel en of hij bereid is de verlening van de diverse vormen van Europese hulp (bilateraal, multilateraal, Lomé IV) afhankelijk

te maken van een werkelijke medewerking van de Dominicaanse autoriteiten aan het programma tot uitroeiing van de drughandel?

Antwoord
(17 februari 1992)

Allereerst moge de Raad er in het algemeen aan herinneren dat de Gemeenschap internationale acties op het gebied van de bestrijding van de drughandel steunt; in dit verband zij verwezen naar de ondertekening door de Gemeenschap van het Verdrag van Wenen van 1988 en de sluiting daarvan namens haar op 22 oktober 1990.

Daarnaast waakt de Gemeenschap ervoor dat in de overeenkomsten die zij met derde landen sluit, bepalingen worden opgenomen met betrekking tot de bestrijding van de drughandel. Zulks is met name het geval in de Vierde Overeenkomst van Lomé (artikel 159, onder k)).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2858/91
van de heer Ernest Glinne (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(5 december 1991)
(92/C 78/123)

Betreft: Dreigende milieuramp aan de Pacifische kust van Midden-Amerika

Na het verdwijnen van de dichte regenwouden langs de Pacifische kust van Midden-Amerika wordt de grond gebruikt voor teelten met negatieve ecologische gevolgen. In de eerste plaats gaat het hier om de katoenteelt, die gepaard gaat met een buitensporig en nog voortdurend toenemend weinig selectief bespuiten van de velden met steeds krachtiger pesticiden, waarbij veelal vliegtuigen worden ingezet. De organische chloorverbindingen, DDT, heptachloor en parathion zijn bijzonder gevaarlijk. De organische chloorverbindingen, die in de Verenigde Staten verboden zijn, blijven in de misbruikte bodem vijftien jaar lang voortbestaan en het komt voor dat de Amerikaanse Food and Drug Administration ladingen die vanuit medisch oogpunt twijfelachtig zijn de toegang tot de Noordamerikaanse markt ontzegt.

Bij hun streven naar snelle en grote winsten — met veronachtzaming van het planten- en dierenleven en de plaatselijke bevolking en de toekomst van deze gebieden op middellange en lange termijn — worden de grootgrondbezitters van deze landen ter zijde gestaan door multinationale ondernemingen van Europa (Bayer, Ciba-Geigy, Shell) en elders (Chevron, Stauffer, Hooker). Het resultaat kan een ware natuurramp worden genoemd: al in de jaren '60 en '70 nam Midden-Amerika alleen maar liefst 40% van de Noordamerikaanse export van insecticiden voor zijn rekening, hetgeen deze regio het twijfelach-

tige record verschaftte de regio te zijn met het hoogste verbruik van insecticiden per hoofd van de bevolking!

Is de Raad bereid, dit probleem te bestuderen en zijn bijdrage te leveren aan een internationaal programma dat voorziet in de uitbanning van gevaarlijke insecticiden en de invoering van een evenwichtige landbouwproductie, die een autonome ontwikkeling en een geleidelijk herstel van de ecosystemen mogelijk maakt, vooral ook door gebruikmaking van alternatieve middelen voor de bescherming en exploitatie van de natuur?

Antwoord
(4 maart 1992)

1. In de vraag van de geachte Afgevaardigde, die eigenlijk speelt in een veel breder kader dan de Pacifische kust van Midden-Amerika alleen, wordt enerzijds verwezen naar het verbod op bepaalde gevaarlijke stoffen en anderzijds naar de bijdrage van de Gemeenschap tot alternatieve ontwikkelingsmethoden met meer eerbied voor het milieu.

Wat het eerste aspect betreft zij de geachte Afgevaardigde verwezen naar het antwoord dat de Raad heeft gegeven op zijn schriftelijke vragen nr. 2337/91 en nr. 2533/91, waarin de verschillende bepalingen worden gepreciseerd die de Raad heeft aangenomen om in voorkomend geval gevaarlijke stoffen te kunnen verbieden.

2. Wat het tweede aspect betreft is het weliswaar niet aan de Raad om zich uit te spreken over de keuze van een wijze van ontwikkeling (op zichzelf gericht of niet) van een bepaalde Staat, maar uiteraard heeft de Raad niet gewacht op een internationaal initiatief om met name ten behoeve van de ACS-landen, zoals nog wordt onderstreept in het zeer belangrijke milieuhoofdstuk van Lomé IV, een strategie voor ontwikkelingshulp ten uitvoer te leggen waarin de onderlinge verwevenheid van milieu en ontwikkeling wordt erkend en een rationeel gebruik van natuurlijke hulpmiddelen wordt bevorderd, meer bepaald ten aanzien van het gebruik van bestrijdingsmiddelen en andere gevaarlijke stoffen.

3. Wat meer in het bijzonder Midden-Amerika betreft kan erop worden gewezen dat in de richtsnoeren inzake de samenwerking met de ontwikkelingslanden in Latijns-Amerika en Azië voor de jaren 1990—2000, die de Raad begin 1991 heeft vastgesteld, wordt gepreciseerd dat het milieu een van de zeven grote prioritaire actiegebieden voor de financiële en technische samenwerking vormt.

Er is bepaald dat de Gemeenschap met de ontwikkelingslanden in Latijns-Amerika en Azië een dialoog zal aangaan over het milieubeleid (op nationaal, regionaal en internationaal vlak) en over de strategieën en middelen voor de tenuitvoerlegging van dat beleid.

Uit de richtsnoeren van de Raad blijkt dat 10% van de financiële middelen die moeten worden aangewend voor de samenwerking met de ontwikkelingslanden in Latijns-Amerika en Azië, zal worden besteed aan de bescherming van het milieu, met name van het tropisch woud.

De oplossing van bepaalde vraagstukken met een plaatselijk karakter, b.v. de overexploitatie van de natuurlijke hulpbronnen, is van zeer veel belang.

4. Ten slotte heeft de Raad Milieu van 12 december 1991 een akkoord bereikt inzake een verordening betreffende de communautaire uitvoer en invoer van bepaalde gevaarlijke chemische produkten. Tevens heeft de Raad richtsnoeren aangenomen voor de voortzetting van de besprekingen betreffende de voorbereiding van de Conferentie van de Verenigde Naties over milieu en ontwikkeling (Unced) die van 1 t/m 12 juni 1992 zal worden gehouden; tijdens deze Conferentie moeten met name internationale wettelijke instrumenten worden uitgewerkt ter bescherming van het tropisch woud.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3013/91
van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(13 januari 1991)
(92/C 78/124)

Betreft: Harmonisatie van het beleid inzake asiel

Is de Raad voornemens zich ernstig te beraden over de recente voorstellen die Italië tijdens de bijeenkomst in Den Haag (18 september 1991) heeft gedaan voor een communautaire harmonisatie van de nationale beleidslijnen inzake asiel en voor de oprichting van een gemeenschappelijk organisme dat zich bezighoudt met immigratie?

Antwoord
(4 maart 1992)

Tijdens zijn bijeenkomst in Maastricht is aan de Europese Raad een verslag over het immigratie- en asielbeleid van de met immigratiezaken belaste ministers voorgelegd.

De Europese Raad heeft zijn goedkeuring gehecht aan de geplande werkprogramma's en tijdschema's en heeft de met immigratiezaken belaste ministers verzocht ze ten uitvoer te leggen.

Wat meer bepaald asiel betreft, staat in bovengenoemd verslag dat maatregelen zullen worden bestudeerd om het beleid van de Lid-Staten nader tot elkaar te brengen.

De Europese Raad heeft voorts zijn goedkeuring gehecht aan het ontwerp-verdrag betreffende de Politieke Unie, waarin het asielbeleid wordt genoemd als een van de gebieden die de Lid-Staten als vraagstukken van gemeenschappelijk belang beschouwen.

In een ontwerp-verklaring geven zij uitdrukking aan hun wil, vóór begin 1993 tot overeenstemming te komen over een gemeenschappelijk optreden ten einde bepaalde aspecten van dat beleid te harmoniseren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3053/91
van de heer Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (LDR)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(13 januari 1992)
(92/C 78/125)

Betreft: Opneming van het Catalaans in het Lingua-programma

Kan de Raad, gezien het feit dat het Europees Parlement op 11 december 1990 een resolutie heeft aangenomen (A3-0169/90) ⁽¹⁾ waarin wordt aanbevolen om het Catalaans op te nemen in het Lingua-programma en mede gezien het feit dat een herziening van het genoemd programma in 1992 moet plaatsvinden, mededelen of hij voornemens is het Catalaans in het Lingua-programma van juli 1992 op te nemen?

⁽¹⁾ PB nr. C 19 van 28. 1. 1991, blz. 42.

Antwoord
(4 maart 1992)

De Raad heeft nog geen Commissievoorstel ontvangen betreffende de opneming van het Catalaans onder de in het Lingua-programma genoemde talen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3129/91
van de heer Adrien Zeller (PPE)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(24 januari 1992)
(92/C 78/126)

Betreft: Conventie van Istanboel betreffende het faillissement

Hierbij vestig ik de aandacht van de Raad van de Europese Gemeenschappen op de Europese Conventie betreffende bepaalde internationale aspecten van het faillissement die werd opgesteld onder auspiciën van de Raad van Europa en ter ondertekening voorgelegd of ondertekend te Istanboel op 5 juni 1990.

Acht de Raad het niet raadzaam, gezien de tekst van artikel 220, laatste streepje, van het Verdrag van Rome, en gezien het feit dat het Verdrag van Brussel van 27 september 1968 niet van toepassing is op faillissementszaken, dat de twaalf Lid-Staten van de Europese Gemeenschap zo spoedig mogelijk bovengenoemde Conventie van Istanboel ondertekenen of ratificeren?

Acht hij het niet raadzaam hiertoe een besluit te nemen?

Antwoord
(4 maart 1992)

Artikel 220, laatste streepje, van het Verdrag zegt inderdaad dat de Lid-Staten, voor zover nodig, met elkaar in onderhandeling treden ter verzekering, voor hun onderdanen, van de vereenvoudiging van de formaliteiten waaraan de erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen onderworpen zijn.

Het onder auspiciën van de Raad van Europa opgestelde Verdrag van Istanboel zou inderdaad een middel kunnen

zijn om hetzelfde doel te bereiken, hoewel de daaronder vallende zaken beperkt zijn, terwijl het geografische toepassingsgebied daarentegen groter zou kunnen zijn dan dat van de Gemeenschap.

De geachte Afgevaardigde zij er niettemin op gewezen dat er thans bij de Raad een nieuw, op artikel 220 van het Verdrag gebaseerd ontwerp-verdrag inzake faillissement in behandeling is. Dit verdrag dat, naar redelijkerwijs mag worden verwacht, op relatief korte termijn kan worden gesloten, beantwoordt volledig aan het in artikel 220, laatste streepje, gestelde doel.